Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sermones thesauri novi de tempore

Petrus <de Palude>

[Straßburg], 1489

Sermo LXXI – Sermo LXXX

urn:nbn:de:bsz:31-306766

Visual Library

i debēt.cū xp̄s ſuīt ꝑ nob amarā paſſionē
ſtinēdo ⁊ mortem amariſſimam. Iſa.xliij.
Seruire me feciſti pctis tuis. Ber. Viſa xp̄i
aſſione q̄s tā dur⁹ qui nō ꝯdoleat.q̄s tā deli
oſus vt nō abſtineat.malicioſus vt nō peni
at.cū nō ſit acceptabilius ſeruitiū xp̄o q̄ȝ ei⁹
aſſioni ꝯdolere ¶ Exemplū fuit qui
ȝ heremita ſuiēs deuote deo multis annis.
nc demuȝ venit ſibi i mentē ⁊ cogitare cepit
i eſſet acceptabili⁹ ſeruitiū deo. Et plima re
luēs hincinde nō potuit veritatē i ſe inue
re. q̄propter ſupplicauit dn̄o deo ꝑ ei⁹ rei re
latōe multis dieb⁹ i orōne: crebris cū lacri
s pſiſtēs. Tandē ſemel in orōne pſtratus
lla ſua audiuit lamentabilē vocē q̄ſi cuiuſ
infirmi lamētātis. Cū igit̄ apuiſſet tuguri
i vt videret quenaȝ eēt vox illa. vidit dn̄m
n xp̄m ſb ſpinea corona graui onere crucis
rantē. qui territ⁹ clamauit. O dn̄e ihū q̄d
oparis. Rn̄dit. coegiſti me pctīs tuis ap
ere tibi ⁊ inſinuare qd̄ eēt acceptabili⁹ ſui
nihi pſtandū. Dico em̄ tibi. hoc eſt maxi
vt adiuues me portare hāc amariſſimaȝ
ionē ⁊ grauiſſimā mortē quā ꝑ te ⁊ hūa
genere ptuli. ⁊ ſic euanuit. qui poſt h̄ mul
deuotius ſedulis ſingultib⁹ ⁊ ſuſpirijs paſ
nē xp̄i collacrimādo deplāxit.

De eadē dn̄ica. Sermo. LXXI

Qui ex deo eſt

verba dei audit Ioh. viij. ¶
Querit̄ q̄d magis ſit neceſſariū
mi adulto inſtrumētaliter q̄ſi ad ſalut; au
ū. Rn̄det dei verbū. de q̄ Gre. ſup Ezechi.
s qui vite viā deſiderāt verba vite audire
ēt. iō verbū dei ꝯpat̄ ſemi. Mat. xiij. Se
ē verbū dei. q̄ȝ ſicut i ſemine ē vis nutrimē
o. ſic ꝑ verbū dei hō nutrit̄ ⁊ paſcit̄ ad vitā
⁊ glie. Mat. iiij. ⁊ Deu. viij. Nō i ſolo pa
iuit hō ſed i oī verbo ⁊c. Qui igit̄ abomia
hūc cibū timere dȝ q̄ vix effugiet mortē pi
i. de q̄ Gre. Eterne mort; piculū formidet
bū dei nō ſuſcipit. Iac. i. Suſcipite inſitū
bū qd̄ pōt ſaluare aīas v̄ras. Dyo. li. i. ce
is hierarch. Impoſſibile ē nob̄ lucere diui
radiū niſi ꝑ verbū dei. Jdō dicit ſaluator.
x deo eſt ⁊c. vt. ſ. i themate. Sciēdū ſm
e. triplices ſunt hoīes i hoc mōdo. q̄daȝ ſūt
licia indurati. quidā humana fragilitate
is iplicati. tercij ſpūalib⁹ deſiderijs intēti.
mi ſunt malicia indurati. ⁊ illi verbū dei
ēnūt. De quib⁹ ps̄. Sicut aſpidis ſurde ob
turātis aures ſuas. q̄ȝ eſt ſtatui eor̄ odioſum
eo q̄ ꝑ verbū dei malicia eor̄ arguit̄. ꝓuer. xv.
Nō amat peſtilēs eū qui ſe corripit. De qui
bus ſaluator Mat. vij. Nolite ſcm̄ dare ca
nib⁹ neq̄ȝ mittat; margaritas v̄ras an̄ porcos
Glo. canes ſunt veritat; ipugnatores. vt aua
ri cū de furtu. rapina. vſura. reemptōib⁹ ⁊ frau
de agit̄. porci ſunt veritatis cōtēptores vt gu
loſi ⁊ luxurioſi. Ecci. xxi. Audiuit luxurioſus
⁊ diſplicebit illi. ⁊ ꝓijciet illud poſt dorſuȝ ſu
um. Vtrūq̄ȝ em̄ aīal ē immūdȝ. ſic ⁊ auari ⁊ vo
luptuoſi: eo q̄ ſunt mūdo ⁊ carni plus inclina
ti q̄ȝ ſpūi. De talib⁹ dr̄. i. Chor. ij. Aīalis hō
non ꝑcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. De quibus ps̄.
xxxv. Noluit intelligere vt bn̄ ageret. Exeplū
ponit Chriſ. ſup Math. Agricola q̄ȝ nō h̄ȝ
volūtatē pugnādi nō adūit audire d̄ diſpoſi
tōe ad bellū. ecōuerſo miles nō curat artē agri
culture. q̄ȝ deſideriū ad illā non habet. nā vbi
deſideriū hoīs ibi ſenſus illi⁹. ſic ⁊ tales carna
les ⁊ mundani nō hn̄t deſideriū ad verbū dei
Sap. i. In maliuolā aīam nō in. ſa. nec ha. i
cor. ſb̄di. pec. Chriſ. Sicut cec⁹ nō habet aſpi
cere cādorē lucis. ſic nec malign⁹ miſteria veri
tatis. Silē h̄r̄ i Pharaōe cui⁹ cor fuit idura
tū. nā q̄to magis moyſes illi de deo loq̄bat̄ tā
to fuit deterior. De talib⁹ Amb. ſup Bti ima
culati. Quō pn̄t eē verba dei dulcia in fauci
bus aīe i quib⁹ ē amaritudo nequitie. Nā dei
v̄ba ſm Aug. ſunt celeſte māna. ſicut. n. man
na ſapiebat vnicuiq̄ȝ ſicut diſpoſit⁹ fuit. mal
male. bonis bn̄. ſic Ioh. vi. verba xp̄i fuerūt iu
deis amara. dixerunt em̄. dur⁹ ē hic ſermo. bo
nis vero dulcia fuerūt ſicut diſcipul' Ioh. vi.
quib⁹ xp̄s dixit. Nūq̄d ⁊ vos vult; abire. vbi
rn̄dit Petr⁹ i pſona oīm diſcipulor̄. Dn̄e ad
quē ibim⁹ verba vite eterne habes Sed idu
ratis verbū dei nō placet. iō merito vt iam di
ctū ē timebunt. q̄ȝ ſcribit̄ de eis Eccli. iij. Cor
dur̄ hēbit male in nouiſſimo. Bern̄. i li. d̄ cō
ſideratōe ad Eugeniū. Cor dur̄ ē qd̄ nec cō
pūctiōe ſcindit̄. nec pietate mollit̄. nec mouet̄
pctīb⁹. nec minis cedit̄. ſed flagellis induratur
nec deū timet. nec hoīes veret̄. de quo Iob. xli
Cor eius indurabit̄ q̄ſi lapis ⁊ ſtringet̄ quaſi
malleatoris inc⁹. Sicut em̄ lapis dur⁹ ē. q̄ȝ ē
de ſuba terrea. denſus. ſolidus. ⁊ in ptīb⁹ ſuis
bn̄ ꝯpactus. iō grauis ē. ⁊ rōe grauitatis ima
petit ⁊ deſcēdit. ſic ⁊ tales duri ⁊ obſtinati cor
de deſcendēt ad ꝓfundū inferni. Exo. xv. ſcri
bit̄ de Pharaone ⁊ exercitu ei⁹. Deſcēderunt
i ꝓfundū q̄ſi lapis. Iō admonet nos regi⁹ ꝓ
pheta ne obduremus corda noſtra. ps̄. xciiij.

Hodie ſi vocẽ eius audieritis nolite ob. cor/
de. q2 puer. xxviij. Qui declinat aures ſuaſ ne
audiat legẽ oro eiꝰ erit execrabiſ. Q. Ex
emplũ ſcribit Jacobꝰ de vitriaco. ꝙ qdã ruſti
cus fuit qui nũq3 voluit audire verbũ dei. ſed
ſp exiuit d eccl'ia qñ ſmo incipiebat. ⁊ ſtetit i
cimiterio fabulando cũ alijs. qui cum de hoc
ſepiꝰ a plebano correptus fuiſſet ſalut; ipe ſue
monita minime adũit nec ſe emẽdauit ſ3 i ptia
cia ſua obſtinatꝰ pmãſit. Qui poſtq3 infirma
baſ fecit ꝯfeſſionẽ plꝰ timore mort; q3 charita
te ſalutis. ⁊ i breui defunctꝰ ẽ. Cũ igiſ ad eccle
ſiã eẽt delatus. ⁊ ſacerdotes ⁊ clerici incepiſſẽt
officium funerale defunctoꝝ: tũc mox imago
crucifixi i eccl'ia corã omni pplo incepit obtu
rare cũ digitis aures ſuas manibꝰ a cruce re/
tractis. Qđ oẽs circũſtãtes vidẽtes valde mi
rabanſ. Tũc ſacerdos ait ad pplm. Scitis q
le ħ ſignũ ſit. ⁊ cũ rñdiſſent oẽs pńter ſe ignora
re: tunc ſacerdos illꝰ inqt. Noſti; ꝙ dũ ille viue
ret noluit dei verbũ audire. ſ3 ꝯtẽptuoſus d ec
cl'ia ſp exiuit. Jdcirco ⁊ nunc imago crucifixi
obſtruit aures ſuas: ne audiat pces nr̃as qs
ꝓ eo fundimꝰ. ⁊ ſic ceſſauerũt ꝓ eo orare. ⁊ cor
pus eiꝰ delatũ ẽ a loco ſacro. ⁊ cũ beſtijs quaꝝ
more vixit i cãpo ſepultũ. q2 ꝓ aĩa dãnata nõ
ẽ orãdum. vt dicit Gre. xi. mora. Quiſq3 ad
inferni mala tolerãda ſemel deſcẽdent nunq3
ad lucẽ vlteriꝰ redibit. Et noli mirari ꝙ deꝰ ta/
les nõ audit. q2 nolunt audire deũ. ex q verbũ
dei ipſius ẽ ⁊ nõ hois. Mat. x. Nõ vos eſti; q
loquimi. ſed ſpũs pr̃is veſtri q loquiſ i vobis
Jn ħ em̃ ꝙ verbũ dei ſpnis nõ ſpnis pdicato/
rẽ ſ3 deũ. Ezech. iij. Nolũt audire te q2 nolũt
audire me. Q2 ſcribiſ Luc. x. Qui vos audit
me audit. ⁊ qui vos ſpnit me ſpnit Gre. Nõ
miꝝ ꝙ tarde vł nunq3 exaudimur. q2 dñm lo
quẽtẽ ⁊ pcipiẽtẽ nõ audimꝰ. R Secũdi
ſunt hũana fragilitate pctis intricati. ⁊ tales
libẽter debẽt audire verbũ dei. Et ħ triplici de
cã. Primo vt mollificentſ. pš. cxlvij. Emittz v
bum ſuũ ⁊ liqfa. ea. ſ. corda criminoſa. ⁊ de ħ hſ
Judicũ. ij. Cũq3 loqreſ angelꝰ dñi hec verba
ad oẽs filios iſrł eleuauerũt vocẽ ſuã ⁊ fleuerũt
Et ſic adhuc hodie ſepiꝰ fit. ita ꝙ poſſit aĩa fi
delꝰ dicere illud Cañ. v. Aĩa mea liqfa. ẽ vt di
lec. lo. ẽ. Et ſic petrꝰ fleuit i gallicãtu. Matth.
xxvi. Scđo vt ꝯuẽtanſ. pš. cxviij. Jn q corri/
git adoleſcẽtior viã ſuã i cuſt. ſer. tuos. Et. b.
Aug. ẽ ꝯuſus. q2 audiuit verbũ dei a. b. Am/
bro. Nã ſcribit Hugo i li. de aĩa. Nihil ſic a
pctõ reuocat ⁊ ad bonũ iducit ſicẽ vbũ dei. q2 v
bũ dei penetrat aĩas. Heb. iiij. Viuꝰ eſt ſermo

dei ⁊ efficax ⁊ penetra. oĩ gladio ancipiti. ⁊ pti
gẽs vſq3 ad diuiſionẽ aĩe ⁊ ſpũs. Tercio vt ſa
nentſ. q2 oẽs pctõres infirmi ſunt. ⁊ ꝑnt dicẽ
cũ pš. vi. Miſerere mei dñe qm̃ infirmus ſũ.
Et ſic verbũ dei ẽ eis medicina. q2 ſanant ſana
tur. pš. cvi. Miſit verbũ ſuum ⁊ ſanauit eos
Nã ſicut Naamã i iordane fluuio ſanatꝰ ẽ a
lepˀ. ſic ⁊ leproſi pctõres ꝑ verbũ dei. Sap. xvi
Etenĩ neq3 herba neq3 malagma ſed tuꝰ dñe
ſmo ſanat oĩa Tercij hoies ſũt ſpualibus
deſiderijs intẽti. ⁊ illi ſũt triplices. Primi ſũt
incipiẽtes. ⁊ illi libẽter debẽt audire vbũ3 dei
triplici de cã. Prio vt illuminentſ. q2 dicit pš.
cxviij. Lucerna pedibꝰ meis verbũ tuũ. Nã ſi
hõ vult ſcire viã veritat; ⁊ iuſticie verbũ3 ei
reuelat ſibi. pš. cxviij. Declaratio ſmonũ tuo
rũ illuminat ⁊ intellectũ dat puul. Gre. Uer
bum dei ẽ ſpeculũ aĩe i q eterna dei facies vide
biſ. Jõ Petrꝰ rauẽ. dicit. Primordiũ ſciẽ
ẽ verbũ veritatis. Scđo vt a pctis ꝯſeruenſ
pš. vbi. ſ. Jn corde meo abſcõdi eloquia tua
vt nõ peccẽ tibi. Sicẽ enĩ q i die ambulant nõ
cito pedẽ offendũt. ſic ⁊ q ſm verbũ dei ambu
lat nõ cito cadit i pctm̃. Greg. Sicut ſtelle
celi nõ extinguit nox. ſic mẽtes inherẽtes ſacre
ſcptur; nõ abſorbet humana iniqtas. Nã ſicẽ
gladio hõ ſe defendit ꝯ hoſtes corpales. ſic v
bo dei ꝯ hoſtes ſpũales. Eph. vi. Aſſumite
gladiũ ſpũs qđ ẽ verbũ dei. Eſt. n. verbũ3 dei
ſcutũ ꝯ inimicos aĩe. pš. xc. Scuto circũdabit
te veritas ⁊c. Hoc ſcuto vicit deꝰ diabolũ cum
rñdit illi. Scptu3 ẽ. Nõ i ſolo pane viuit hõ
⁊c. Sic ⁊ nos eũ vincere debemꝰ. Gre. Uni
uerſa nr̃a munitio ꝯſiſtit in ſacro eloq̃. Ter
cio vt mundẽtur. Joh. xv. Jã vos mũdi eſtis:
ppter ſermonẽ quẽ locutꝰ ſum vobis. Scđo
q2 ꝑ verbũ dei daſ gr̃a. puer. iiij. Dꝫ capiti tuo
na dabit gr̃am. Ubi autẽ gr̃a accedit. abi ma
cula pcti recedit. eo ꝙ macula culpe mortalis
⁊ gr̃a opponunſ. vt dicit Aug. ſup Joh. ⁊ ſic
ꝑ gr̃am datur mundatio. Ex quo habeſ ꝙ re
phenſibiles ſunt illi qui lauãt veſtes ⁊ corpo
ra. et aĩam maculatã nõ curãt mundare ꝑ ver
bum dei ꝯtemnẽtes illud: qđ amplꝰ ẽ ſignũ
ſtulticie. puerb. xviij. Nõ recipit ſtultꝰ verba
prudẽtie niſi ea dixeris q verſanſ i corde eius
Tales dicunt illud Jſa. xxx. Loquimini nobis
placẽtia. q. d. ⁊ audiemus S Scđi ſũt
pficiẽtes. et illi ſilr libẽter debẽt audire verbũ
dei. Etiã tribꝰ de cauſis. Primo vt fecũdenſ
habet ſe enĩ verbum dei vt pluuia. Jſaie. lv.
Quõ deſcẽdit imber et nix de celo et illuc vl/
tra nõ reuertiſ. ſed iebriat terrã ⁊ infundit eã

⁊ germinare eā facit. ⁊ dat ſemē ſerēti ⁊ panez
comedēti. ſic erit verbū meū qđ egredietur de
ore meo. non reuertet̄ ad me vacuū ſʒ faciet q̄
cunqʒ volui. ⁊ pſpabit̄ i his ad q̄ miſi illđ. q̄a
facit hoīem creſcere in virtutibꝫ. Deute. xxxij
Creſcat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros
eloquiū meū. quaſi imber ſup herbā. ⁊ quaſi
ſtille ſup gramia. Sed iā ſunt multi qui eſti
māt ſe poſſe pficere ſine verbo dei. ſed fallūtur
Job. viij. Nūqd virere pōt ſcirp⁹ abſqʒ hūo
re aut creſcere carectū ſine aq̄. ſic et ſine v̄bo di
uino nō pōt eē pfect⁹. Greg. Sicut caro cib
carnalia paſcit̄ verb diuīs. Scđo vt inflāment̄
Ps. cxiij. Eloquiū dn̄i inflāmauit eū. Nā ver
bum dn̄i ē ignee nature. ps. cxviij. Ignitum
eloquiū tuū vehemēter. ⁊ Hiere. xxiij. Nun
quid verba mea ſunt q̄ſi ignis ait dn̄s. Et ſic
ne illo accēſi arſerūt diſcipuli ambulātes i
emaus. Lu. xxiiij. Nōne cor nrm̄ ardēs erat
in nob dū loq̄ret̄ i via ⁊ apiret nobis ſcp̄turas
Tercio vt maiori gr̄a dotent̄. puerb. xiij. Do
ctrina bona dabit grām. Nā licet hō ſit i gr̄a
auditoꝝ tn̄ v̄bi di augmētat̄. nā ⁊ ſpūſſcūs
per v̄bū dei dat̄. Act. x. Adhuc loq̄nte petro
verba hec: cecidit ſpūſſanctus ſup om̄s q̄ au
diebāt verbū. Etiā ſic pr̄ ⁊ fili⁹ ad audiētes v̄b
um dei veniēt māſionē apud illos faciētes Jo
hā. xiiij. ſi quis diligit me ſermonē meū ſua
bit ⁊ pr̄ me⁹ diliget eū: ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mā
ſionē apud eū faciem⁹. T Tercij ſunt p
fecti ⁊ ꝯtēplātes. et illi ſicut et pcedētes libēter
debēt audire verbuʒ dei tribꝫ đ cauſis. Prio
vt indulcorent̄. q: verbū dei hʒ vim dulcedis
Ps. cxviij. q̄ʒ dulcia faucibꝫ meis eloquia tua
ſup mel ori meo. Nā ſic mel īdulcorat linguā
carnis. ſic verbū dei indulcorat linguā mētis
Sed nō oēs pcipiunt iſtā dulcedinē pp̄t in
diſpoſitōʒ. q: hn̄t palatū febribꝫ ⁊ mal' humo
ribꝫ infectū. Amb. Sicut palato nō ſano a
mar⁹ ē cibꝫ. ſic verbū dei faucibꝫ aīe in quibꝫ ē
amaritudo neq̄tie. q: ſm̄ Aug. verba dei ſunt
celeſte māna. nā ſicut māna ſapuit vnicuiqʒ
ſm̄ q̄ diſpoſit⁹ fuit. ſic verba dei bonis quidez
dulcia. mal' vero amara: ſicut iā. ſ. patuit i p̄
ma pte hui⁹ ſermōis. Scđo vt inebrient̄. quia
fōs ſapie ē verbū dei. Eccli. i. Fōs ſapie verbū
dei in excelſis. ⁊ Hiere. xxiij. Fact⁹ ſum q̄ſi vir
ebri⁹ ⁊ q̄ſi hō madid⁹ a vino a facie v̄boꝝ ſcōꝝ
ei⁹. Et ſic fuerūt apl'i ebrij Act. ij. vbi Bern.
Guſt⁹ verbi diuini inebriauit eos vt ad oēm
laborē hilareſcerēt. Tercio vt ꝯſolent̄ Ro. xv
Quecunqʒ ſcp̄ta ſunt ad noſtrā doctrinā ſcri
pta ſunt vt p patiam ⁊ ꝯſolatōʒ ſcp̄turarum
ſpem habeam⁹. nā maior ꝯſolatō nō ē ꝯtēplā
tibꝫ niſi verbū dei. Hiere. xv. Factuʒ eſt mihi
verbū dn̄i i gaudiū et leticiā. Hec ē ps optia
quā elegit Maria. q̄ Luce. x. ſedēs ad pedes
dn̄i audiebat verbū illi⁹. ⁊ poterat dicere illđ
Ezech. xxxiij. Sermo dn̄i ē q̄ſi carmē muſi
cū qđ ſuaui dulciqʒ ſono canit̄. ita q̄ aliq̄n vi
ri ꝯtēplātes ex verbo dei ſic ꝯſolant̄ ⁊ ſpūs eo
rum ſpiritui dei vnit̄ q̄ etiā emittunt ſpm̄ pre
ſuauitate ꝯſolatōis. V Exēplū legitur
i apiario. q̄ i gallie ptibꝫ fuit quidā fr̄ nomīe
Johēs cognoīe polin⁹. hic pm⁹ erat canonic⁹
regularis. poſt h̄ ad ordinē pdicatoꝝ trāſiuit
hic venit ad vrbē cameraceſem. cū faceret ſer
monē in feſto Philippi ⁊ iacobi. et hr̄et p ma
nibꝫ hec verba ſaluatoris. qui manet in me ⁊
ego in eo hic fert fructū cētupluʒ. ⁊ dicebat đ
fructibꝫ gr̄e ⁊ glie. tunc virgo quedā pmo fer
uētiſſima deuotiōe intra ſe cepit fremere p ni
mio. ſ. deuotōis ardore. deinde cepit ꝯcuti oī
bus mēbris ſuis. ſed cū ter aut quater reprime
ret̄ a circūſedētibꝫ: tādē cū pdicator inſepabi
lem mixturā exp̄meret quaſi vini ⁊ aque bñ
die cū deo ſpūs eius quaſi muſtū abſqʒ ſpira
culo laguncul as ei⁹ cordis cum valida effuſi
one ſanguinis et clamore dirupit. ⁊ in cōſpe
ctu oīm ſpm̄ emiſit.

Dn̄ica Palmaꝝ. Sermo. LXXII

b Enedictus qui venit in noīe dn̄i Matt. xxi.

X Queritur cur eccleſia hodie
bn̄dicit frōdes palmaꝝ: cū tn̄ nō legit̄ hodie
xp̄m bn̄dixiſſe frōdes vl' ramos. Rn̄det guil
hel. in rōnali. verū ē q̄ nō legitur. q: illi feren
tes ramos triumphū xp̄i figurabāt nōdū cō
pletū ſed tp̄e paſſiōis implēdum. ĝ nō opte
bat ramos bn̄dici. q: nōdū fuerat figura cō
pleta. Eccl'ia vero p talia repn̄tat triumphū
iā ꝯpletū. vt ſcribit apl's Col'. ij. Expolians pn̄
cipatus et ptātes traduxit ꝯfidēter palā triū
phās illos in ſemetipo. Et p ipſius gratiam
oēs electi triūphāt p meritū. ſ. paſſionis ⁊ vi
ctorie ſue. Ideo hortatur ad victoriā exēplo
ſui. Joh. xvi. Confidite ego vici mōm. Y
Aſſignātur etiā adhuc alie tres cauſe cur ho
die eccl'ia bn̄dicit ramos p Alexandꝝ. Pri
mo in ſignū recōciliatōis. Scđo in memori
am laudis ⁊ honoris. Tercio pp̄ter ꝯſecuti
onē bn̄dictionis. Dixi pmo bn̄dictio palma
rum fit in ſignū recōciliatōis. q: nunc recōci
liati ſunt pctōꝛes dn̄o p penitentiaʒ iuxta p

missionē ꝓphete Ezech.xviij. Si impi⁹ ege
rit pniam ab omnib⁹ pctis suis q̄ opatus est
ꝛc. oim iniquitatū suaꝝ quas opatus est nō
recordabor. Et qꝛ ecclia hoc hodie credit im
pletū. ideo palmas bñdicit. Sed ꝙ palmaꝝ
bñdictio significat reconciliatōem figuratur
Gen̄.viij. vbi Noe volens experiri vtꝝ ira dei
eēt placata. ꝛ vtꝝ aq̄ diluuij cessassent emisit
columbā. q̄ rediēs attulit virentē ramū oliue
ī quo cognouit dn̄m placatū. sic ꝛ in ꝓposito
facit ecclia credens dn̄m placatū. Vn̄ nō est
aliqđ pctm̄ ita enorme quod p pniaꝫ nō pos
set deleri. Et pbat Damasce. hoc sic. qꝛ si ali/
quod maxime pctm̄ crucifixiōis xpi quod fu
it maximū. Quod sic ptꝫ. qꝛ vita xpi fuit q̄d
optimū. ḡ mors ipsi⁹ innocēs quid pessimū.
Ideo saluator dixit iudeis Mat.xxiij. Ecce
ego mitto ad vos ꝓphetas et sapiētes et scri/
bas: et ex illis occidet̄ ꝛ crucifigetis ꝛc. vt ve/
niat sup vos oīs sanguis iustus q̄ effusus est
sup terrā a sanguine Abel iusti vsqꝫ ad sāgui
nē zacharie filij barachie quē occidistis inter
templū ꝛ altare. Et subdit. Amē dico vobis
venīēt hec oīa sup generatōem istā. Jō Chri
so. sup Mat. in hoc loco. Oīa bona q̄ ī singu
lis generatōibus a ↄstitutōe mūdi omīs san/
cti merebātur data sunt illis q̄ recepert̄ xpm
sic econuerso oīa mala que a singulis genera/
tōibus a ↄstitutione mūdi pati meruerunt
oēs iniqui sup nouissimos iudeos venerunt
qui xpm occiderūt. Sed tn̄ illud pctm̄ reme
diabile fuit. vt pbat Gre. ꝛ habet̄. xxiij. q. i. si
Petrus. vbi dicit inter cetera. ꝙ ideo dn̄s au
rē Malcho quaꝫ Petr⁹ absciderat restituit
vt significaret ipos q̄ p passiōis xpi ꝛ crucifi/
xionis pctm̄ vulnerati sunt: si ↄuerterēt ꝛ pe/
niterēt posse saluari. vt ꝛ factū ē ī Longino cē
turione. Ideo Aug⁹. Quid ↄuerso nō igno/
scitur cū effusori sanguis xpi ignoscebatur. er
go in figurā illius ecclesia ramos palmaꝝ bñ
dicit. Scđo in memorā laudis ꝛ glificatio/
nis sicut hodie: vt hr̄ Joh.xij. pueri cū ramis
ꝛ florib⁹ obuiauerūt xpo dn̄o clamātes. Osā
na filio dauid bñdictus qui venit in nomine
dn̄i. Vn̄ ꝛ pharisei ꝓpter hūc honorē sibi ex/
hibitū dicebāt. Mgr̄ increpa discipulos tu
os. quib⁹ ipe ait. dico vobis. si ipsi tacuerint:
lapides clamabunt Lu.xix. Ecce dn̄s volu/
it a pueris honorari. ad significandū si aliq̄s
voluerit dn̄m honorare oportet ipm esse pu
rum. i. mundū. ps̄. c. Ambulās in via īmacu
lata hic mihi ministrabit. qꝛ nō ē speciosa laus
ī ore peccatoꝝ Eccli.xv. Ideo ps̄. cxij. Lau/
date pueri dn̄m. Tercio ꝓpter ↄsecutiōē bñ
dictōis. Nā qui hodie xpm dignis honori/
bus susceperunt: isti bñdictionē ↄsequūtur. ꝓ
uer.x. Bñdictio dn̄i sup caput iusti. Et figu
ratur hoc Gen̄.xli. in Pharaone qui reuere/
ter Joseph suscepit, ꝓpter quod dn̄s bñdicti
onē ꝛ augmentū domui sue tribuit. Et ꝓbat̄
hoc idē p Aug. et habet̄. i. q. i. in c. dicit̄ est a
dn̄o. Ego dn̄s bñdicā eos. Vt igit̄ hāc bñdi
ctionē ↄsequi mereamur debemus hodie bñ
dicere saluatorē ꝛ redemptoreꝫ nr̄m dicendo
cū turbis q̄ pcedebant ꝛ q̄ sequebātur Bñdi
ctus qui venit in noīe dn̄i. ¶ Attamen
nota sicut hi qui reuerēter xpm isto sacro tpe
suscipiunt multa bona ↄsequūtur. sic econuer
so qui ī peccatis irreuerēter xpm sub sacramē
to suscipiūt multa mala ↄsequūtur. Primū
est ꝙ reputātur xpi homicide. De quo apls
i. Chorinth.xi. Quicunqꝫ māducauerit pa
nē ꝛ biberit calicē dn̄i indigne reus erit corpo
ris ꝛ sanguis dn̄i. Ambro. Qui indigne xpm
suscipit idē est ac si xpm interficeret. Vn̄ di
cit s. Tho. pte. iij. q. lxxx. ar. v. dicens. Dicit̄
ver̄ sm̄ similitudinē. qꝛ vtrūqꝫ ↄmittitur cō
tra corpus xpi. nō tn̄ sm̄ criminis quantitatē.
pctm̄ eni occidentiū xpm multū fuit grau⁹.
Primo qꝛ illud pctm̄ fuit ↄtra corpus xpi in
sua ꝓpria specie. hoc autē cōtra corpus xpi in
specie sacramēti. Secūdo qꝛ pctm̄ illud pces
sit ex intētione nocēdi xpo. nō autē hoc pctm̄
vn̄ etiā pctm̄ infidelitatis ē maius. qꝛ fundi/
tus separat hoīem ab ecclie vnitate. et maxime
reddit hominē ineptū ad susceptōeꝫ huius sa/
cramēti. ꝛ sic grauius peccat infidelis accipi/
ens hoc sacramentū qꝫ pctōr fidelis. qꝛ magis
ↄtemnit xpm sm̄ ꝙ est sub hoc sacramēto q̄
q̄ntū est in se diminuit sanctitatē huius sacra
mēti ꝛ virtutē xpi opantis in hoc sacramēto
qđ est ↄtēnere ipm sacrm̄ in seipo. fidelis au
tē qui cū ↄsciā peccati sumit ↄtemnit hoc sa/
cramentū nō in seipo. sed q̄ntū ad vsum indi/
gne susceptōis. Ideo dicit apls. i. Chor.xi.
assignās rōem huius peccati. Nō diiudicās
corpus dn̄i. i. nō discernēs ipm ab aliis cibis
quod maxime facit ille qui nō credit xpm
esse sub hoc sacramento. Itē qui pdicaret hoc
sacramentū in lutū grauius peccaret qꝫ q̄ cum
consciā peccati mortalis acciperet. Primo erḡ
qꝛ ille hoc faceret ex intētione iniuriā ꝛ irreue
rentiā faciendi ꝛ inferendi huic sacramento.
qđ nō intēdit pctōr indigne corpus xpi susci
piēs. Secundo ex hoc qꝛ hō pctōr capax est
gratie cū efficit̄ ↄtritus. iō est magis aptus ad

ſcipiendū hoc ſacrm q̄ꝫ q̄cunqꝫ alia irroña
s creatura. Uñ maxime inoꝛdinate vteret h
cramēto qui ꝓiceret ipm canibꝫ ad mādu/
ndū vel ī lutū ad ꝯculcādum. Et ſicomes
les efficiunt̄ homicide xp̄i rōne intētōis p/
:. A Scd̄m malū qd̄ incurrūt. q: pu/
ūtur ī corꝑe. Uñ. i. ad Choꝛ. xi. Jdo inter
os multi infirmi ⁊ imbecilles et doꝛmiunt
ulti. Uñ legit̄ ꝙ quidaꝫ ꝓhibit⁹ ne accede/
:: ⁊ verecūdia duct⁹ non dimiſit ſed acceſſit
ꝫ ſbitanea moꝛte corā altari interijt. Unde
aſcaſius. Qui indigne cōicat ſi bonitas et
ſcdia dei nō reſiſteret ſtatim cū angeli peri/
rēt. Terciū malū q: tradunt ſei diaboli po
tate ſiles iude. Joh. xiij. Et poſt buccellaꝫ
roiuit ī eum ſathanas. De talibꝫ pōt dici
ad ſic de Juda. Ecce man⁹ tradētis me me
eſt ī mēſa Lu. xxij. Quartum malū. q: in/
nūt penā eternalē. Haymo. Quia q̄ ita ſu
it ſacrm magnuꝫ ſibi acquirit toꝛmētum
co apl's. i. ad Choꝛ. xi. Probet aūt ſeipm
l. vtꝫ in aliquo ſit culpabilis et reus deli/
⁊ ſic de pane illo edat.

De eadem dn̄ica. Sermo. LXXIII

Enedictus qui

venit ī noīe dn̄i Matt. xxi. B
Querit̄ quot noīa xp̄s habuit ī
ti hebdomada. Rn̄det ſm̄ Jſid. ī li. ethi/
). Nomē dr̄ a notamine vel a notōne. Si
t volum⁹ rite notare opa ⁊ facta xp̄i: tunc ī
a ſanctiſſima hebdomada ſingulis diebꝫ
us ſalutē noſtrā exercuit. Uñ ꝓpter exerci
⁊ opa que fecit ſingulis diebꝫ vnū ſpecia/
nomen eſt ſoꝛtitus. Nam ſabbato heſter/
fuit hoſpes amabilis cum venit in betha
ī ad Marthā ⁊ mariā ſibi dilectā que fece
ſibi cenā. vbi Lazarus qui fuit moꝛtu⁹ et
ſcitatus vnus fuit d̄ diſcumbētibꝫ. Joh.
vbi multi iudei venerunt vt Lazaꝝ vide/
. vt legit̄ ī craſtino euāgel'. Jtē hodie noīa
r rex hūilis equitās ī aſina: vt ꝓdixit ꝓphe
Zacha. ix. Exulta filia ſion. iubila filia hie
ſalē. ecce rex tuus venit tibi iuſt⁹ ⁊ ſaluatoꝛ
e paup ⁊ aſcendēs ſup aſinā ⁊ ſup pullū fi/
ū aſine. Jtē cras feria ſecūda nomiat̄ miſeri
os iudex. q: feria ſcd̄a mane venit ī templū
unc ſcribe ⁊ phariſei adducunt ei adulterā
oh. viij. dicētes. Magiſter hec mulier mō
ꝓhenſa eſt ī adulterio. ⁊ Moyſes in lege
ādauit nobis hmōi lapidare. Tu ergo q̄d
cis. Quibus rn̄dit Jhs. Qui vr̄m ſine pec
cato eſt ꝑmus in illā lapidem mittat. ⁊ incli
nās ſe ſcribebat in terrā. Ubi dicit glo. Scri
pſit em̄ illoꝝ oīa peccata qui accuſabāt mulie
rem. Qui cognoſcētes peccata ſua: vnus poſt
aliū exibat incipiētes a ſenioꝛibus: ⁊ remāſit
ſolus Jhs et mulier in medio ſtans. Erigēs
autē ſe Jhs dixit ei. Mulier vbi ſunt qui te
accuſabāt. nemo te ꝯdemnauit. que dixit. ne/
mo dn̄e. Dixit aūt ihs. nec ego te ꝯdemnabo
vade ⁊ iaꝫ amplius noli peccare. Ecce miſeri
coꝛs iudex. Jtē feria tercia nomiatur ꝓpheta
ſapiēs. q: tūc deſtructōem hierl'm ꝑdixit ⁊ di
em iudicij. nā poſt maledictōem iudeoꝝ qui
bus et multiplex ve imꝑcatus ē Mat. xxiij.
⁊ deſolatōem domus dei ꝑdixit. egreſſus ē de
templo. et acceſſerūt ad eū diſcipuli oñdētes
ei edificatiōes templi dicētes. Magiſter re/
ſpice quales lapides ⁊ q̄les ſtructure Mat.
xxiiij. ⁊ Lu. xxi. Quibus rn̄dit ihs. Uenient
dies in quibus nō relinquetur lapis ſup lapi
dem qui nō deſtruat̄. Qui ruſum interroga
uerūt eum. p̄ceptoꝛ qn̄ hec erunt. ⁊ q̄d erit ſi/
gnū aduētus tui. Et tunc ꝑdixit eis de die iu
dicij. Ecce ꝓpheta ſapiēs. Quarta aūt feria
noīatur theſaur⁹ vēditus. q: feria quarta nō
ibat ī hierl'm ſed māſit ī bethania. et q: noluit
impedire Judā qui eo die ibat ad ꝑncipes ſa
cerdotuꝫ exhibēs eum venalē dicens. Quid
vultis mihi dare: et ego eum vobis tradam.
Bern̄. Exhibuit illum venalē cui⁹ vna gutta
ſanguis dignioꝛ eſt celo ⁊ terra. At illi cōſti/
tuerūt ei dare triginta argētcos. quibꝫ contē/
tus ſummū bonū nequiter tradidit. q: iudas
ita vile exhibuit ſummū bonū ꝙ ampli⁹ de p̄/
cio nō req̄ſiuit. Et ſic impletū fuit illud Za/
cha. xi. Appēderūt mercedē meaꝫ triginta ar
gētcos. Ecce illa die dr̄ theſaurus venditus.
Jtē feria quinta vocatur panis viu⁹ ⁊ libera
lis hoſpes. figuratus p Aſſuerꝫ qui fecit cōui/
uiū cunctis ꝑncipibꝫ ⁊ pueris ſuis Heſter. i.
Sic ⁊ xp̄s apl'is. nā ipe fuit hoſpes qui ⁊ cibꝫ
ipe fuit etiā panis viuus de quo Jo. vi. Ego
ſum panis viuus qui de celo deſcēdi. Jō Hie
ro. dicit. Xp̄s in cena fuit ꝯuiua ⁊ cōuiuium.
Uñ metriſta. Rex ſedet ī cena turba cinctus
duodena. Se tenet in manibus: ſe cibat ipe
cibus. Jtē ſexta feria noīatur agnus occiſus
ī cruce imolatus p nobis petōꝛibus. ſicut ꝓ/
phetauit hoc Jſa. liij. Sicut ouis ad occiſi/
onē ducet̄: ⁊ q̄ſi agn⁹ corā tondēte ſe obmute/
ſcet: ⁊ nō apiet os ſuū. Jpſe ē agnus de q̄ Jo/
hānes baptiſta dixit Joh. i. Ecce agn⁹ dei ec/
ceq̄ tollit pctā mūdi. Nā agn⁹ dr̄ ab agnoſcē/

do. qꝛ inter innumerabiles greges ſolo bala/
tu matrẽ cognoſcit. Sic ⁊ xp̄s ĩ cruce matrem
ſuã cognouit: eã Johãni ↄmẽdãdo Joh. xix.
Mulier ecce fili⁹ tu⁹. Ipſe ẽ agn⁹ q̃ figurat⁹ ẽ
ab inicio mũdi vt dicit Symõ de caſſia. ⁊ oc
ciſus ĩ fine mũdi ꝓ oim nr̃m ſalute. Itẽ ſab/
bato noĩatur granũ frumẽti ĩ terra mortuum
et ſepultũ. Joh. xij. Niſi granum frumẽti ca
dẽs ĩ terrã mortuũ fuerit ipm̃ ſolum manet. ſi
aũt mortuũ fuerit multum fru. af. Et hodie ꝑ
octo dies in die paſce noĩatur leo fortis d̃ tri/
bu iuda. qꝛ diabolũ vicit ⁊ ſeras ĩferni deſtru/
xit. et ſctõs p̃res inde liberauit. de quo Zacha.
ix. Tu quoq; ĩ ſanguĩe teſtamẽti eduxiſti vin
ctos de lacu in quo nõ eſt aqua. Jõ om̃es de/
bem⁹ hodie laudare deum dicẽtes. Bñdictus
qui venit ĩ noĩe dñi. C In ſumma euã/
gelij duo innuunt. Primo xp̄i clemẽtia inex
plicabilis. Scd̃o honorificẽtia collaudabil'.
Primũ patet ĩ ꝑncipio. Secundũ ibi. Plu
rima autem turba. De p̄mo dicit In illo tp̄e
ſcz cũ xp̄s vltimo itinere p̄exit de galilea ĩ iu/
deam: ꝑambulãs Hiericho vbi ↄuertit Za/
cheũ. Luce. xix. Fecit ſalutẽ domui eius. In
egreſſu de hiericho illuiauit duos cecos. De/
inde venit in bethaniã ſabbato heſterno. ſcz
vbi paratũ eſt ei ↄuiuium. ⁊ Maria effudit
vngẽtum ſup caput eius. mane autẽ appro/
pinquauit hierlm̃. de quo textus Cũ appro
pinquaſſet ih̃s hierlm̃ Chaſ. in oĩe. Cum
appropinquaret tp̄s paſſionis. tũc ih̃s volu
it appropinquare loco paſſionis. ſ. hierlm̃is.
Nam hic fuit locus ab eo electus ad morien
dũ. vt ꝑ ſe dicit Luc. xiij. Nõ capit ꝓphetam
p̃ire extra hierlm̃. Idcirco ex mõ paſſiõis ei⁹
oſtẽdẽdo. ſ. qualiter paſſus ſit patet ſingula/
ris eius clemẽtia. Nã q̇ntupl'r paſſus ẽ. Pri
mo voluntarie ⁊ libenter. Secũdo humilli/
me ⁊ obedienter. Tercio pie ⁊ miſericorditer.
Quarto charitatiue ⁊ amãter. Quĩto ꝓficue
⁊ vtiliter. Hec om̃ia tãguntur ĩ euãgelio p̄n/
ti. Dixi p̄mo paſſus eſt volũtarie ⁊ libẽter. et
tãgitur ibi. Cum appropinquaſſet ⁊c. ad deſi/
gnãdum eius volũtariã paſſionẽ. ſm ꝙ ꝓphe
tauit Iſa. liij. Oblatus eſt qꝛ ip̄e voluit. et fi
guratũ fuit in Iſaac qui volũtarie ad p̄ceptũ
patris ſui Abrahã ligna portauit ad ſui imo
latõem. Geñ. xxij. Vñ Hiero. Dñs in eodem
loco crucifixus eſt vbi Abrahã filiũ ſuũ Iſa
ac voluit imolare. Et ↄgruebat eum pati vo
luntarie. ſicut enĩ Adã nõ ↄpulſus ſed volun
tarie peccauit. ſic xp̄s ih̃s pati volũtarie volu
it. De quo pš. liij. Volũtarie ſacrificabo tibi.
Anſ. i lib. Cur deus hõ. dicit. Nõ fuit mor/
tuus xp̄s ex neceſſitate. qꝛ om̃ipotẽs nõ ex de/
bito. qꝛ nõ pctõr: ſed ex libera volũtate. quia
miſericors ⁊ liberator. D Secũdo paſ/
ſus eſt humillime ⁊ obediẽter. et tãgitur ibi.
Et veniſſet bethfage. qḋ interp̄tatur domus
obediẽtie. qꝛ ex obediẽtia patris paſſus ẽ. Jõ
dicit Matth. xxvi. Verumtamẽ nõ ſicut ego
volo ſed ſicut tu. De qua obediẽtia loquitur
apl's ad Philip. ij. Factus ẽ obediẽs vſq; ad
mortẽ. Et ↄgruebat. qꝛ exceſſus fuit ꝑ inobe/
diẽtiam. ideo ſatiſfactio debebat fieri ꝑ obedi
entiã. Ro. v. Sicut em̃ ꝑ inobediẽtiam vni/
us hoĩs pctõres ↄſtituti ſunt multi. ſic ꝑ vni/
us obeditionẽ iuſti ↄſtituẽt multi. Et Ber.
Sicut ab inobediẽtia omne viciũ. ſic ab obe/
diẽtia oĩs virt⁹ ꝓceſſit. E Tercio paſſus
ẽ pie ⁊ miſcd̃iter. nam paſſio ſua ex miſeri/
cordia ꝓceſſit. qꝛ deus pater nullũ aliud ſacri/
ficiũ voluit ꝓ pctõ. Vñ pš. Holocauſtum
ꝓ pctõ nõ poſtulaſti. tunc dixi. ecce venio ĩ
hũanitate ad ſatiſfaciẽdum ꝓ pctõ humani
generis. Vbi Anſ. Que maior pietas et mi/
ſericordia niſi cum pctõr: vñ ſe redimeret nõ
habuit redẽptus eſt ꝑ deũ. ⁊ pater pr̃ dicit.
Accipe filiũ meũ ⁊ da eũ ꝓ te. Filius ꝟo dicit
Accipe me ⁊ redime te. Et hec pietas ⁊ miſeri/
cordia innuit̃ ĩ textu cũ dr̃. ad montẽ oliueti.
nã oleũ miſcd̃ie demõſtrauit in paſſione. ole/
um em̃ ſupnatat om̃ibȝ liquoribȝ. ſic et eius
miſcd̃ia in paſſione excellit om̃ia opera. pš.
cxliiij. Miſeratões ei⁹ ſup oĩa opa ei⁹. Ber.
Magna fuit miſcd̃ia in creatõe. maior in in/
carnatõe. maxima in paſſione ⁊ redemptione.
Ideo dicit apl's ad Titũ. iij. Nõ ex operibus
iuſticie q̃ fecim⁹ nos. ſed ſm ſuam miſcd̃iam ſal/
uos nos fecit. Eph. ij. Gr̃a em̃ ſalui eſtis.
⁊ hoc nõ ex vobis. dei em̃ donũ ẽ nõ ex opibȝ
vt ne q̃s glietur. Aug. Illã grãm null' ꝓmeru
it ſed om̃e meritũ ab ea ꝓceſſit. F Quar
to paſſus ẽ charitatiue ⁊ amãter. Eph. ij. De
us autẽ q̇ diues ẽ ĩ miſcd̃ia ꝓpter nimiã cha/
ritatẽ ſuã q̃ dilexit nos cũ eẽm⁹ mortui pecca
tis ↄuiuificauit nos xp̄o. ſ. morte ſua. O ma
gna charitas. Joh. xv. Maiorẽ hac dilectio
nẽ nemo hȝ q̃ȝ vt aĩam ſuã ponat quis p ami
cis ſuis. Ipe aũt nõ ſolum p amicis ſed etiã ꝓ
inimicis eã poſuit. Ro. v. Cõmẽdat aũt cha/
ritatẽ ſuã de⁹ ĩ nobis: qm̃ cum adhuc pctõres
eẽm⁹ xp̄s ꝓ nob mortuus ẽ. Ber. Charitas
dei oẽm menſurã excedit. Et ↄgruebat. qꝛ in/
uidia diaboli mors introiuit ĩ orbẽ terrarum.
Sap. ij. Jḋo decuit vt charitate xp̄i mors de

ďo fugaret. Et notat hec charitas ibi. miſit
uos diſcipulos. Per q̄s duos ſignificat du
ex charitas quā ad nos habuit. ſ. diuinā ꝛ
umanā. Diuinā ꝗ nos creauit ꝛ ab eterno
leſtinauit. De q̄ Hiere. xxxi. In charitate p
tua dilexi te ideo attraxi te miſerās. Huanā q
s redemit. De qua Hugo. O charitas q̄
eſt vinculū tuū. deū de celis ad terrā traxiſti
terra ad crucē. vulneraſti impaſſibilē. eter
feciſti mortalē. Ecce q̄ta charitas oſtenſa
nobis in paſſione. Bern̄. Per crucē ꝛ paſ
nē ꝯmēdauit nobis ſuam dilectōez. Atta
n fuit in xpo hec charitas vna ſm ꝙ diui
humanitati indiuiſibiliter fuit ꝯiuncta.
Quito paſſus ē efficue ꝛ vtiliter. et hoc
lici vtilitate. Primo p deletiōe pctōꝝ.
oc. i. Lauit nos a pctīs nr̄is i ſanguie ſuo
cďo p collatiōz gratiarum. ad Ephe. ij. Vos
aliqn̄ eratis longe nūc facti eſtis ꝓpe i ſā
ne xpi. ſ. p gratiaꝝ collationez. Tercio per
ione regni celoꝝ. Ideo Aug. de vita xpiā
Nemo ad deū ſpem habere poſſz ſi paſſio
abeſſet. Cui ꝯſonat Chriſ. Tribularer ni
um ꝛ deſparem. ſi nō paſſione xpi anima
Nā paſſio eius aperuit nobis regnū. De
o magiſter in. iiij. di. iij. Nec circūciſio nec
ptiſmus aperuit nobis aditū regni celeſtiſ.
hoſtia ſaluatoris. Heb. x. Habētes itaq
tres fiduciā i introitu ſanctorū i ſanguine
. Et hec vtilitas tāgitur i textu. ibi. ꝛ inue
tis aſinam alligatā ꝛ pullū cū ea. p quam
ōres omnes intelligunt: qui oīs erant li
ti. Prouerb. v. Iniquitates ſue capiūt im
i. ꝛ funibus pctōꝝ ſuoꝝ quiſq ꝯſtringitur.
noſipſos ſoluere nō poſſum⁹. Idcirco ve
patiēs in humanitate. Vn̄ Aug. in lib. ď
bolo. Niſi xps moreret mds nō redimere
Illius pena eſt ſalus noſtra. illius ligatō
noſtra ſolutio. Vn̄ canit eccleſia. Ligat⁹
t ſolueres mūdi nexus cōplices. De quo
p ſe dixit Joh. viij. Si vos fili⁹ liberaue
vere liberi eritis. Dixi ſcďo innuit ppli ho
ificatio ſiue bn̄ficentia collaudabilis. ibi.
rima aūt turba.

De eadē dn̄ica. Sermo. LXXIIII

Lurima autē turba ſtrauerūt veſtimēta ſua i
via Mat. xxi. H Queritur q̄re
ad mortē vadēs voluit ſibi regias laudes
di ꝗ pus oblatū ſibi regnū fugiens declia
Joh. vi. Rn̄det Beda ſup Matt. ꝙ hoc
fecit multiplici rōne. Primo i ſignificatōem
i quo voluit ſignificare ꝙ nō tpalis regni. ſed
celeſtis ꝛ eterni regni eſſet rex. vt dixit angel⁹
Lu. i. Regni eius nō erit finis. Ad quod q̄
dē regnū triumpho paſſionis ꝛ glīa reſurre
ctionis ꝑuenit. Vn̄ dixit poſt reſurrectiōz di
ſcipul' Mat. vl. Data ē mihi oīs ptās in celo
ꝛ i terra. Scďo nobis i exēplificatōz. dās no
bis exemplū vt cū hō i magno honore ꝯſti
tut⁹ dz hr̄e memoriā mort; vt nō inde ſupbi
at. Vn̄ Eccli. xi. In die bo noꝝ nō ſis imēor
maloꝝ. Nā q̄ nūc i honore floret i morte pu
treſciet ꝛ cibꝰ vermiū erit. Eccli. x. Cū em̄ mo
ret hō hereditabit ſerpentes ꝛ beſtias et ver
mes. Tercio ꝓpter ꝓphetie impletōem quā
ꝓpheta ꝑdixit Zach. ix. De q̄ ſubdit in textu
Hoc totū factū eſt vt impleret qď dictū eſt p
ꝓphetā. Dicite filie ſyon ecce rex tuus venit ti
bi māſuetus. Quarto ꝓpter glie eterne ꝯſe
cutōem. ad quā quiſq venire volēs vt patia
tur neceſſe ē. vn̄ Bern. Tribulatio pn̄tis vite
ē via glie. Nā xps dixit Lu. vl. Nōne opor
tuit xpm pati ꝛ ita intrare i gliam. multo ma
gis pctōres. Act. xiiij. Per multas tribulati
ones opꝫ nos intrare i regnū celoꝝ. Idcirco
acceptauit honorē vadēs ad paſſionē. I
Sed di. qliter ſe habuit i tāto honore ſibi ex
hibito. Rn̄detur ꝙ fleuit Lu. xix. Vidēs ihs
ciuitatē hirl'm fleuit ſup illā. Sed di. cur fle
uit. Rn̄det pmo ad oſtendēdū ꝙ oīa gaudia
ꝛ oīa honorabilia mūdi lacrimis et triſticijs
ſunt admixta. ꝓuer. xiiij. Riſus dolore miſce
bit: ꝛ extrema gaudij luctus occupat. Scďo
ad dādū exemplū p̄lati; qn̄ aſſumunt ad ma
gnos honores ꝛ ad ꝓcuratores ppli pont⁹ de
berēt flere ſuā imꝑfectōem ꝛ ppli defectōez q̄
gaudere de tpali ſublimatōe: ꝛ deberent medi
tari de reddēda rōne. iuxta illud Gre. De q̄n
to grad⁹ altior de tāto caſus ꝑfūdior. Tercio
fleuit ex ꝯpaſſiōe. ſciebat eni ꝙ hi qui eū cum
tāta glia ſuſcipiebāt i ꝓximo erāt ipm occiſu
ri. ꝓpter quā mortē ipſi⁹ innocētē ciuitas erat
euīteda. ꝛ cūcti iudei diſpgēdi. ꝯpatiebat eni
nō ſolū de excidio ciuitat; ſed pl⁹ ď excidio in
fidelitatis ꝛ dānatōis aiaꝝ illoꝝ. Idcirco ec
cleſia hodie repn̄tat duas ꝓceſſiones. vnam
gaudioſā qn̄ a mōte oliueti vſq i hirl'm cum
ramis palmaꝝ ꝛ cātic ꝯduxerūt eū. Scďaz
ignominioſam: cū a hirl'm vſq ad locū cal
uarie cū ignominia crucis cū eo ꝓceſſerunt.
Nā iſte due ꝓceſſiōes habuerūt magnā dif
ferētiā. nā hodie ſeptē honores ſibi exhibue
runt. K Sed feria ſexta ꝓxia ſeptē vitu

peria fecerũt. Pͥo hodie ſup aſinã poſuerũt
ſed feria ſexta ĩ cruce ſuſpẽderũt. Scḋo exie/
rũt obuiã ei ducẽdo ipm ĩ ciuitatẽ hirl'z. eõ cõ
tra feria ſexta ipm cũ ignominia eiecerũt. ⁊ la
tronibꝰ aſſociauerũt. vt ⁊ faciũt hodie idigne
cõicãtes. Terciꝰ honoꝛ hodie ramos virides
ab arboꝛibꝰ ꝓſternebant. ſed feria ſexta ſpinis
eũ coꝛonauerũt. Quartꝰ honoꝛ hodie ꝓſter/
nebãt veſtimẽta ſua ĩ via. ſed feria ſexta ipm
denudauerũt ⁊ ſoꝛtẽ mittẽtes diuiſerũt veſti
mẽta ſua. Quītꝰ honoꝛ hodie q̃rebãt a deo ſa
lutẽ clamãtes. Oſanna ĩ excelſ. ecõtra feria ſe
xta clamauerũt. Alios ſaluos fecit ſeipm ſal/
uũ facere nõ põt. Sextꝰ honoꝛ. hodie regem
ipm dicebãt dicẽtes. rex iſrl'. ſed feria ſexta ne
gauerũt eũ dicẽtes. regẽ nõ habemꝰ niſi ceſa/
rẽ. Septimꝰ honoꝛ. hodie bñdicebãt eũ dicẽ
tes. bñdictꝰ q̃ venit in noĩe dñi: ſed ecõuerſo
feria ſexta blaſphemabãt ⁊ dixerũt eũ malefa
ctoꝛẽ iudicãtes eũ moꝛte dignũ et clamãtes.
tolle tolle crucifige eũ. Et cũ hoc paratũ eſt ſe
pulcꝛꝫ circa qḋ ſtamus. qḋ ꝑdit moꝛtẽ de ꝓ
ximo futurã quã ⁊ iã de facto ipſi ihu phari/
ſei intẽtabãt. L Et hãc honoꝛificẽtiam
deſignãs hodie eccl'ia cãtat canticũ leticie qḋ
⁊ faciebãt pueri. Et eſt iſta ſcḋa ps ꝑncipalis
iſtius euãgelij. ĩ qua innuit honoꝛificẽtia po
puli laudabilis. ibi. Plima aũt turba. Nã q
druplex ẽ turba. Pͥa ẽ peccãtiũ. ⁊ illa ſignifi
cat ꝑ aſine pullũ ſup quẽ nullꝰ ſedit. ſic ⁊ deꝰ
pctõꝛes ſua gr̃a nõ poſſidet. puer. xv. Lõge ẽ
dñs ab impijs Et merito ſignificant ꝑ aſinũ
pctõꝛes. q2 ſm Greg. aſinus eſt aial tardũ. ⁊
ſic pctõꝛes tardi ſunt ad ſeruitiũ dei. Qḋ con
queritꝰ ps. xiij. Oẽs declinauerũt ſimul inuti
les facti ſunt. nõ eſt qui faciat bonũ. oẽs decli
nauerũt. ſ. a via veritatis et ſeruitutis dei. Jõ
implebit in eis illud Jſa. lx. Gẽs ⁊ regnũ qḋ
nõ ſeruierit tibi ꝑibit. ⁊ incurret maledictõem
ꝓpter accidiã ⁊ tarditatẽ. Hiere. xlviij. Ma
ledictꝰ qui facit opus dñi negligenter. vel ſm
veríoꝛẽ l'ram fraudulẽter. Scḋo aſinꝰ ẽ anial
immũdm nõ valẽs ad oblatõem dei. ſic ⁊ pctõ
res quicq̃d faciũt ĩ moꝛtali nõ acceptat a deo
de quo Gre. Nihil deo acceptũ qḋ coiquina
tum ẽ ꝑ pctm̃ moꝛtale. q2 ſcribit Eccli. xij. Al
tiſſimꝰ odio habet pctõꝛes. ꝓpter qḋ nec oꝛõ
nẽ nec oblatõꝫ eoꝝ acceptat. Nõ oꝛõem. ps.
lxv. Jniq̃tatẽ ſi aſpexi ĩ coꝛde meo nõ exaudi
et dñs. Non oblatõem. Eccli. xxxiiij. Dona
iniquoꝝ nõ ꝓbat altiſſimus. nec reſpicit ĩ ob
latõẽs iniquoꝝ. nec ĩ multitudine ſacrificioꝝ
eoꝝ ꝓpitiabit pctis. Greg'. Quid ꝓdeſt ſuã

offerre deo ⁊ ſeipm diabolo. Tercio ẽ aĩal ſtul
tum. ſic et pctõꝛes. Eccl's. i. Stultoꝝ infinit
ẽ numerꝰ. Nã ſtulti q̃ ſibi ſunt noxia petunt.
puer. i. Sic ⁊ pctõꝛes q̃ petũt tp̃alia ⁊ nõ eterna.
na. Eccl's. vi. Quid hꝫ amplꝰ ſapiẽs ſtulto.
⁊ q̃d paup niſi vt ꝑgat illuc vbi eſt vita. Jpſi
aũt pctõꝛes ĩ moꝛtali pctõ ꝑ ſtipẽdiũ vitam ⁊
eligunt moꝛtẽ. q2 ſtipẽdia peccati moꝛs. Ro.
vi. M Reuera inſipiẽtioꝛes aſinis ſunt pͥ
mo ĩ hoc. q2 aſinꝰ cognoſcit dñm ſuũ. Jſa. i.
Cognouit bos poſſeſſoꝛẽ ſuũ ⁊ aſinꝰ ꝑſepe dñi
ſui. iſrl' aũt me nõ cognouit. Jſrl' interpretatur
vir videns deũ. Et ſic pctõꝛes ꝑ intellectum co
gnoſcũt deũ. ſed non ꝑ affectũ ⁊ effectũ. Ro. i.
Qui cũ cognouiſſent deũ nõ ſic deũ glorificaue
rũt aut gr̃as egerũt. ſꝫ euanuerũt ĩ cogitationi
bus ſuis. ⁊ obſcuratũ ẽ inſipiẽs coꝛ eoꝝ. Dicẽ
tes eni ſe eẽ ſapiẽtes ſtulti facti ſunt. vñ implet
illud ps. xlviij. Hõ cũ ĩ honoꝛe eẽt nõ intelle
xit: cõpatus ẽ iumẽtis inſipiẽtibꝰ et ſilis factus
ẽ illis. ſ. aſinis. Secundo in hoc pctõꝛes ſunt
aſinis ſtultioꝛes. q2 aſinus cau[illegible] quoniã
vbi ſemel ceciderit vel aliuꝫ cadere viderit ꝑ
hunc locũ ꝑhoꝛreſcit ⁊ circuit [illegible]
quent. Sed pctõꝛes ſciũt loca ⁊ tp̃a vbi pec
cauerũt ⁊ ꝑſonas que eis occaſionẽ peccandi
dãt ⁊ dederũt ⁊ nõ fugiũt. cũ tñ fuga eſt opti
mũ remediũ pctõꝝ carnaliũ. Jõ dicit aplus
i. Choꝝ. vi. Fugite foꝛnicatõem. Unde Alanus
i de plãctu nature. Si venerẽ vitare velis lo
ca tp̃a vita. Nã locus ⁊ tp̃s pabula donãt
Si tu ꝑſequeris ſequit: fugiendo fugit. Si
cedis cedit: ſi fugis illa fugit. Tales [illegible]
rãtur ꝑ aſinã alligatã. ſ. pctõꝛes ſ. ĩ moꝛtali
cõſtituti. De quibꝰ Chꝛiſ. Anteq̃ peccaremus li
beri ſumus. ſed poſtq̃ pctõ moꝛtali nos obli
gauerimus ligati ſumus iugo diaboli. Eze
chi. iij. Ecce data ſunt ſup te vincula et ligabunt
bunt te in eis. Hos aſinos. ſ. pctõꝛes diſcipu
li. i. ſacerdotes debẽt adducere ad ſalutẽ. Ju
dic. viij. Uos qui eſtis ꝑſbiteri in populo dei ex
vobis pẽdet aĩa illoꝝ. Et illi debẽt ſoluere Jo
hã. xi. Soluite eũ ⁊ ſinite abire. Nã ſacerdo
tũ officiũ ẽ ſoluere ⁊ adducere. Soluere auc
ritate eis collata. Mat. xvi. Quecunq̃ ſolue
ris ſup terrã erit ſolutũ ⁊ in celis ꝛc. Et addu
cere ꝑ doctrinã ſalutarẽ. Mat. vi. Euntes
docere oẽs gentes. Jtẽ. xciij. di. c. ſacerdotes.
inquit Clemẽs. Sacerdotes ſꝫ dicuntur be
atꝰ petrꝰ ſal terre ⁊ mũdi lumẽ. nã ſicut in lu
mine cernitur via ⁊ ſemita recta. ſic ꝑ ſacer/
dotes ducimur in viam iuſticie. Jdcirco cõ
minatur illis dñs nõ docẽtibus verbo vel ex

o ꝑ ꝓphetā Ezech.iij. Si dicēte me ad im
ū morte morierꝭ nō annūciauerꝭ ei:neqꝫ lo/
tꝰ fuerꝭ vt auertat a via ſua impia ꝛ viuat.
: impiꝰ ī iniq̄tate ſua morietꝛ:ſanguinē autē
de manu tua requirā. Tales em̄ quibꝫ dn̄s
dit ſciam.eloquētiā.ſanitatē ꝛ fortitudinē
icādi ꝛ nō faciunt.ſunt canes muti latrare
lētes. ꝛ cū ꝓpheta nte pn̄t ꝯq̄ri illud Iſa.
Ue mihi q: tacui.q: vir pollutꝰ labijs ego
n.nā ꝑ taciturnitatē ꝛ accidiā polluūt con
m coꝝ.ita vt dicet de talibꝫ Lu.xi. Ue vo
legiſpitꝭ qui retinuiſtis clauē ſcīe ipſi nō
roiſtis. ꝛ eos q̄ introibāt ꝓhibuiſtis. Ta/
ſunt qui accēſā lucernā ponūt ſb modio ꝛ
ſup cādelabꝝ vt ingrediētes lumen vide/
qd ꝓhibet Lu.xi. Tales pn̄t ꝯqueri cum
o.i. Choꝛ.ix. Ue mihi ē ſi nō euangeliza
o. Ideo hortat nos Iſaie.lviij. Clama ne
es quaſi tuba exalta vocē tuā:ꝛ annuncia
o meo ſcelera eoꝝ. ¶ Scd̄a ē turba
tentiū. ꝛ figurat ꝑ aſinā ſup quā dn̄s ſe/
q: ī penitentibꝫ dn̄s ꝑ gr̄am quieſcit. Et
ito penitētes figurāt ꝑ aſinā. Pn̄o q: aſi.
ꝰuiliter onera portat.ſic ꝛ verus penitens
is pn̄ie. Gre. Qui vere penitet onus pn̄ie
bhorret.ſed q̄cquid ei ꝓ culpa iniūgitur
ī tacita ꝯſcīa amplectit.nā grauia pctā ꝗ
xpoſcunt pn̄iam. Deut.xxv. Scd̄m men
ā delicti plagaꝝ erit modꝰ hic vł ibi. Aug.
ullū malū impunitū. Iō Ber.inq̄t. Qui
ere ſenſerit onꝰ pctī et aīe leſionē.nihil aut
ꝝ reputabit pn̄ie laborē. Secūdo q: aſina
ſtis cibat ꝛ ſaturat.q: libēter comedit ſpi/
s et tribulos.ſic et vere penitētes nō q̄runt
nū delicatū. Gre. Tāto plus a licitꝭ debent
ſtinere quāto illicita meminerūt ſe ꝯmiſiſ/
Tercio aſinus ſiue aſina ē animal laborio
n. Eccli.xxxiij. Cibaria ꝛ virga ꝛ onus aſi
Sic ꝛ vere penitēs debet vitare ocia. Hie
Sꝑ aliquid boni opis facito ne te diabo/
ocioſum inueniat. Nā ocia dāt vicia.ſi/
iter incipiētibꝫ.qui ſcd̄m Albertū hn̄t ſe ſi/
lumē nouiter extinctū.qd̄ faciliter vēto le
ſuꝑuenientī reaccēdit. Iō Eccl's.ix. Qd̄cū/
pōt facere manꝰ tua inſtāter opare.q: mul
maliciaꝫ docuit ocioſitas. Eccli.xxxiij. vt
de Dauid.qui cū nō pugnauit factꝰ ē adul
.ſilr de egiſto. Vn̄ poeta. Querit egiſtꝰ cur
is factꝰ adulter. In ꝓmptu cauſa deſidio/
s erat. Quarto aſino nulla etas eſt ſera ad
mendū.ſed ī tota vita ſua gignit q̄ etiā du
vſqꝫ ad.xxx.annos. Sic ꝛ pctōri nullū tē
is dꝫ apparere nimis ſerū ad penitendū.q:

ſcribit Ezech.xviij. In q̄cūqꝫ hora pctōr ige
muerit oīm iniquitatū ſuaꝝ nō recordabor.
Glo. hiero. ſi ab oībꝫ penituit licet diu diſtu
lit. Nā dicit Leo papa. ꝛ hr̄ de pe.di.i. Pn̄ia
q̄ dilata ē cū fuerit ſtudioſiꝰ petita nō denega
tur.nā miſcd̄ie dei nec mēſurā poſſumꝰ impo
nere nec tp̄a diffinire. Aug. Nulla eſt neceſſi
tas q̄ cogit ad deſꝑationē.nec q̄ntitas criminis
nec diuturnitas nec breuitas tp̄is. vt patet ī
latrone qui in extremo vite dixit. Memento
mei dn̄e dū veneris in regnū patris tui. ꝛ au
diuit rn̄ſum ihu. Amē dico tibi. hodie mecū
eris in ꝑadiſo Lu.xxiij. Quinto aſinꝰ lucē fu
git ꝛ tenebras q̄rit.ſic ꝛ hō incipiēs cū opꝰ bo
nū gignere voluerit dꝫ abſcōdere ne ab hoi/
bus videri velle videat. Mat.vi. Neſciat ſi
niſtra tua q̄d faciat dextera tua.ſic ꝛ de orōne
ꝛ elyma. Mat.vi. Tu autē cū oraueris:intra
in cubiculū tuū ꝛ clauſo oſtio ora patrē tuū ī
abſcōdito. De elyma. Cū ꝗ facꝭ elemoſinā no
li an̄ te tuba canere.ſed fac iuxta doctrinā Ec
cli.xxix. Conclude elemoſinā in ſinu paupis
Aug. Opus ſit in publico ꝛ intētio in occul
to. Sexta ꝓprietas aſini eſt q̈ crucē in dorſo
portat.ſic ꝛ verus penitēs memoriam dn̄ice
paſſionis debet portare. Heb.xij. Recogita/
te eū qui talē ſuſtinuit a pctōribꝫ aduerſus ſe
metipm ꝯtradictōem vt nō fatigemi animis
vr̄is deficiētes. h̄ ē q̈ nō videat vob graue ſed
vt leuiꝰ ſit vobis ad portandū onus pn̄ie.q:
dicit Gre. Nihil tā graue qd̄ nō ſuſtinetur:
duꝫ paſſio xp̄i intuet. Bern. Bonꝰ miles ſua
non ſentit vulnera dū regis intuet. ¶
Tercia turba ē ꝓficiētiū. ꝛ illa debꝫ veſtimē/
ta ī via pſternere. Et p̄mo q: veſtimēta ſigni
ficāt veterē hoīem ꝛ habitū pctōꝝ.ad Colo.
iij. Expoliātes vos veterē hoīem cū actibus
ſuis. Glo.i. veterē vitā nō reiterare.eo q̈ di/
cit Aug.ī ſoliloquio. Inanis eſt pn̄ia quā ſe
quēs coinquinat culpa. Et nō ſūt cat vitā
veterē relinq̄re optet.ſed etiā volūtatē que eſt
origo mali.xv.q.i.§.ex volūtate. Ex volūtate
pctā ꝓcedūt. Silr boni etiā volūtas ē origo.
vt hr̄ ī cano.lvi.di.naſci. Et ē Hiero.in ep̄la
ꝯ ruſinū. Nō in ſemibꝫ ſed ī volūtate naſcen
tis cauſa vicioꝝ eſt atqꝫ virtutū. Voluntas
nāqꝫ mala eſt origo vicij. volūtas ꝟo bona ē
origo virtutis ꝛ p̄mij. Gre. Nō vacat manꝰ
a munere cū archa cordis ſit plena bona vo/
lūtate. Scd̄o veſtimenta ſignificāt corpora
Iob.x. Pelle ꝛ carne veſtiſti me. Nā quid ē
corpꝰ niſi caro ꝛ pellis. ꝛ ſic ē veſtimētū. Iob
xiij. Qui q̄ſi putredo ꝯſumēdꝰ ſum. ꝛ q̄ſi ve/

ſtimētū qđ comedit̄ a tinea. ſic ꝛ corp⁹ a vermi
bus corrodit̄. Et h̄ veſtimētū debem⁹ xpo ſter
nere ī via ꝑ q̄ulibet aduſitatū ꝛ afflictionuꝫ
patiaꝫ ꝛ tolerātiā. qđ quidē g̃ue nō eēt ſi pen
ſarem⁹ quō xps veſtimētū ſui corpis ꝓ nobis
expoſuit ī cruce ad lacerādū ꝛ rubcādū. Iſa.
lxiij. Quare ḡ rubꝝ ē indumētū tuū ꝛ veſti
mēta tua ſic calcātiū ī torculari. Et reſpondit
Torcular calcaui ſol⁹. torcular. ſ. crucꝭ. O q̄ꝫ
crudeliter fuit veſtimētū ſuū. ſ. corpis dilace
ratū ꝛ rubcatum. put ꝯq̄rit̄ ꝑ Iſa. vbi ſupra.
Aſpſus ē ſanguis eoꝝ ſup veſtimēta mea. et
oīa indumēta mea inq̄naui. Si. n. attētī⁹ per
pēderem⁹ qđ figuratū ē Geñ. xxxvij. ī Jacob
qui cū vidit tunicā Joſeph ſanguinolētaꝫ et
ſciſſam ſcidit veſtimenta ſua. ꝛ nos nr̄a vtiq̄ꝫ
ſcinderem⁹ vt docet Ber. Scinde saccū tuū.
. i. corp⁹ tuum ꝓ purpura xpi. iuxta doctrinā
apli Phil. ij. Hoc ſentite in vob qđ ꝛ in xpo
ihu. Nōne deberes ꝓ illo ponere corp⁹ tm̄ q̄
ꝓ te expoſuit corp⁹ ꝛ aīam. Eccli. xxix. Grām
fideiuſſoris ne obliuiſcaris. dedit. n. ꝓ te aīam ſu
am. Ber. Dedit corp⁹ ſuū ad moriēdū ꝓ te ſā
guinē ad abluēdū. aīaꝫ ad redimēdū. Mat.
xx. Fili⁹ hoīs venit dare aīam ſuā redēptōēꝫ
ꝓ multis. Tercio veſtimēta ſunt bona opera.
Apocal. xvi. Beat⁹ q̄ vigilat ꝛ cuſtodit veſti
mēta ſua ne nud⁹ ambulet ꝛ videāt turpitudi
nē ei⁹. Veſtimētū em̄ aureū ē charitas. albuꝫ
vero puritas. rubeum dñice paſſiōis medita
tio. nigꝝ humilitas. ſed veſtimētū viride ē ce
leſtis ꝯtēplatio. Que veſtimēta ſunt cuſtodi
enda ne maculent̄ vana glīa. ſicꝫ ī hypocritis. đ
quib⁹ Jaco. v. ſcribit̄. Veſtimēta vr̄a a tineis
comeſta ſunt. Gre. xix. mora. c. lvij. Perit oē
qđ agitur niſi hūilitate cuſtodiat̄. Et ſi tinee
exorte fuerint. ī. cogitatōes elate ī veſtimento
opeꝝ. ꝓpter h̄ veſtimētū nō ē ꝓijciēdum ſꝫ ex
cutiēdum. nā ꝓpter incidentiā vane glīe op⁹
bonū nō debem⁹ dimittere ſꝫ cū. b. Bern̄. dice
re. ꝓpter te nō incepi nec ꝓpter te dimittā. qꝛ
nō ēnīm p̄ue cogitatōis ſuggeſtionē p̄uenire
Hec ſunt veſtimēta de quib⁹ Eccl̄s. ix. Oīni
tpe veſtimēta tua ſint cādida. Et talia ſb̄ pe
dib⁹ xpi ſunt ſternēda vt nō attribuam⁹ nob
aliq̄d de opib⁹ nr̄is. qꝛ nō noſtra ſunt ſed dei
Iſa. xxvi. oīa. n. opa nr̄a opat⁹ es nob dñe de⁹
nr̄. qꝛ nō ſum⁹ ſufficiētes cogitare aliq̄d a no
bis tāq̄ꝫ ex nob. ij. Chor. iij. ſed debem⁹ dice
re illud Iſa. lxi. Induit me dñs veſtimentis
ſalutis ꝛ indumēto iuſticie circūdedit me
P Quarta turba ē ꝯtēplātiū. ꝛ illa dꝫ ra
mos palmaꝝ ꝛ oliuaꝝ ꝛ floꝝ apportare. Eti

palma ſignificat̄ oim mundanoꝝ ꝛ ſuꝑbiſ⁹ ꝑ
fecta victoria. Nā iſti totū mōm vincūt. di
cētes cum aplō Phil. iij. Propter quē oīa
detrimētum feci ꝛ arbitror vt ſtercora vt xpm
lucrifacerē. Seipos etiā pfecte vicerūt ꝓ tan
to ꝙ nec ignis nec gladius nec tribulatio neq̄
fames nec ſitis: potuit eos ſeparare a charitate
xpi Ro. viij. Et hec pfecta victoria ſignificat̄
in palma. Cān. vij. Aſcēdā in palmā et app
hēdā fruct⁹ ei⁹. Quid. n. ē in palmā aſcēdere
niſi toto mētis niſu ad martiriū aſpirare. ta
lis ſine dubio apphēdit victoriā martirij. eti
am ſi ad factū nō ꝑueniat. Quia dicit Gre
orie. Sunt em̄ duo genera martirij. vnū in
corpe. aliud in mente. vnū ī publico. aliud in
occulto. Nā etiā martires eē poſſum⁹ ſi colla
gladio nō ſubdim⁹. Et de tali verificat̄ illud
ps. xci. Juſtus vt palma florebit. Et hos ra
mos palmaꝝ nō ī ore ſꝫ ī manib⁹ portare de
bem⁹. vt dicat̄ de nob illud Apoca. vij. Stā
tes an̄ thronū ꝛ in ꝯſpectu dei amicti ſtolis
ꝛ palme in manib⁹ eoꝝ. vt ſic impleat̄ il
lud apli Gal. vi. Mihi mōs crucifixus ē ꝛ
ego mōo. In ſcdo. ſ. ramis oliuaꝝ ſignificat̄
pax vera. Et talis ē qn̄ hō ꝯtēplatiu⁹ ī diuino
amore ſic format⁹ ē in mēte ſua ꝙ nihil exteri
us ei⁹ mentē turbare pōt. nec intent⁹ ei⁹ deſide
riū fluctuat circa diuiſa. ſꝫ oēs vires ſunt re
collecte ad intēdendū vni ſummo bono De
pace dicit Leo papa. Hec ē vera pax a dei vo
luntate nō diuidi. ꝛ ī his q̄ ſolius dei ſunt de
lectari. Et hec pax deſignatur in ramis oliue
virētib⁹ folijs in ſignū pacis. vt h̄r in figura
Geñ. viij. qn̄ columba attulit ramū oliue vi
rētib⁹ folijs in ore ſuo. Spūaliter ꝑ colum
bā intelligitur ꝯtēplatiua aīa ſm̄ Orige. ꝗ
pax grē ſpūſſancti cupit ꝑuenire ad quietem
ꝯtēplatiōis. dicēs illud ps. liiij. Quis dabit
mihi pēnas ſicut colūbe ꝛ volabo ꝛ requieſcā
De q̄ dicit ſpōſus Cañ. ij. Surge ꝓpera ami
ca mea columba mea formoſa mea ꝛ veni. iā
em̄ hyems trāſijt imber abijt ꝛ receſſit. Orige
nes. Nō em̄ an̄ quis verbo dei ſanatur niſi ab
eo oīs hyems ꝑturbatōis vicioꝝq̄ꝫ ꝓcella
diſceſſerit. Vn̄ nō ꝑus columba ramū oliue
portauit q̄ꝫ aq̄ ceſſarent ſup terrā. Ex quo h̄
ꝙ iſta pax nullo mō pōt h̄ri in vita actiua q̄
ſꝑ in aq̄s fluctuat. ꝛ circa multa occupat̄ cū
Martha: ſꝫ obtinet̄ in vita ꝯtēplatiua q̄ in
ſummo ꝛ vero bono intēdit cū maria. Et h̄ ē
qđ dñs in euāgelio ait Lu. x. Porro vnū ē ne
ceſſariū. Tercū eſt future btitudinis inchoa
tio ꝑlibatoria. ꝛ ſignificat̄ ꝑ ramos floꝝ. naꝫ

nra btitudo cōſiſtit i viſiōe dei. Joh. xvij.
ec ē vita eterna vt cognoſcāt te ſolū verꝫ de
i ⁊c̄. Hec aūt h inchoat i ɔtēplatōe ꝑ quā
diuine ſuauitatꝭ ꝓlibatoriā ꝑguſtatiōem.
hec inchoatio i florib9 deſignatur. Flores
ſunt initiū fruct9. ſic ⁊ hec ꝓlibatio i ɔtem
ꝑtōe ē initiū btitudis eterne. De iſtꝭ florib9
it Can̄. ij. Flores appuerunt i terra noſtra
rra aie ē inhabitatio ei9 in carne. Vn̄ aīa
iu dr̄ eſſe in terra q̄ꝫdiu fuerit in carne. In
terra poſita aīa nullo mō fructū eterne be
udis cape pōt. licet flores ei9 bn̄ apparēt i
a nr̄a. Iſti flores bn̄ apparuerunt cū aug.
. ɔfeſ. dicēte. Aliqn̄ intromittis me in affe
multū inuſitatum introrſus. at neſcio ad
i dulcedinē. q̄ ſi ꝑficiatur i me neſcio quid
vnū ſcio ꝙ vita iſta nō erit. ℚ. Quar
ſti ꝑfecte canunt oſanna hymnū. ſ. puero/
. In quo hymno quē decātauerāt pueri
eoꝝ implicant q̄nq̄ clauſule q̄b9 ꝑfecti q̄
pueri reputant q2 imaculati: bn̄t lauda
um. Pmū ē oſanna. q2 eīm iſtis magna
ē remanere in carne. reputātes ſe in coꝛ/
tanq̄ꝫ i carcere iclūſos. ⁊ q2 cupiūt diſſol
eſſe cum xp̄o. ideo quotidie gemētes cla/
oſanna. i. obſecro ſalua. Scd̄m eſt bn̄di/
quivenit in noīe dn̄i. Quia eīm ſentiunt
ꝑn̄tiā diuinā ꝓ ſuo iocundo aduētu di/
t. Bn̄dictus q̄ venit ⁊c̄. Terciū ē ſm̄ mar
. Bn̄dictū regnū patris nr̄i dauid. q2. n.
cepunt in ſe regnū dei. Lu. xvij. Ecce eīm
num dei intra vos ē. ita vt etiā dicāt cum
xxij. Dn̄s regit me et nihil mihi deerit. iō
oc deum laudāt dicentes. Bn̄dictum re
um patris ⁊c̄. Quartū ē ſm̄ Lucā pax i ce
Quia eīm iſti ſentiunt pacē in ſe. iō pulcre
iā velut in angelicā vitā trāſſormati in bi
s coīmēdāt hymno angelico de natali dn̄i
geli eīm nato xp̄o annunciauerūt homib9
ē i terra dicētes. Et i terra pax hoib9 bone
untatis. Nūc xͦo eunte xp̄o ad locū paſſi
s nunciāt pacē in celis. Pax ſiquidē in ce
uerat ꝑturbata in ruina angeloꝝ. Sed q̄
quales hoies nunciauerūt pacē i celis. cer
ueri hebreoꝝ. i. vīuētium et trāſeuntium.
ales pueri ſoli ſunt ꝑfecti. Nā iſtoꝝ puero
n ē clamare pax i celo. q. d. tāta pax ē in ter
nobis ɔceſſa ꝑ grām quāta puta ē in celis
liam. Quintū ē Glīa i excelſis ſm̄ Lucā.
ti eīm ꝑfecti in carne adhuc exn̄tes. ⁊ ſuaui
ē glie deguſtātes reſumunt cāticum ange
. et vbi angeli inceperunt hymnū ſuūꝫ ipi
unt. vt inſinuet q2 finis noſter ē ɔſoꝛtium
angeloꝝ. Ad quod nos ꝑducat rex glīe qui ſi
ne fine viuit ⁊ regnat.

Dn̄ica Paſce. Sermo. LXXV

Urrexit non

ſ ē hic Mar. vl. ℟ In ſum
ma euāgelij duo innuunt Pmo
mlīeꝝ feruēs dilectō. Scd̄o reſurrectōis xp̄i
euidēs approbatō. Pmū ibi. Nolite expa
ueſcere. Scd̄m ibi. Et reſpiciētes viderūt ⁊c̄.
Primo dixi innuit mlīeꝝ feruēs dilectio. Illa
pꝫ i trib9. Pmo i obſequij aſſiduitate. Scd̄o
i tp̄is maturitate. Tercio in animi virilitate.
De pmo dr̄ puer. xvij. Omni tp̄e diligit qui
amic9 ē. ſ. verus ⁊ fidelꝭ. ſ. i vita. i moꝛte et poſt
moꝛtē. Sic ⁊ iſte mulieres in vita ſeq̄bantur
xp̄m. ipſi. ſ. miſtrātes Mat. xxvij. In moꝛte
ſcꝫ tp̄e paſſiōis erāt illi ɔpatientes. Lu. xxiij.
Poſt moꝛtē autē q̄rebāt eū vngere volentes
Seq̄bat eīm eūꝫ crebro multitudo mulieꝝ ei
miſtrātiū vt ex textu euāgeliſtaꝝ colligitur ⁊
marie paſſionis tp̄e deplāgētiūꝫ eū. inter q̄s
erant ille tres marie. de quib9 Mar. xv. que
emētes aromata poſt moꝛtē eum vngere vole
bāt. Mar. xvi. ſiue vlti. O q̄ꝫ rara eſt talis fi
delitas. puer. xx. Multi hoies miſicordes.
viꝝ autē fidelē q̄s inueniet. Sed heu iā ho/
die implet illud Eccli. vi. Eſt amic9 ſoci9 mē/
ſe. ⁊ nō ꝑmanebit i die neceſſitatꝭ. Iſte xͦo fi/
deles etiā i neceſſitate. i. tp̄e paſſionis. et poſt
moꝛtē repte ſunt. q2 poſt moꝛtē emētes aroma
ta vt venientes ⁊c̄. Ecce vera fidelitas ⁊ dile/
ctio. Dicit glo. ꝙ ſtatim ſepulto dn̄o emerūt
aromata. ⁊ q̄ꝫdiu licuit oꝑari in paſceue. ſ. ad
ſolꝭ occaſum vngēta pauerūt: vt tāgit Lucas
ſed explere nō potuerunt ꝑpter tp̄is breuita/
tē. Mox autē dum trāſiſſet ſabbatū feſtina/
uerūt emere plura aromata. dicit Marcus.
vt veniētes vngerēt ihm. Iſte mlīeres dubi/
tauerūt de ei9 diuinitate putātes ipm fuiſſe pu
rum hoiem ſed ſctm̄: nō tn̄ deūꝫ. q2 audierūt
eū clamantē feria ſexta. Deus me9 de9 me9 vt
q̄d dereliq̄ſti me. quod nō ē intelligēdūꝫ ꝙ
diuitas dimiſiſſꝫ hūanitatē. ſꝫ intelligitur ꝙ
diuinitas i xp̄o nō defendit hūanitatē i paſ/
ſione plus q̄ꝫ ſi nō fuiſſet ei vnita. ⁊ ita diraꝫ
patiebat moꝛtē ac ſi fuiſſet tm̄ hō ⁊ nō deus.
vt patet. iij. ſniaꝝ. di. xxi. Et hoc videntes ⁊ mi
ſteriū nō intelligētes dicte mulieres dubita/
bāt de ei9 diuinitate. et ſic nō habebant fidē de
eius reſurrectōe. iō veniētes a ſepulcro para/
uerunt aromata: et feſtiuitate finita emerūt

adhuc pl'a. ecce q̄nti meriti ē pietas ⁊ miſcđia.
licet em̄ dicte mulieres pfectā fidē nō habue/
rūt. qꝛ tñ op⁹ pietatis impēdere voluerūt: me/
ruerūt nō ſolū angelos videre. ſ꜒ etiā xp̄m an̄
diſcipulos. ⁋ Sed dice. cur maria mr̄
xp̄i nō aſſociauit ſe eis. Rn̄detur. Maria mr̄
xp̄i nō iuit ad ſepulcꝝ cū illis. Primo qꝛ ſcie/
bat illud ſctiſſimū corp⁹ aromatibꝫ nō indige/
re. eo ꝙ in ſepulcro nō putreſceret. qꝛ diuinitati
vnitū fuit ⁊ celeriter reſurrecturꝫ. Scđo qꝛ ce
teris euntibꝫ ad ſepulcꝝ iā filius dei reſurre/
xerat et ei apparuit vt ait Sedulius. Et eccl'ia
hoc approbat p antiquā ꝯſuetudinē Rome
p ſummos pōtifices hacten⁹ introductam. et
laudabilr̄ obſeruatā. vt vicꝫ papa p̄mā ſtati/
onē faciat hodie ad ſanctā Mariā maiorem.
Et merito ei p̄mo apparuit. p̄mo qꝛ fides de
diuinitate in ea ſola incōcuſſa pmanſit. Scđo
qꝛ in paſſione eius ipſa maxime cōturbata et
doloroſa fuit. Tercio qꝛ de⁹ pcepit honorare
patrē ⁊ matrē qđ nō feciſſet ſi ei p̄mo nō appa
ruiſſet. Quarto qꝛ ipſa ſup oēs alios maiori
deſiderio reſurrectōem expectabat. ⁊ ipſa p̄ma
oīm eum adoratiōe latrie adorabat. Ideo di
gnū erat vt p̄ma reſpiceret regreſſum ab infe/
ris ⁊ a mortuis reſurgentē. ⁋ Scđo ca
rū feruēs dilectio pbaꝛ ex ſupfluitate. naꝫ dr̄
Joh. xix. ꝙ Joſeph ⁊ Nicodemus ſepelierūt
dn̄m cū aromatibꝫ. qꝛ Nicodem⁹ attulit mi
xturā mirre ⁊ aloes ad centū libras. ⁊ ille mu/
lieres adhuc amplius voluerūt emere nō pu
tātes p̄ora ſufficere ad vngendū corpus ih'u.
Qꝛ hec ppria ꝯditio amoris ē vt qđ amās p
ſe nō impēdit amato nō putat eē factū. Ter/
cio ꝯmēdaꝛ eaꝝ dilectio a temporis maturitate
De quo ſubdit in textu dicēs Et valde mane
vna ſabbatoꝝ. i. p̄ma die poſt ſabbatū. Et bñ
in ſcripturis vna dr̄ p̄ma. vt habeꝛ Gen̄. i. Fa
ctū ē veſpe ⁊ mane dies vn⁹. i. p̄mus. venerūt
ad monumentū orto iā ſole. vbi Aug⁹. i. ſole
ad orizontē appropinquāte. Nō ꝙ ſol ort⁹ fu/
iſſet ſup oēm emiſperiū noſtꝝ. Et hoc ē quod
dicit Joh. xx. Cū adhuc tenebre eēnt. ⁊ Luce
xxiiij. ꝙ diluculo venerūt ad monumētū. Ec
ce feruor mulieꝝ nō timebāt tpe nocturno ac
cedere corp⁹ mortuū. qꝛ vt dicit Alb. Nō tie/
bāt corp⁹ mortuū nec tenebras noctis. nec ar/
matos milites. qꝛ dicit. i. Joh. iiij. Timor nō ē
i charitate. ſed pfecta charitas foras mittit tio/
rē. Quarto ꝯmendaꝛ eaꝝ dilectio a virilitate
animi. qꝛ nō cogitauerūt nec timuerunt mili
tes circa ſepulcꝝ vigilātes ⁊ ip̄m cuſtodiētes
nec cogitauerunt d̄ magno ſaxo reuoluto ad
oſtiū ⁊ ſigillato. ſed cū eēnt i via p̄ ſepulcꝝ.
tūc p̄mo incidit eis cogitatō d̄ lapide. ⁊ dice
bāt ad inuicē. quis reuoluet nob lapidē ab oſtio
monumēti. ⁋ Sed di. cur nō aſſūpſe
runt Petꝝ Jacobū ⁊ Johēꝫ. Rn̄detur qꝛ il
li timebāt ne capereꝛ a militibꝫ q̄ſi voluiſſent fu
rari corp⁹ xp̄i. Sed he mlieres habuerūt fer
uētē et pfectā dilectōem ita ꝙ nec mortē timerēt
Iuxta illud Can̄. viij. Fortis eſt vt mors di
lectio. Et. i. Chor. xiij. Charitas oīa ſuffert.
oīa credit. oīa ſperat. oīa ſuſtinet. Dicitur in te
xtu. emerūt aromata vt venientes vngerēt ih'm.
Ubi ſciendū ꝙ tres ſtat⁹ ſaluādoꝝ ſignificātur
p tres marias q̄ q̄rebāt vngere dn̄m. Primo
Maria magdalena ſignificat penitentes. Et
merito penitēs dr̄ maria. i. mare amaꝝ. Iuxta
illud Tren̄. i. Magna eīn velut mare contri
tio tua. Illoꝝ aromata ſunt dolor cordis ⁊ pu
dor ꝯfeſſionis. ⁊ labor ſatiſfactōnis. De pmo
dicit pſ. l. Sacrificiū deo ſpūs ꝯtribulatus.
Et eſt deo gratū vngentū figuratū p vngen
tū Marie. Joh. xij. Tota domus impleta ē
ex odore vngēti. quod vngentū ita acceptum
erat xp̄o ꝙ excuſauit ipſam apud diſcipulos p
pter Judā di. Quid moleſti eſtis huic mulie
ri Mar. xiiij. Sic ꝯtritio facit nos acceptos
deo. Dan̄. iij. In animo ꝯtrito ⁊ ſpū humili
tatꝭ ſuſcipiamur. Hec aromata debes colli
gere i orto cognitōis p̄pe vilitatis. ſm̄ illđ pſ.
xli. Ad meipm aīa mea ꝯturbata ē. Vnde
Amb. Tāto quis amplius dolet q̄nto ſe magis cog
noſcit. Et debet h' vngentū ꝯfici d̄ mirra ⁊ a
loes. vt fecit Nicodem⁹. q̄ ſunt herbe amare
ad deſignādū ꝙ nulli debet eſſe pctm̄ q̄d
p ꝯtritōem diſpliceat: dicēdo cū ezechia Iſa.
xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos in
amaritudine aīe mee. Et hoc vngentū eſt tale
ſine quo nō ſanaꝛ vuln⁹ mētis. vnde Iſido.
Nulla culpa delebit niſi [illegible].
⁋ Scđm vngentū eſt oris ꝯfeſſio. Et ad
hoc ꝯficiendū herba debet capi i orto hūili
tatis. ⁊ debet ꝯfici illud ex nardo. de q̄ Can
ti. i. Nard⁹ mea dedit odorē ſuū. Nā ſicut nar
dus eſt herba pua ⁊ valde odorifera. ſic hu
milis cōfeſſio ⁊ ppria vilificatio valde placet
deo. De q̄ Gre. Quāto quis ſibi vilior eſt tāto deo
charior. Nā h' vngētū ſanat vulnera aīe. de
q̄ pſ. xxxi. Dixi ꝯfitebor aduſum me iniuſticiā
am meā dn̄o ⁊ tu remiſiſti ⁊c. nā dicit Iſido.
Cōfeſſio ſanat. ꝯfeſſio iuſtificat. ꝯfeſſio ve
niā ipetrat. nā dicit pſ. l. Cor ꝯtritū ⁊ hūilia
tū de⁹ nō deſpi. Terciū vngentum penitentiū
dꝫ eſſe ſatiſfactio opis. qꝛ dicit Rich. In ca

aliū purgatōe op⁹ ſatiſfactiōe. Nō ē.n.
mala nō agere. vt dicit Aug. niſi q̄s ſtu
bonis opib⁹ inſudare. ⁊ hr̄ in clemē. d p̄
cupiētes. Hec herba d; colligi i orto p̄
voluntatis ⁊ arbitrij. ſicut.n. voluntarie
uimus. ſic et penitere et ſatiſfacere debe
ſcḋm illud apli ad Ro.vi. Sic exhibui
mēbra vr̄a ſuire īmmūdicie ⁊ iniquitati
iq̄tatē. ita nūc exhibere mēbra veſtra ſer
uſticie i ſctificatōꝫ. Et h̄ vngētū d; ↄfi
bure. Cāti.iij. Que ē iſta q̄ aſcēdit p̄ de
ſicut v̄gula fumi ex aromatib⁹ mirre et
s. Nā thus ē aroma redolens. ſic ⁊ vera
ictio valde redolet corā deo. Ideo ſcribit
ij. Facite fructus dignos pnīe. Rō. quia
Gre. Qui ꝓpria mala ↄmittit neceſſe ē
ꝓpriā penā diluat. eo ꝙ ſcḋm Aug. nullū
m impunitū. Hec autē oīa tria habuit
ia magda. Nā ipſa lachrimas fudit ex
e ↄtritōnis. ipſa ↄuiuantes nō erubuit
udētie ↄfeſſionis. Ipa pedes xp̄i lauit.
vn̄ x̄it in memoriā ſatiſfactōis. vt d ca
Gre. Quot habuit in ſe oblectamenta:
enit in ſe holocauſta. que ⁊ oīa d; ha
erus penitēs. iuxta illud Michee.iiij.
et ſatage filia ſion. Et merito vngentū
ictōis debet ↄfici de thure deuotōis. nā
io vt dicit Richar. de miſtico ſomno ē i
a ſicut mel in cera. ¶ Secūda fuit
ia iacobi. ⁊ ſignificat ꝓficiētes. eo ꝙ Ja
nterꝑtatur ſupplātator. ſic et ꝓficientes
ſupplātare pctā ⁊ luctari ↄtra illa. Et ꝓ
s aīa merito dr̄ Maria ſyriace q̄ſi dn̄a
eſſe ē ꝓficiēnbus dn̄ari paſſiōib⁹. Jac.
eſiſtite diabolo ⁊ fugiet a vob. Ubi ſcīe
ꝓficientes debent habere triplex vngen
od d; ↄfici ex amaniſſimis ſpeciebus et
s quas recipiēt ex orto ꝓximi. ſ. ↄſiderā
ines defectus eius ⁊ miſerias. vt exinde
ita et medicamina ſalutaria ↄficiant.
mo habere debēt vngentū cordis. i. cō
nē ꝓximo exhibendā. Ro.xij. Flere cū
s. et Gal.vi. Alter alterius onera por
Quod fecit apl's.ij. Chor.xi. Quis īfir
r et ego nō infirmor. Sic fecit Job. xxx
ā ſup eo qui affligebatur erat ⁊ aīa mea ↄpatie
aupi. Scḋo d; hr̄e vngentū oris. ſ. pro
i ↄſolādo. inſtruēdo. corrigendo ⁊ exhor
ad edificatōem vite. eo ꝙ ſcribit Jacobi
Qui ↄuerti fecerit pctōrē ab errore vie ſue
eius ſaluabit a morte. Jō ſi vides frēm
tē corrige eū. Juxta illud Matt. xviij.
peccauerit i te frater tuus: vade ⁊ corripe
eū inter te ⁊ ipm ſolū. ſ. ↄpaſſiue. vt hr̄ in can.
xlv. di. vera. et ſunt verba Gre. Uera iuſticia
ↄpaſſiōꝫ habet. falſa v̄o dedignatōem. Et ſi
correctōeꝫ nō ſuſcipit ora deū ꝓ eo. Et ſi igna
rus fuerit inſtrue eū. quod docet apl's ad Ga
lath.vi. Si p̄occupatus fuerit hō in aliq̄ de
licto vos qui ſpūales eſtis inſtruite hmōi in
ſpiritu lenitatis ¶ Tercio ꝓficientes de
bent habere vngentū opis. ſ. mīſicordiā in ef
fectu.i. Joh.iij. Nō diligamus verbo neq; li
gua ſ; ope et veritate. Amb. Paſce fame mo
rientē. ſi nō paiſti occidiſti. Hec omnia aro
mata debent emi numo charitatiſ. iuxta illḋ
i. Chor.xvi. Oīa veſtra i charitate fiāt. Ter
cia Maria fuit ſalome. ⁊ ſignificat ſtatū ꝑ
fectoꝝ vel contemplatiuoꝝ que fuit mater ia
cobi maioris ⁊ Johannis. hec poſtulabat re
gnū filijs Mat.xx. Sic ↄtemplatiui nō oc
cupātur niſi circa regnū dei. q̄ ſunt illi de qui
bus Lu.xvij. Regnū dei intra vos ē. Nā ſa
lome interꝑtatur pacifica. Sic.n. ⁊ ↄtemplā
tes intra ſe pacifici a tumultu ſeculi ſepati ſoꝉ
celeſtibus intēti ſūt. Et merito vocanꝉ Ma
ria.i. illuminati. Un̄ aīe ↄtēplatiue dicit illḋ
Jſa.lx. Surge illuminare hirl'm q̄ venit lu
men tuū et glīa dn̄i ⁊c. Tales debēt conficere
vngentū de balſamo.i. d oībus bn̄ficijs a deo
collatis. ⁊ debēt recipe de orto ſaluatoris oīa
bn̄ficia eis impēſa meditādo. ⁊ triplex vngen
tū inde ↄficiēdo. ſ. cordis. oris ⁊ opis. Primo
debēt hr̄e vngentū cordis. ⁊ eſt deuotio. de q̄
dixi. s. Qḋ vngentū valde placet deo: vt diꝉ
Caſſianus. Melius ē deuotū in minoribus
q̄ ſine deuotōe in maioribus opibus inueni
ri. Scḋm eſt vngentū oris. ⁊ ē grarum actio
de oībus opibus deo referēda. Thobie.iiij.
Omi tpe bn̄dic deū. ſ. in ꝓſpitate ⁊ aduerſita
te: vt docet Chriſ. in tractatu de ſimbol. Ad
moneo vos vt in oīb⁹ bn̄dicatis dn̄m: ſiue ue
nint mala bn̄dicite et diſſoluenꝉ. ſi bona vt ꝑ
ſeuerēt. q̄ dicat Caſſio. ſup ps. Meliora me
reꝉ ſuſcipe q̄ collata bona ingratitudine ꝓbaꝉ
nō amittere. Terciū vngentū eſt oīm illoꝝ ꝑ
ſeuerātia vt in his exercitijs bonis hō nō frā
gaꝉ tedio. nec ſtatuat ſibi terminū ſed ſp̄ ten
dat in melius. q̄ in ſpūali ꝓfectu nō ē ſtatus
Nā vt dicit Aug. Ubi dixiſti ſufficit ibi de
feciſti. q̄ vt hr̄ Leui.iij. Nullū aīal d; deo of
ferri ſine cauda. ad deſignandū ꝙ nullū op⁹
bonū ē meritoriū ſine ꝑſeuerātia: vt di. Chri
ſo. Tolle ꝑſeuerantiā ⁊ nullū obſequiū hab;
mercedē. De quo Gre. Jncaſſum bonū agiꝉ
ſi añ terminū vite deſeratur.

De eadē dn̄ica. Sermo. LXXVI

D Iri ſecundo ſubiungit̄ reſurrectōis euidēs approbatio. ibi. ⁊ reſpiciētes viderūt reuolutū lapidē. Hoc. n. erat euidēs ſignū reſurrectōis. Erat ꝗppe magnꝰ valde. ita ꝙ nullꝰ violēter aut latenter corpꝰ dn̄i auferre potuiſſet ꝓpter cuſtodiā militū. Jō dicit Albertꝰ. ꝙ mulieres ſctē erāt admirate. q2 neſciuerūt a quibꝫ lapis eēt reuolutꝰ ſed tn̄ gaudebāt q2 erat reuolutꝰ ꝑ quē crediderūt ſe impediri ab vnctiōe dn̄i. Timide aūt erāt ſi corpꝰ eēt i ſepulcro ne iudei aliqͣ̄d indecēs eēnt opati. nā hec ē ↄditio amoris. iuxta illud poeticū Res ē ſollicita plena timoris amor. B

Sz. d. quō fuit amotꝰ. R n̄det Mat. xxviij. Angelus dn̄i deſcēdit de celo ⁊ accedēs reuoluit lapidē ⁊c̄. Beda. Nō vt egreſſū dn̄i pādere t. ſed vt euidēs ſignū reſurrectōis daret. nā anq̄ʒ angelus dn̄i lapidē reuolueret iā dn̄s ↄ̄ clauſo tumulo exierat. Scd̄m ſignū reſurrectōis tāgit̄ di. Introeūtes i monumētū: viderūt iuuenē ſedentē in dextris. i. angelū in pſona iuuenis. vbi Gre. Seſſio ſignificat ꝗetē eī ne regnatōis. ſed ꝑ dexterā figurabat vitā et btītudinē eternā: ad quā dn̄s redēptoꝛ nr̄ de corruptōe vite pn̄tis trāſierat. Coopertū ſtola cādida. vbi Seuerinus. Stola iſta nō erat ex materiali vellere. ſed fuit quedā reſplēdentia ex ỽtute ſpeciali angeli ad ſiſitudinē veſtis albiſſime. Gre. Cādoꝛ veſtis cādorē ſignificat nr̄e feſtiuitatis ⁊ ſolēnitatis. Nā ↄditio nūcij eſt vt appareat i tali veſte ſicut ē legatō. Subdit. Qui dixit illis. Nolite expaueſcere. q. di. Jſti paueāt q̄ nō amāt aduentū ciuiū ſupnorū. q̄re expaueſcitis cū vŕos ↄciues videt̄is. paueat Judas. pilatꝰ ⁊ herodes ⁊ iudei q̄ fuerūt i morte xp̄i rei ⁊ culpabiles. Jh̄m q̄ritis crucifixū. Ecce angelus ita ꝓpē eū deſcribit vt euidē ſurrexiſſe oñdat que pilatus ſentētiauit. et cuꝰ titulū cauſe eiꝰ inſcriptū ſuppoſuit. ſurrexit nō ē hic. ecce locꝰ vbi poſuerūt eū. q. d. Si nō creditis verbis credite vacuo ſepulcro.

C Sed. d. vbi erat xp̄s poſt reſurrectōez ꝑ dies hos anq̄ʒ aſcēdit. R n̄det Albtus ꝙ corpori glorificato nō debet̄ certus locꝰ hic in terris. ſed forte cū ſctis cū q̄bus ſurrexit erat i ꝑadiſo deliciaꝝ. Sed ite dicite diſcipulis eiꝰ et petro. q2 p̄cedet vos i galileā. ibi eū videbitis ſicut dixit vob̄. Mat. xxviij. ⁊ hr̄ Zachar. ix. Percutiā paſtoꝛē ⁊ diſpgent̄ oues. ⁊ Marci xiiij. Poſtq̄ʒ aūt ſurrexero p̄cedā ⁊c̄. Et ſignāter noīauit Petꝝ cū icꝗ̄t. Dicite diſcipl̄is eiꝰ ⁊ petro: ideo. q2 ꝓpter nimiū timoꝛē defectionis eiꝰ ⁊ abnegatōnis nō fuiſſet auſus venire ad xp̄m. Et ex hoc ꝙ dr̄. dicite diſcipulis eius ⁊ petro. innuit̄ ꝙ mulieres p̄mo nūciauerūt reſurrectōem dn̄icā. Et merito p̄mo. q2 ſicut mulier Eua nūciauit mortē Ade i pomo. ſic ecōuerſo iſte nūciauerūt vitā in xp̄o. De quo Rabanꝰ. Sicut mulier fuit nūcia mortis ſic vite. Jā em̄ nō pōt hō ↄq̄ueri de muliere. q2 ſi p̄ma dānauit. ſcd̄a ſaluauit. tercia vitā nunciauit. Si p̄ma fuit cā mortis. ſcd̄a fuit cā vite. tercia nūcia ſalutis eterne. Nā ſicut angelꝰ malus ꝑ p̄mā dedit occaſionē ruine. ſic ꝑ ſcd̄am angelus bonꝰ nūcius fuit reparatōnis diuine. ſic iſtas mulieres nūcias fecit reſurrectōis diuine ⁊ ꝑ ↄſequēs nr̄e ſalutis eterne. q2 ſicut in Adā oēs moriunt̄. ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabunt̄. i. Coꝛ. xv. Nota ſup iſto ỽbo ſurrexit ꝙ ſecūdū Joh. xx. Oportebat xp̄m reſurgere. vñ dicit ſāctus Tho. pte. iij. q. liij. art. i. Neceſſariū fuit xp̄m reſurgere ꝓpter q̄nq̧ cās. ⁊ pōt etiā ſcd̄a aſſignari vt patebit. Primo ꝓpter diuine iuſticie ↄmēdatōem. ad quā ſpectat exaltare eos q̄ ſe hūiliauerūt ꝓpter deū. ſm̄ illud Luc. xiiij. Qui ſe humiliat exaltabit. Sz q2 xp̄s ꝓpter charitatē hoīs ⁊ obedientiā pr̄is ſe humiliauit vſq̧ ad mortē crucis Phil. ij. Exinaniuit ſemetipm̄ formā ſerui accipiēs ⁊c̄. ꝓpter quod ⁊ deus exaltauit illū ⁊ donauit illi nomē qḋ eſt ſup omē nomē. Scd̄o ad fidei nr̄e inſtructōem. Eſt aūt ē fides noſtra de diuinitate ⁊ hūanitate xp̄i. nō em̄ ſufficit vnū credere ſine alio. Et ad h̄ vt ↄfirmaret̄ fides diuinitatis ipſius eū oportuit reſurgere. Jdeo iā tūc anq̄ʒ reſurrectōem ſuā manifeſtauerat dubitauerūt de eo diſcipuli Lu. vl. dicētes. Nos ſperabamus ꝙ ipſe eēt redēpturus iſrl̄. Jō venerabilis Beda dicit. Perditꝰ eēt fructꝰ paſſiōis ſi nō adeſſet veritas reſurrectōis. Tercio ad noſtre ſpei ſubleuatōem. q2 dū videmꝰ xp̄m reſurgere q̄ eſt caput noſtꝝ ſpamꝰ ⁊ nos reſurrecturos vñ dicitur cū iob. xix. Scio. i. ꝑ certitudinē fidei. ꝙ redēptoꝛ meꝰ viuit. i. xp̄s a mortuis reſurgēs. ⁊ ego i nouiſſimo die de terra ſurrecturꝰ ſū. repoſita ē hec ſpes mea i ſinu meo. Jdeo. i. Coꝛ. xv. Si xp̄us nō reſurrexit inanis ē p̄dicatio nr̄a. inanis ē ⁊ fides veſtra. Subdit. Qm̄ quidē ꝑ hoīem moꝛs ⁊ ꝑ hoīez reſurrectio mortuoꝝ. Et ſicut in Adā oēs moriunt̄ ita ⁊ in xp̄o omēs viuificabunt̄. Joh. xi. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. Grego. xiiij. moꝛal. c. xxiij. Redemptoꝛ

uſtinuit mortē ne mori timeam⁹. oñdit re
ectōem vt nos reſurgere poſſe ꝯſiderem⁹.
arto ꝓpter ſuā ſanctificatiōꝫ. qꝛ indignū
vt ſcīūſanctoꝝ teneretꝰ a morte. Actu. ij.
ē deus ſuſcitauit ſolutis doloribꝫ inferni
a qḋ impoſſibile erat illū teneri ab eo. iu-
llud ps. xv. Nō derelinqs aīam meā ī in
ꝰ: nec dabis ſcēm tuū videre corruptōem
ꝫ ꝓpter pñtiā diuinitatis ī eius corpe exi-
Quito ꝓpter euāgelij ꝑdicatōem. Lu. vl
ſic oportebat xp̄m pati ꝛ reſurgere a mor-
tercia die. et ꝑdicare in noīe eius pniam
miſſionē pctōꝝ in oēs gentes. Et vt tho
inquit. ad īformatōeꝫ vite fideliū. Ro.
ēm xp̄s a mortuis reſurrexit ꝑ gliam pa
ta ꝛ nos in nouitate vite ambulem⁹. Et
Xp̄s reſurgēs ex mortuis iā nō moritur
. ita ꝛ vos exiſtimate mortuos eſſe pctō.
es autē deo. Sexto ꝓpter noſtrā iuſtifi
tem. Ro. iiij. Traditus eſt ꝓpter delicta
reſurrexit ꝓpter iuſtificatōeꝫ noſtrā. vt
ſuā morte mortui ſum⁹ pctō. ſic ꝛ ꝑ ſu
urrectōem iuſtificati a pctō iuſticie vi
s. Eph. v. Surgeq dormis ꝛ exurge a
uis ꝛ illuminabit te xp̄s. Nā ſicut xp̄m
ntē imitari debem⁹ naſcēdo ſpūaliter. ſic
o rieti ꝯmori ꝛ cū reſurgēte reſurgere de
ſpūaliter. Dicit nāqꝫ Bern. Oia q̄ ꝺ ſal
e legim⁹ ī ſerie ſcpturaꝝ ſunt medicamē
ꝝ. Videam⁹ igiꝉ vt quō xp̄us ſurrexit a
ali: ita ꝛ nos a morte ſpūali. i. a vicijs re-
am⁹. Deq̄ Richar. de. s. vict. Nō ꝓdeſt
ſurrectio niſi ſecū reſurgamus a vicio
Vbi notandū ꝙ xp̄s ſurrexit mulꝫ mo
ꝑ rio ſbtiliter clauſis ſigillꝭ ſepulcri. et h̄
ꝓbari natura. exēplo ꝛ figura. Scdo vri
tercio veraciter. quarto velociter. quinto
er. ſexto integraliter. ſeptimo triūphāter
ꝑmo ſurrexit ſbtiliter ſine reſiſtentia ad
um ſolis. iuxta illud. ij. Machab. i. Re
ſol qui ꝑus erat ſb nubilo. Nā ſicut cor
olare eſt ita ſbtile ꝙ nihil pōt ei reſiſtere
rgit oī mane. ita xp̄s verus ſol iuſticie ē
ilis in corpe glificato ꝙ potuit reſurge-
e aliq̄ reſiſtēcia ſepulcro clauſo remanē-
E Et h̄ pōt ꝓbari ꝑmo ī natura. ſicut
icūt naturales. flos cāpi ē qdā flos nobi
ōis aſpꝫ ſtipitē ꝛ qnqꝫ folia rubea. ꝛ pōt
raliter exire terrā ſine leſiōe ipſi⁹ penitus
tione. Miſtice iſte flos ſignificat xp̄m q̄
t aſpitatē crucis. ꝛ habuit ſurgēdo quin
bea folia. i. qnqꝫ vulnera paſſionis. qḋ ḡ
ēſi corp⁹ xp̄i glificatū potuit ꝑtrāſire du

riciā lapidis. cū ille flos pōt de terra naturali
ter germinare ſine ipſius apertione ꝛ leſione.
Quid igiꝉ miramur ſi corpus glificatū pene
trat lignū. ferꝝ vꝉ lapidē cū ī hyeme glacies vꝉ
lapis pciſus calefact⁹ nonnūqꝫ remittit ꝛ exu
dat aquā. ꝛ cū hoc naturaliter quidē fiat. qn
to magis ꝑ diuinā potētiā corpus xp̄i glifica
tū potuit ꝑtrāſire duriciē lapidis ipo inuio-
lato. Idcirco erāt pictores depingētes figurā
reſurrectōis cū figura angeli lapidē reuoluē-
tis. nō ēm xp̄s eius adiutorio indiguit. Naꝫ
tres Marie dixerūt. Quis reuoluet nob̄ la-
pidē Mar. vl. Angelus dñi deſcēdit de celo:
ꝛ accedēs reuoluit lapidē: ꝛ ſedebat ſup eum
di. mulieribꝫ. Nolite timere. ſcio ēm ꝙ ihm q̄
ritis crucifixū. ſurrexit nō eſt hic Matth. xx-
viij. F Itē ꝓbatur ꝛ exēplo. Narrat ēm
Petrus comeſtor in ſcholaſtica hyſto. ꝙ qui
daꝫ monachus ſancti Laurētij Rome extra
muros anno ab incarnatōe milleſimo cēteſi-
mo vndecimo. cū miraretꝰ quō xp̄s reſurgens
potuit exire ſepulcꝝ ſine ipſius aꝑtiōe: dñs
hoc ſignū oſtēdit. Nā cingulus quo cinctus
erat inſolutus ꝑmāſit. ꝛ tñ ꝓiectus añ pedes
eius deciderat. Quo facto ī aere facta eſt vox
di. Sic potuit clauſo xp̄s ꝓdire ſepulcro Itē
patet in figura Jone. ij. qui cū ꝓiectus eſſet ī
mare degluttiuit eū cetus. ꝛ erat tribꝫ diebꝫ et
noctibꝫ ī vētre ceti. Sic ꝛ filius hoīs in cor-
de terre incorrupt⁹. ps. xv. Nō dabis ſcēm tu
um videre corruptōꝫ. Merito ḡ gaudere de
bemus hodie oēs fideles qꝛ nos etiā in ſbtili
corpe reſurgem⁹. i. Chor. xv. Seminatꝰ aīale
ſurgꝫ ſpūale. i. ſubtile totalr ſubiectū ſpūi. ita
ꝙ vt ait Aug. vbi velit ſpūs ꝓtin⁹ erit ꝛ corp⁹
Ecōtra ꝟo mali nō reſurgēt cū ſubtili corpe:
ſed groſſo. i. Chor. xv. Oēs quidē reſurge-
mus ſed nō oēs īmutabimur. ꝑ dotes. ſ. glifi
cati corpis. q. d. licet reſurrectio ſit cōis nō tñ
modus ſiue termin⁹. qꝛ ſoli boni ad gliam re
ſurgent. Sic ſpūaliter ꝛ nos hodie debemus
ſbtiliter reſurgere deponētes oēs groſſicies cu
iuſlibet corruptibilitatis cogitationū. locuti
onū et opationū. Eph. iiij. Vos autē ita di-
diciſtis xp̄m ꝛ in ipſo edocti eſtis ſicut ē veri
tas in ihū deponere vos ſm ꝑſtinā ꝯuerſatio
nē veterē hoīem qui corrumpitꝰ ſm deſideria
erroris. q. d. ſi ꝑus ſclariter ꝛ carnalr vixiſtis
nūc ſpūaliter viuite. Col. iij. Si ꝯſurrexiſtis
cū xp̄o q̄ ſurſum ſunt querite vbi xp̄s ē in de-
xtera dei ſedēs. que ſurſum ſunt ſapite nō que
ſup terrā. Et hoc patet in ꝑma lra huius ver
bi ſurrexit. que eſt ſ. G Secūdo ſurgit

A

ſol corꝑalis vtiliter ſine negligẽtia. qꝛ educit
flores ď terra. ⁊ h̄ pꝫ ꝑ ſcd̄am lr̄am. ſcꝫ ı. Sic
⁊ xp̄s ſurrexit vtiliter. qꝛ flores ſpūales .ı. ſctō⸗
rū patꝝ aīas ď terra eduxit tenebraꝝ. Et hoc
declarat. b. Aug. ī ſmōe paſcali. Sic panthe
ra triduo dormiēs cū ſurgit odorē ita ſuauē
de ore emittit vt quecūqꝫ aīalia illū ſenſerit
ip̄m ſequunť. Sic ⁊ xp̄s tercia die reſurgens
de ſpelūca inferni odorē diuinitatis emiſit. quē
patres pio cū affectu ⁊ plurimū oblectati cuꝫ
gaudio ſequebanť. Cañ. ı. Trahe me poſt te
curremus in odore vngē. tu. Itē vtiliter ſur⸗
rexit. qꝛ nō ſol⁹ ſꝫ cū multꝭ. De q̄ Aug. ī ſmōe
Niſi granū frumēti ⁊c. dicit. Xp̄s fuit granū
ī paſſione: ⁊ attulit fructū in reſurrectōe. qꝛ ſo
lus mortu⁹. nō tñ ſolus reſurrexit. qꝛ eo ſur⸗
gēte ſepulcra ſunt patefacta ⁊ corꝑa reſuſcita
ta. Mat. xxvij. Monumēta apta ſūt ⁊ mul
ta corꝑa ſanctoꝝ qui dormierāt ſurrexerūt ⁊c.
Sed di. q̄re xp̄s reſurrectōem ſuā diſtulit tā
diu. videť ꝙ ī hoc fuit negligēs. Rn̄deť ꝙ nō.
qꝛ ꝯueniēs erat vt tercia die reſurgeret. Pri⸗
mo ꝑpter mortis approbatōem. qꝛ ſciuit iu⸗
deos dicturos. ſi xp̄us fuit mori nō potuit. ⁊
ſic differre voluit vt vere mortu⁹ ꝓbareť. ſicut
enī ī ore duoꝝ vel triū teſtiū ſtat om̄e verbū.
ſic ⁊ in trib⁹ dieb⁹ cōpleť om̄e factum. ¶
Scd̄o ꝑpter vtilitatis ꝑfiguratōeꝫ. De quo
Petr⁹ rauē. Tres dies voluit eſſe ſue ſepul⸗
ture. qꝛ ea que ī celo. ī terra ⁊ ī limbo ſunt vo⸗
luit reſuſcitare. Sed di. qui cū xp̄o reſurre
xerūt an mortui ſunt iteꝝ. Rn̄deť ibi ſūt opi
niones. quidā dicūt eos ſurrexiſſe ad vitā im
mortalē: vt Remigi⁹ ⁊ Bed. ſuꝑ Marcū. Et
ē ratio eoꝝ. qꝛ magis fuiſſet illis tormentuꝫ ſi
iteꝝ mortui fuiſſent q̄ꝫ ſi nō reſurrexiſſēt. Ali
qui aūt opinātur ⁊ melius ꝙ ſurrexerūt iterū
mortui. Et ſic dicit. b. Hiero. ſuꝑ Matth.
Sicut Lazarus reſurrexit. ſic multa corꝑa
ſanctoꝝ reſurrexerūt vt dn̄m oñderent reſur⸗
gentē. Sed ꝯſtat ꝙ Lazar⁹ ſurrexit iteꝝ mo⸗
riturus. Illud etiā ē de intētione Aug. ī ep̄la
ad Enodiū. Idē etiā approbat. s. Tho. pte
iij. q. liij. arti. iij. Ad argumentū oppoſitū di
cunt ꝙ nō fuerit eis tormentum iteꝝ mori. qꝛ
potuerūt mori ſine dolore. ſicut factū ē de Jo
hāne euāgeliſta qui mortuus eſt ſine dolore
vt dicit Hiero. ſuꝑ Johēm ⁊ Seuer⁹. ¶
Itē tercio ſurrexit veraciter ſine fallacia. quia
in corꝑe ⁊ anima. ⁊ quinquies ſuis apparuit
hodie. Primo Marie magdalene. Marci
vl. Surgēs ihs mane ꝑma ſabbati appuit ꝑ
mo mane magd. q̄uis eīn ſm veritateꝫ. et vt

pie credi pōt ꝑmo ſue mr̄i apparuerit. tñ nul
lus euāgeliſtaꝝ h̄ exp̄mit. qꝛ teſtimoniū ma
tris de filio nō acceptať. cū ⁊ extraneaꝝ femia
rū v̄ba reſurrectōem nunciantiū in apłos et
alios diſcipulos delıramēta viſa ſunt. Luce
xxiiij. multo magꝭ hoc ď mr̄e dixiſſent ſi reſur
rectōis teſtimoniū ꝑhibuiſſet ꝙ hoc pro filij
amore feciſſet. Sed quare ꝑmo mane mag
dalene apparuit. qꝛ ipſa ardēt⁹ diligebat.
Lu. vij. Dimiſſa ſunt ei pc̄ā multa q̄m dile⸗
xit multū. Scd̄o vt oñderet ſe mortuū ꝑ pec
catorib⁹. Mat. ix. Nō veni vocare iuſtos ⁊c.
Tercio ⁊ poniť in glo. ſuꝑ firmiter credimus
de ſum. trini. ⁊ fide catho. ſicut mors culpe in
choata eſt ꝑ feminā Eccli. xxv. A muliere ini
tiū factū eſt peccati. ⁊ ꝑ illam om̄s morimur.
ita ⁊ vita grē ꝓrendi merito ⁊ in publicū ꝓde
re debuit ꝑ feminā. Moraliter ſic ⁊ hodie ap
paret penitētibus. vt figuratur Exod. xxiiij.
Nā ſicut Moyſi poſtq̄ꝫ afflixerat ſe quadra
ginta dieb⁹ ⁊ noctib⁹ ieiunio. vigilia orōni
bus appuit ei dn̄s dās ei tabulas lapideas ī
quib⁹ legē ac mādata ſcp̄ſit. ſic ⁊ nobis ꝑnia
poſt diutinā afflictōem apparebit ꝯſolati
onis gratiā: dicēs nobis illud Joſue. ı. Si
cut fui cū Moyſe ita ero tecū nō dimittā nec
derelinquā te. ꝯfortare ⁊ eſto robuſt⁹. Scd̄o
apparuit mulierib⁹ di. Butr. Ille autē ac
ceſſerunt ⁊ tenuerunt pedes eius et adora
runt eū. Tunc ait illis ihs. Nolite timere ite
nūciate fratrib⁹ meis vt eant in galileam ibi
me videbūt Mat. vl. Moraliter ſic ⁊ hodie
apparet veris hūilib⁹ pedib⁹ eius ſe ꝓſterna
tib⁹ ⁊ hūiliter ſb̄iicientib⁹ grām ſuā eis dicē.
Jaco. iiij. Humilib⁹ dat grām. dicēs. Nolite
te timere. quia ⁊ ego humilis fui in paſſione
tā glioſe ſurrexi cū mortis triumpho ⁊ glifi
catione. Tercio Symoni petro. Luce xxiiij.
Et apparuit ſimoni petro. ſ. cū currit ad ſe
pulcꝝ ⁊c. vt dicit magiſter in ſcholaſtica hyſ
to. q̄uis ex textu euāgelij apte nō habeatur
Symō interp̄tatur obediēs. ſic et nos obedi
entiā ꝓſtare debem⁹ p̄ceptis dōr eccle. Eccłia
enī p̄cepit ieiunare omnib⁹ qui ſunt vltra xx
annū. vt patet de ꝯſe. di. iij. vbi et ꝯcilio aga
thenſi ꝯſtitutū legitur. Placuit vt oēs exce
ptis diebus dn̄icis in quadrageſima ieiunēt
Idem ponit. s. Tho. in ſcd̄a ſcd̄e. q. cxlvij. ar.
iiij. in rn̄ ad ſecundū argu. ꝙ omnis q̄ venit
ad finē tercij ſeptēnij tenetur ad quadrageſi⸗
male ieiuniū. Sił p̄cepit oīb⁹ fidelib⁹ con
fiteri et euchariſtiā ſumere. de pe. ⁊ remiſſ. c.
Omnis vtriuſqꝫ. Gaudere igiť debemus. qꝛ

xps fuit obediēs vſq; ad mortē. ⁊ē ita gau
oſe ſuſcitat⁹ ⁊ i celo collocat⁹. ⁊ nos reſuſcita
mur ſine dubio et glificabimur copioſe re/
nerati. ita ꝙ obediētibꝫ dr̄ Mat. xxv. Eu
ſue bone et fidel'. q2 ſup pauca fuiſti fidelis
ō multa te ↄſtituā intra in gaudiū dn̄i tui
Quarto apparuit duobꝫ diſcipul' eunti/
s i emaus. Luce. xxiiij. qui trahētes coege
it eū ad hoſpitiū. ⁊ ſignificāt miſericordes
Mat. v. Bt̄i miſicordes: qm̄ ipſi miſcdiam
quētur. ⁊ Prouer. iij. Miſcdia et veritas
te deſerāt. Quinto decē diſcipul: qui ſigni
it mādata ſeruātes. quibꝫ vere dn̄s appa
it. Joh. xiiij. Qui habet mādata mea ⁊ ſer
ierit ea ille eſt qui me diligit. Et poſt pau
Et ego diligam eum: ⁊ manifeſtabo ei me
. Has q̇nq; apparitōes obſuat ſacerdos
iſſa q̇nquies vertēdo ſe ad pplm. et ſimi
papa i q̇nq; ſtationibꝫ in circuitu. Ecce
iter ſurrexit. k Tercio ſurrexit reue
r. et h̄ ſignat tercia lr̄a hui⁹ verbi ſurrexit
R. q2 in magna claritate. fulgore ſiue re
lentia. q2 ſicut dr̄ Mat. xiij. Fulgebunt
ſicut ſol. Anſ. In illa vita eterna pulcri
iuſtoꝝ ſolis pulcritudinē excupabit. qui
ptempl'r ꝗ; nūc ſit ſplēdidioꝛ erit. quid d̄
itate xpi. nā ſicut vnus calam⁹ ardēs eſſet
ctu totius mundi ſi totus arderet. ſic erit
itas cuiuſlibet quātumcunq; etiā ſācti re
tu claritatis xpi. Spūaliter. ſic ⁊ nos ho
i reuerētia claritatis ſurgere ⁊ apparere de
ius. hoc ē in moꝝ reſplēdētia ⁊ vite ſancti
. Mat. v. Sic luceat lux vr̄a corā homi
vt videāt opa vr̄a bona ⁊c. i. Pe. ij. Con
atōꝫ veſtrā inter gētes hn̄tes bonā vt i eo
tractant de vobis tanq; de malefactoribꝫ
onis opibꝫ vos ↄſiderātes glificēt deū in
viſitatōis. et Phil'. ij. Inter quos lucetis
t luminaria in mūdo. L Quarto ſur
t euidēter ſine diffidētia. Nā ſicut oꝛtum
nō ſolū pcipiunt mōtes ſed etiā valles.
i reſurrectio ita euidēs fuit ꝙ nō ſolū mō
. apl'i. ſed ⁊ milites cognouerūt et iudei.
atet in euāgelio Nicodemi. vbi legitur.
diētes iudei ꝙ Joſeph ⁊ Nicodem⁹ cor/
dn̄i ſepeliſſent honoꝛabiliter. querebant
s ↄſilia mala. vn̄ Nicodemus hoc intel/
ns intrepidus oſt̄dit ſe eis. Pꝛimo q2 di/
ulus erat ihu licet occultus. vt patet Jo
ij. Et ait eis. Quō vos auſi eſtiſ ingredi tē
⁊ ſynagogā qui fudiſtis ſanguinē iuſtū.
iderunt iudei. Quomō tu ingredi auſus
inter nos qui cōſenſiſti illi galileo. ps tua

ſecū erit. R̄ndit Nicodemus amē. Et tūc Jo
ſeph oſt̄dit ſe illis ⁊ ait. Quare moti eſtis ad
uerſum me q2 ihm in monumēto meo ſepeli/
ui. et ſindone mūda inuolui quaſi male ege/
rim. vos aūt male feciſtis eū crucifigētes ⁊ lā
cea pfoꝛātes. Hec audiētes pncipes ſacerdo
tū ⁊ ſcribe apphēderunt Joſeph ⁊ dixerunt.
q2 ſabbatū eſt. iō nō ↄgruit hodie aliq̇d age
re aduerſum te. Sed ſcito ꝙ tpe ↄgruo dabi
mus carnes tuas volatilibꝫ celi. q2 ſepultu/
ra dign⁹ nō es. R̄ndit Joſeph. ſit ſmo vr̄ go
liath ſupbo ſilis q̇ ita impꝛopauit Dauid. et
victus ē ab eo. Inſup ſilia dixiſtiſ corā pilato
q̇ in ſignū ↄfeſſiōis ⁊ innocētie ihu lauit ma
nus ſuas di. Innocēs ego ſum a ſāguie iuſti
hui⁹. vos videbitiſ. Et rn̄diſtis. Sāguis ei⁹
ſup nos ⁊ ſup filios nr̄os. ⁊ nunc timeo q2 ita
eueniet. Audiētes iudei ſmōes iſtos: ↄmoti
ſunt valde. et tenētes ioſeph incluſerūt eum i
muro vbi feneſtra nō erat. ⁊ ſignauerūt oſtiū
muri ſigill' Annas ⁊ cayphas. ⁊ poſuerunt cu
ſtodes ad ianuā. Mane facto ↄgregati ſūt
pncipes ⁊ ſenioꝛes intrātes ſynagogā. ⁊ ↄſilia
ti ſunt q̄liter interficerēt ioſeph ⁊ iuſſerunt eū
adduci. apiētes ṽo oſtiū nō inuenerūt eū. Ex
riti ḡ oēs. q2 oīa ſigilla itacta māſerūt. Et cla/
nē cayphas et annas habuerūt. Sic ḡ eis ſe
dētibꝫ et altercātibꝫ. ecce q̇dā de militibꝫ q̇ cu
ſtodiebāt ſepulcꝝ venerūt i ciuitatē. ⁊ intran
tes ſynagogā dixerūt pncipibꝫ ⁊ ſcrib̄ q̇ facta
erāt cū ihu circa ſepulcꝝ ſb̄ hac forma. Nob
cuſtodiētibꝫ ſepulcꝝ: fact⁹ ē terremot⁹ magn⁹
et angel⁹ dn̄i d̄ celo venit. illi⁹ aſpect⁹ erat ſicut
fulgur. veſtimēta ei⁹ cādida ſicut nix. q̇ reuol/
uit lapidē et ſedit ſup eū. et dixit mulieribꝫ q̄
venerūt ad ſepulcꝝ. Nolite timere. ſcio eni ꝙ
ihm nazarenū crucifixū q̄ritis. nō ē hic. veni
te et videte locū vbi poſit⁹ erat. et euntes dici/
te diſcipul' ei⁹ et petro. q2 ſurrexit a moꝛtuis et
pcedet vos i galileā ſicut vob̄ pdixit. Tūc di
xerunt iudei militibꝫ. q̄ fuerūt he mulieres. ⁊
q̄re eas nō tenuiſtis. R̄nderūt milites. neq̄ui
mus. q2 nos vt moꝛtui iacuim⁹ p̄ timoꝛe an/
geli. et q̄ſi ſenſa ſtupidi nihil videre potētes
et quō apphēdere potuim⁹ eas. R̄nderūt iu/
dei. viuit dn̄s q2 nō credim⁹ vob̄ nec impune
euadetis. R̄nderunt milites. Multa mira/
cula ihm videntē facere vidiſtis ⁊ nō credidi
ſtis. quō ḡ credetis et nobis. Et ſb̄diderunt.
Joſeph eo ꝙ ſepeliuit coꝛpus ihu i muro con
cluſiſtis vbi feneſtra nō erat. et anulis veſtris
oſtiū ↄſignaſtis. et iā altera die q̄rētes eū
nō inueniſtis. date ergo nobis Joſeph. ⁊ nos

dabimꝰ vob ihm. Dicūt iudei. Joſeph i ciui
tatē ſuā arimathiā abijt. Rñderūt milites. ⁊
ihs vt audiuimꝰ ab angelo i galileā iuit. Hoc
audiētes iudei timuerūt ne verbū h diuulga
ret. ⁊ plures i ihm crederēt. pecuniā multā de/
derūt militibꝫ dí. Dicite q: diſcipuli eiꝰ vene
rūt de nocte ⁊ furati ſunt eū nob dormientibꝫ
Milites igit̄ accipiētes pecuniā ꝯ pmiſert ſic
dicere. ſed vbi volebāt nō potuerūt ſ3 dixert
ſurrexit vere ihs a mortuis. ⁊ nos vidimꝰ an
gelū dei deſcēdentē d̓ celo. ⁊ quō reuoluit lapi
dē ⁊ ſedebat ſup eū. Judeis ſic ꝯferētibꝫ vene
rūt tres viri autētici d̓ galilea. ſ. Phinees ſa/
cerdos. Abdias ſcriba. ⁊ aggeꝰ leuita dicētes
vidimꝰ ihm crucifixū cū. xi. diſcipul' ſuis i ga
lilea. ⁊ cū eis turba multa. dixerūt iudei. date
gl'iā deo iſrl'. ⁊ dicite nob q̄ vidiſtis. dicunt illi
Viuit deꝰ. ſicut vidimꝰ ita dicimꝰ. Tūc iudei
dederunt eis pecuniā magnā ꝯiurātes eos et
dicētes. ne cuiq3 a nplius reuelarēt. At illi reū/
ſi ſunt i galileā. Die ꝯgruo ꝯgregati pncipes
ſacerdotū ⁊ ſeniores i ſinagogā dixert. Quid
faciemꝰ cū tāta miracula audiuimus. Rñde
runt Annas ⁊ cayphas. nunq̄d militibꝫ cu/
ſtodiētibꝫ ſepulcrū credere debemꝰ q̄ alienige/
ne ſunt. forte diſcipli dedert eis pecuniā vt ſic
dicerēt. nā ⁊ a nob pecuniā receperūt. ⁊ ſicut p
miſerūt dicere nō fecerūt Silr' de ill' tribꝫ a ga
lilea dixerūt. viſiōz videre ⁊ nō ihm. Tūc ni/
codemꝰ ꝯſurgēs i medio eoꝝ ⁊ dixit. recte mo
uemi filij iſrl'. vos audiſtis oīa q̄ locuti ſunt vo
bis tres viri a galilea d̓ ihu iurātes i lege dñi
q: viderint eū loq̄ntē cum. xi. diſcipul' ſuis.
vbi aūt nunc ſint ignorātes. Et ſcriptura ſcitis.
et hr̄. iiij. Reg. ij. q̄ Helyas ppha dū aſſum/
ptꝰ eēt. interrogatꝰ heliſeꝰ a filijs pphetaꝝ for
ſitan ſpūs dñi rapuit eū ⁊ poſuit i mōte aliq̄.
eligamꝰ igit̄ viros fortes q̄ eū q̄rāt nobiſcum
circūeuntes mōtes iſrl'. et forſitan inueniemꝰ
eū. ⁊ deꝑcati ſunt heliſeū vt pmitteret eos q̄re
re. ⁊ pmiſit. ⁊ cū p tres dies eū q̄rerēt nec inue
nirēt. tunc crediderūt q: vere raptꝰ eēt Et nūc
audite me filij iſrl'. mittamꝰ et nos viros i mō
tes iſrl' ne forte ſpūs rapuerit ihm d̓ ſepulcro.
et inueniemꝰ eū et pniam agemꝰ d̓ pctis nr̄is
Et placuit omi pplo ꝯſiliū nicodemi. ⁊ miſe/
runt viros. ⁊ circūeuntes nō inuenerūt ihm.
reūſiq3 dixerunt. circūeuntibꝫ nob vbiq3 nō
inuenimꝰ ihm. ſed inuenimꝰ Joſeph i arima/
thia ciuitate ſua. Hec audientes pncipes ſa/
cerdotū et oēs ppli gauiſi ſunt ⁊ glorificaue/
runt deū iſrl' q̄ inuētus eſt Joſeph quē in mu
ro recluſerūt dí. q: ipe dicet nobis q̄s eū edu/
xerit de vinculis. ⁊ facientes ꝯſiliū ꝯſiliati ſunt
quō poſſent eū ad ſe reducere et loqui cū eo. ⁊
ſcpſerunt ſibi ep'lam in hec verba. Pax tibi ⁊
oībus q̄ tecū ſunt pr̄ ioſeph. dignare venire
ad frēs ⁊ ad filios tuos. q: admirati ſunt oēs
de aſſumptōe tua. Scimꝰ enī q: malū cogita
uimꝰ aduſum te. et ipe dñs aſſumpſit te. ⁊ libe
rauit de maligno ꝯſilio nr̄o. pax nunc tibi pr̄
ioſeph ab oī honorabili plebe. Et elegerunt
vij. viros amicos ioſeph. et dixerunt ad eos.
Dū veneritis ad ioſeph ſalutate eū i pace ⁊ da
te ſibi hāc ep'lam. et puenientes viri ad ioſeph
ſalutauerunt eū pacifice et dederūt ſibi ep'lam
Cum aūt Joſeph legiſſet l'ras dixit. Bñdict⁹
es dñe qui ꝓtexiſti me ſb alis tuis. ⁊ oſcula
tus ē ioſeph viros. ⁊ ſuſcepit eos i domū ſuā
Altera autē die aſcēdit aſinū ⁊ puenit cū illis
in hierl'm. Qd̓ cum audiſſent iudei occurre
runt obuiā ei clamātes et dicētes. pax tibi
i introitu tuo pr̄ ioſeph. Quibꝫ rñdit pax tibi
omi pplo. et oſculati ſunt eum oēs. ⁊ ſuſcepit
eū nicodemꝰ i domū ſuā faciēs ꝯuiuium ma
gnū. Deinde Annas ⁊ cayphas et nicodemꝰ
dixerunt ad ioſeph. da gl'iam deo iſrl'. ⁊ mani
feſta i veritate corā nob q̄d de te factū eſt q̄
d̓ carcere incluſo ſis eductꝰ. Rñdēs ioſeph di
xit. Qñ me recluſiſtis i die ſabbati ad veſpe
rum ſtarē in orōne die dñica mane ſuſpēdꝰ
ē murꝰ a q̄ttuor angulis. et vidi quēdā ſic ful
gur venientē. et p̄ timore cecidi i terram. et te
nēs manum meā dextrā leuauit me d̓ terra. et
extergens faciē meā oſculatꝰ ē me. ⁊ dixit mi
hi. Noli timere Joſeph. reſpice in me ⁊ vide
i quē dū reſpexiſſem dixi. Rabbi helyas es tu
et dixit. Nō ſum ego Helyas ſed ihs cuiꝰ cor
pus ſepeliſti. Et dixi. Dñe oſtende mihi mo
numentū vbi poſui te. ⁊ tenēs manū meā du
xit me in locū vbi ſepelui eum. et oſtēdit mihi
ſindonē et faſciale i quo caput eius inuolui.
tunc cognoui q: ihs eſſet et adoraui eū. ⁊ te
nens manū meā duxit me i arimathiā i do
mū meā dí. Pax tibi. ego ambulo ad diſci/
pulos meos. Cum iā hec oīa audiſſent pnci
pes ſacerdotū et leuite. ſtupefacti ſūt ⁊ velut
mortui ceciderunt ſup facies ſuas i terram. ⁊
cū ꝯualuiſſent dixerunt ad ſe. q̄d h factum eſt
iſrl'. nūquid nō nouimꝰ patrē et matrē ihu. et
quidā ex eis leuita dixit. Ego cognoui q̄ pa
rētes eius erāt timētes deum. et cū oībus
ſemp i templo hoſtias et ſacrificia deo offere
bāt. Audiui inſup in die purificatōis i templo.
q̄ Symeon ſacerdos magnꝰ tenēs eum in vl
nis ſuis et bñdixit eum ⁊ dixit. Nūc dimittis

ı tuum dñe ⁊c. Silr ipe ſimeon bñdixit
ā matrē eı⁹ ⁊ pphauit. Ecce annūcio ti/
puero iſto. ꝙ poſitus ē hic ī ruinā ⁊ in re/
ctōem multoꝝ in iſrl'. ⁊ in ſignū cui con
icet. ⁊ tuā ipſi⁹ aīam ptrāſibit gladi⁹ do/
. ⁊ reuelent ex multiſ cordib⁹ cogitatōnes
ic ait Joſeph. mittam⁹ p ill'tribꝰ in gali
ni dixerunt ſe eum cum .xi. diſcipulis ſu
diſſe. qđ et factū ē. Vñ annas ⁊ cayphas
aris ipſis ab inuicē interrogauerūt eos
llatim. At illi vno ore dicētes. viuit dñs
iſrl'. manifeſte vidim⁹ eū cuz diſcipulis
Tunc annas ⁊ cayphas pplexi d. lex no
tinet. In ore duoꝝ vel triū ſtat omne te
iū. Sed vnū ē. btūs enoch placuit deo
latus ē ī verbo dei. et btī Moyſi ſepultu
inuenit. Et Helye pphe mors nō legit
aūt tradit⁹ ē pilato. flagellatus. ꝯſput⁹.
coronat⁹. lancea fixus. mortu⁹. ⁊ corp⁹
venerabilis pr̄ Joſeph ſepeliuit in ſepul
o nouo. Tunc ſurgēs Joſeph di. Ex h
ni et bn̄. qꝛ audiuiſtis euz reſurrexiſſe ⁊
r. Sed plus mirādū ē. qꝛ nō ſolus ſur/
ſed multos etiā ſecū de monumentis ſu
uit qui a multis viſi ſunt ī hirlm. Audi/
me nūc oēs. Scimus btm̄ Symeonē ſa
otē magnū q̄ ſuſcepit ihm̄ infantē in ma
ſuis ī templo: habuiſſe duos frēs filios
nanos. Larinū et Leontiū. hi dudū mor
unt. ⁊ vos fuiſtis in eoꝝ ſepultura. ambu
igitur et videte monumēta eoꝝ qm̄ aper
it. ipſi autē ſurrexerūt et ſunt ī arimathia
ıl viuētes. et orōnib⁹ ſp quidē vacantes.
nemini loquunt. Venite ambulemus ad
cū omī honore. ⁊ pducamus eos ad nos.
iurati forte loquetur nobis de reſurrectio
eoꝝ miſterio. Hec audiētes gauiſi ſunt ⁊
tes Annas ⁊ cayphas Nicodem⁹ ioſeph
maliel nō inuenerunt eos in ſepulcro eo/
. Quapropter euntes in arimathiā inue
it eos flexis genib⁹ in orōne. et oſculātes
cū omī veneratōe ⁊ timore pduxerūt eos
irlm. et ſinagogā clauſis ianuis tenentes
ē dñi poſuerunt ī manib⁹ eoꝝ. adiurantes
p deū iſrl' qui p legē et pphetas locutus ē
trib⁹ vt dicerēt quis eos ſuſcitaſſet a mor/
is. ⁊ quō ſurrexiſſent. Hac adiuratōe ꝫ au/
ētes Larinus et Leontius ꝯtremuerūt cor
e ſimul toto. et reſpiciētes in celū fecerūt ſi
aculū crucis in linguas ſuas digitis ſuis.
tatim locuti ſunt dicētes. Date nob attra/
entū. et ſcribemus q̄ vidimus ⁊ audiuim⁹.
ato igit eis attramēto: ſcpſerunt ī hūc mo/

dum. Ihs xps quē vos crucifixiſtis ipe ē rex
viuoꝝ et mortuoꝝ reſurrectio. ipe nos de lim
bo eduxit. et a mortuis ſuſcitauit. Mod⁹ edu
ctōis d' limbo eſt. Nos cū eſſem⁹ cū oībus pa
trib⁹ nr̄is ī limbo ⁊ pfunda tenebraꝝ caligine
poſiti. ilico factus ē aureus ſplendor ſicut lux
ſolis. illuſtrās ſup nos oēs. tunc pr̄ hūani ge
neris Adā cum omib⁹ priarchis ⁊ pphet; ex
ultauerunt dicētes. Iſte ē auctor lumis ꝙ quē
nobis pmiſit trāſmittere pater lumis ſibi co
eternū. Tunc exclamauit Iſaias. Hec eſt lux
dei patris fili⁹ quē pdixi cū eſſem ī terr; viuēs.
di. Populus qui ſedebat ī tenebris vidit lu/
cē magnā. Et qui ſedebant in regione vmbre
mortis lux fulgebit ſup eos. ⁊ iā nūc aduenit
et illuxit nobis. Tunc ſupuenit pr̄ noſter ſy/
meō ⁊ dixit. Hoc ē illud glioſuz lumē quod
bn̄dixi ore meo. quod pater miſit ad reuelati
onē gentiū. et ad gloriā plebis ſue iſrl'. Dein/
de ſupuenit beatus Johānes baptiſta pphe
ta altiſſimi di. Hec lux eſt agnus dei imacula
tus qui tollit peccata mūdi. Et cū baptizarē
eum in iordane: vidi ſpm̄ ſanctū in colūbe ſpe
cie deſcendentē ſup eum. et audiui vocē patr;
dicentis. Hic eſt filius meus dilectus ī quo
mihi bn̄ cōplacui ipm̄ audite. Hec ergo lux
beatiſſima ab hora nona paſceue vſqꝫ ad di/
luculū vna ſabbatoꝝ in iubilo et inenarrabi/
li tripudio nobis ꝯmanſit. Sed cū dilucu/
lo diei ſue reſurrectōis ſupuenit rex glie dñs
maieſtatis in forma humana. ⁊ eternas tene
bras illuſtrauit. vincula inferni dirupit. dia
bolicā poteſtatē ligauit. Et extendēs manuz
ſuam dixit. Venite ad me chariſſimi mei. ſi/
cut p lignū mortis in Adā damnati fuiſtis.
ita nūc p lignum viuifice crucis ſaluati eſtis.
Tunc oīs ſancti ſb manu dei adunati ſunt
pnolutiſqꝫ genibus lacrimabili voce p gau/
dio cantabāt dicētes. Aduenıſti deſiderabi/
lis quē expectabamus ī tenebris vt educeres
hac nocte vinculatos de clauſtris. Tunc rex
glorie tenēs manū dextrā Ade aſcendit ab in
feris. et omnes ſancti ſecuti ſunt eū. ⁊ introdu
xit omnes in padiſum glorioſum ⁊ gratioſū.
Nos v̄o nūc pmiſit eſſe in arimathia cuz ne
mine loquētes vſqꝫ dum venit hora in q̄ nūc
pmiſit nos vobis referre ſue maieſtatis miſte
ria. Et poſtqꝫ ꝯpleuerunt oīa ſcribētes Lari/
nus quod ſcpſit tradidit in manus Anne et
Layphe ⁊ gamaliel. Leontius ī manib⁹ Ni
codemi ⁊ Joſeph. ⁊ ſbito tranſfigurati ſunt.
et nō viſi ſunt amplius. Scripture autē eoꝝ
inuētē ſunt equales. nihil magis aut minus

ſi vna lr̃a q̃z i alia ɔtinẽtes Nicodemo. ioſeph
et Gamaliele credẽtibus et deũ laudãtibus.
Anna vero et Caypha ceteriſq̃z in ſuis mali
cijs induratis et verecũdãtibꝫ dicẽtibuſq̃z.
ꝙ mortuis credendũ nõ eſſet. et ita i ſuis ma/
licijs ꝑſiſtẽtes eternaliter ſunt damnati. Ut
igitur cum dñó et numero ſaluandoꝝ ſimus
dñm in ſua reſurrectõe laudemus. ſibiq̃z ꝑ de
uoſam opatõem ſemꝑ ſeruiamus. et cũ ipo in
dubie eternaliter regnabimꝰ. Quod nob ipe
ꝑſtare dignet ⁊c.

De eadẽ dñica.
Sermo. LXXVII (M)

Quinto ſurre

(Q)

xit potẽter. ⁊ figurat ꝑ q̃ntã lr̃az
ſcz x. q̃ hz virtutẽ duplicis ɔſo/
nãtis. ſcz c. et s. vel g et s. ſignificãs eiꝰ ꝓpriaz
virtutẽ reſurrectõis cũ claritate et glĩa. quaz
alibi d̃ aliquo alio nuſq̃z legimꝰ. inuenimꝰ em̃
ꝙ viuꝰ ſuſcitauit mortuũ. ſicut Petrꝰ thabitã
Actuũ. ix. Aliqñ legimꝰ ꝙ mortuꝰ ſuſcitauit
mortuũ. ſicut corpꝰ helyſei q̃ndã defunctũ i ſe
pulcro ſuo poſitũ. vt hr̃. iiij. Reg. xiij. Sz nũ
q̃z inuenimꝰ ꝙ aliquis ſuſcitauit ſeipm q̃ eſſet
vere mortuꝰ. xp̃s autẽ viuus mortuũ Laza/
ruz reſuſcitauit. ⁊ mortuꝰ mortuos. q2 multa
corpa mortuoꝝ ſurrexerũt et venerũt i ſanctã
ciuitatẽ. ⁊ xp̃us mortuꝰ ſeipm reſuſcitauit. iu/
xta illud Joh. ij. Soluite teplũ h̃ ⁊ i tribꝫ di
ebꝫ excitabo illud. Sic et nos viui reſuſcita/
re debemꝰ alios qui ſunt mortui i aĩa ꝑ pctĩs
ſicut carbones viui incẽdũt mortuos. vt ſcri/
bit ꝓuerb. xxvij. Ferz ferro exacuit. ſic hõ exa
cuit faciẽ amici ſui. Nã ſi boni ɔmorant ma/
lis. ipos ſepe viuificãt et inflãmãt. mõ ꝑ igni
ta verba. mõ ꝑ ignita exempla. mõ per ignita
merita. mõ ꝑ ignita deſideria. Et implebit in
eis illud pſ. xvij. Carbones ſuccenſi ſunt ab
eo. vt docet apl̃s Ro. xij. Si eſurierit inimi/
cus tuꝰ ciba illũ. ſi ſitit potũ da illi. hoc em̃ fa
ciẽs carbones ignis ɔgeres ſuꝑ caput eiꝰ Ini
micꝰ nr̃ eſt ꝓrimꝰ inq̃ʒtũ pctõr. q2 pctm̃ odire
debemꝰ nõ ꝑſonã. hũc paſcimꝰ cũ ſacra doctri
na reficimꝰ eũ. Tũc eũ potamꝰ qñ ꝑ nr̃as orõ
nes vinũ ſpũſſcti ei ꝓpinamꝰ. ⁊ carbones ſuꝑ
caput eius ɔgerimus qñ ipm i amorẽ dei ac/
cẽdimus. Sed ſicut inauditũ ẽ mortuũ reſu
ſcitare ſeipm. ſic nos ipos reſuſcitare nõ poſſu/
mus a morte peccati niſi gratia dei adiuti. iu
xta illud Rom. vi. Gratia dei vita eterna. et
Joh. xv. Sine me nihil poteſtis fa. (N)

Sexto ſurrexit integraliter ſine deficiẽtia. q2
nec manũ nec pedẽ dimiſit in ſepulcro: nihil
in eo fuit qd̓ glificatũ nõ fuit. Sic nos inte/
graliter reſurgamꝰ vt nihil in nobis remane
at quod a pctõ nõ reſurgat. manus. i. opa. et
pedes. i. affectõnes debẽt reſurgere. Sed heu
aliqui dimittunt pedẽ. i. affectõem i ſepulcro
vt iudei qui dixerũt. Recordamur piſciũ q̃s
comedebamꝰ i egipto. ⁊ in mentẽ nobis veni
unt cucumeres ⁊ pepones. porri ⁊c. Sic ⁊
adhuc aliq̃ affectũ hñt pteritoꝝ maloꝝ. Ali
qui ꝟo relinquũt coꝛ i ſepulcro. i. dilectõez ad
mũdana. ſ. ad diuitias. delicias ⁊ honores hu
ius mundi. Cõtra quos hr̃. i. Joh. ij. Nolite
diligere mundũ neq̃z ea que in mũdo ſunt. ſi
quis diligit mundũ: nõ eſt charitas patris i
eo. Aliqui manũ. i. opa relinquũt in ſepulcro
vt qui faciũt opa diabolica. iuxta illud Joh.
viij. Uos ex patre diabolo eſtis. ⁊ deſideria pa
tris vr̃i vultis facere. ſ. opa viciosa. Unde
Aug. ſuꝑ Joh. Illius filius dicit̃ q̃ ꝑhĩ ei
us opa opat. ſed opera diaboli ſunt occidere
Joh. viij. Ille homicida erat ab initio. men
dacia dicere. ibidẽ. Cũ mendaciũ loquit ex
ꝓprijs loquitur. Inuidere. iuxta illud Sap. ij.
Inuidia diaboli mors introiuit i orbẽ terraz.
⁊ ſuꝑbire. q2 ipe ẽ rex ſuꝑ oẽs filios ſuꝑbie.
Job. xli. Et q̃ talia opa agũt diabolica opa
faciunt. Jõ oportet ꝙ hõ integralr̃ reſurgat
⁊ ꝙ deo coꝛ ſuũ totũ tribuat. iuxta illud Joh.
vij. Totũ hoĩem ſanũ feci i ſabbato. (O)
Septimo reſurrexit triumphãter ſine meti
cia. q2 triũphauit victa morte ⁊ auctore mor
tis. iuxta illud Ro. vi. Xp̃s reſurgẽs a mortu
is iã nõ morit mors eĩ illi vltra nõ dñabit.
Sic ⁊ nos hodie debemus reſurgere a morte
aĩe vt de cetero nõ moriamur i reſidiuatione.
dicẽtes cum pſ. cxvij. Nõ moriar ſꝫ viuã ⁊
narrabo opa dñi. Quod docemur Ecci. xxi.
Quaſi a facie colubri fuge pctĩ. Quia dicit
Iſid. Irriſor eſt ⁊ nõ penitẽs qui adhuc agit
qd̓ penituit. Sed talis vita ſpũalis ɔſeruatur
hoĩe ꝑ verbũ dei. De quo Joh. viij. Si quis
ſmonẽ meũ ſuauerit mortẽ nõ videbit inete
nũ. Dices forte qñ ſurrexit. Rñdet Aug. Do
mĩca die mane diluculo. pſ. lvi. Exurge glo
ria mea. Et rñdet ꝓpheta in ꝑſona dñi. Ex
urgã diluculo. ⁊ wilhelmus in ratõali. Jdeo
ſancta eccleſia iſtituit laudes i diluculo. Sz
diceres. quare nõ cõtinue cum eis manſit. Rñ
det. s. Thomas parte. iij. q. lv. arti. iij. Quo
erãt diſcipulis manifeſtãda. ſ. veritas reſurre
ctionis ⁊ gloria reſurgentis. Ad veritatẽ re

ſurrectionis ſufficit ꝙ pluries apparuit. ⁊ cū eis familiariter locutus ē. ⁊ comedit ⁊ bibit. ⁊ ſe eis palpādū ꝓbuit. Ad gloriā reſurgentis cū eis ɔtinue ɔuerſari noluit ne videret ꝑorē vitā aſſumpſiſſe.

In alio libro ponitur alius ſmo ſb̄ parſo: nis parui ꝗ diſtinctione. ſed diuerſificatur pa rum in declarationis ꝓceſſu et allegationib. Cuius thema. Surrexit. Marci vlti. primi ue. Et de cō. di. ij. Qui mādicat. tranſſum ꝑtiue.

De eadem dn̄ica.
Sermo. LXXVIII

Merūt aroma

ta vt venientes vngerēt ihm̄ Mar. vi. ⁊ legat in p̄ntis dn̄ice euangelio Apes ꝑ multa loca florida volāt vt mel cōt. ⁊ cum rex exit oēs ſequunt. ⁊ ſi rex mori morīūtur cū eo. ſi euolat euolant cum eo. ſpūaliter ꝑ apes intelligunt xp̄i fideles. nā ſicut apis eſt animal paruū ⁊ innocuū. ſic ⁊ nos fideles debemus eſſe pui. i. humiles. de q̄ eccli. vij. Humilia valde ſpm̄ tuū. q2 ſcribi tur Mat. xviij. Niſi ɔuerſi fueritis ⁊ efficie mini ſicut puuli nō intrabitis in regnū celorū. Scd̄o debemus eſſe fructuoſi. De quo Col. In omni ope bono fructificātes. q2 habetur Mat. vij. Oīs arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet ⁊ in ignē mittet. Tercio apes ſunt inno cue. ſic nos nulli debemus nocere. i. Chor. x. ſine offenſiōe eſtote iudeis ⁊ gētibꝫ ⁊ eccle ſie. Quarto apes ſine coitu multiplicantur. ſic ⁊ nos mūdi eſſe debem⁹. i. Theſ. iiij. hec eſt voluntas dei ſanctificatio veſtra. eo ꝙ dicit ps. xxi. Tu autē in ſancto habitas. Quinto rex morit oēs ɔtriſtant. ſic et nos ɔtriſtari debem⁹ i xp̄i paſſiōe. Sexto rex eaꝝ nō hꝫ acule um. ſic xp̄us rex nr̄ nō hꝫ pctm̄. i. Pe. ij. Qui pctm̄ non fecit. Septimo apes ꝑ multa loca volāt vt fructificēt mel. ſic nos multa medita ri debem⁹ que eccl'ia ſctā heri et hodie fecit vt deuotōis fructificem⁹. Prio heſterna die ignis in eccl'ia extinct⁹ ē. ⁊ nou⁹ ignis d̄ la pide cū calibe eſt excuſſus. vel ex criſtallo ſoli obiecto dꝫ elici. Miſtice ignis vet⁹ ſignificat veterē legē. q2 erat figura. iō i morte xp̄i eſt ex tincta ⁊ ɔpleta. Sed de lapide. i. xp̄o q̄ ē lapis angularis qui calibe. i. lācea militis ē i cruce percuſſus nou⁹ ignis eſt emiſſus. i. grā ſpūſſan cti. Luc. xij. Ignē veni mittere in terrā. et q̄d volo niſi vt ardeat. A q̄ igne oīa lumia accen

dunt extincta. i. apl'i. de quibꝫ Mat. v. Vos eſtis lux mūdi. Q Scd̄o heſterna die bn̄dicebat cereus ex inſtitutōe Theodori pa pe. Hic cereus figurat xp̄m i quo fuit cera. id ē caro icorrupta. licīnē cādidū. i. aīa puriſſi ma. ⁊ flāma ignis. i. diuitas. Iſte cere⁹ fuit ſa ctificat⁹ a patre ſuo ab eterno. Joh. x. Quem pr̄ ſanctificauit ⁊ miſit in mundū. Iſte cere us fuit accēſus igne charitatis. Jo. xv. Ma iorē hac dilectionē nemo habet. Et figuratur ꝑ columnā igneam que lucebat filijs iſrl' exe untibus de egipto ne errarēt in via. Sic xp̄s lucet nobis ne errem⁹ a via veritatis. Joh. ix. Quādiu ſum in mūdo lux ſuꝫ mūdi. Et Jo hā. viij. Qui ſequit me nō ambulat i tenebꝛ; ſed habebit lumē vite. R In iſto cereo ſunt quinqꝫ foramina. ⁊ ſignificant i xp̄o q̄n qꝫ vulnera. in quibꝫ ponūtur q̄nqꝫ grana in cēſi que ſignificāt q̄nqꝫ odores bonos qui de ipſis vulneribꝫ emanauerūt. Prim⁹ aſcēdit i celū ⁊ patrē reconciliauit. Eph. v. Tradidit ſemetipm̄ ꝓ nobis oblationē et hoſtiā deo in odorē ſuauitatis. Secūd⁹ diffuſus eſt ꝑ to tū mundū. ⁊ oīs deuotōe repleuit. Canti. i. Trahe me poſt te curremus in odore vngen torū tuoꝝ. Terci⁹ deſcēdit i limbū patres edu cēdo. Zacha. ix. Tu q̄ꝫ in ſanguine teſtamēti emiſiſti vinctos tuos de lacu i quo nō ē aqua Quartus deſcēdit in infernū ⁊ demōes expo liauit. Col. ij. Expolians ꝓncipatus ⁊ pote ſtates. Quintus aſcēdit i celum ⁊ illud reſera uit. ad Heb. x. Habētes itaqꝫ fratres fiduciā i introitu ſanctoꝝ i ſanguine xp̄i. Ecce quāt⁹ odor ſuauitatis ꝓuenit nobis de xp̄i vulneri bus. Ideo Bern. Accedamus ad xp̄i vulne ra vbi apparet dei clemētia. S Vl' iſta grana ſignificāt oratōes ſanctoꝝ q̄ redolēt co ram deo. De quo ps̄. cxl. Dirigat oro mea ſic incēſuꝫ i ɔſpectu tuo. Iſta grana ponūt i mo dū crucis. q2 orōes nr̄e virtutē hn̄t a ſangui ne paſſiōis. Vel illa grana incēſi ſignificant aromata mulieꝝ. Vn̄ dicit i bn̄dictiōe cerei Suſcipe ſctē pr̄ ſacrificiū veſptinū. quia aro mata fuerūt empta i veſpe ſabbati. Item iſte cereus tota die ⁊ nocte q̄ icēdit lucet. ad ſigni ficandū ꝙ deitas claruit i die ſabbati ⁊ nocte prībꝫ i limbo. iuxta illud Iſa. ix. Habitātibꝫ i regiōe vmbre mortis lux orta eſt eis. et ps̄. cxxxviij. Et nox ſic dies illumiabit. Iſte cere us vſqꝫ in die aſcēſionis remanet ⁊ tūc eleuat Sic ⁊ xp̄s Act. i. Vidētibus illis eleuat⁹ eſt Itē ab iſto cereo oīa lumia accēdūtur. ſic ⁊ nos oēs accendimur a xp̄o i fide et charitate

vt canit eccl'ia. Accēde lumē ſenſibꝫ ꝛc. Itē
poſt hoc fons bñdicit'. qꝛ baptiſm⁹ accepit ỽ
tutē a morte xp̄i. Ro. vi. Quicūqꝫ baptizati
ſum⁹ i xp̄o ihū i morte ipſi⁹ baptizati ſumus.
Itē i reſurrectōis hebdomada itur ad fontē.
ad deſignādū vite innouatōez. Ro. vi. Quō
xp̄s ſurrexit a mortuis ꝑ gl'iaꝫ pr̄is ita nos in
nouitate vite ambulem⁹. Et ſic alba veſtis q̄
tradit' i baptiſmo ſignificat innocentiā. de q̄ i
cano. de ꝯſe. di. iiij. Poſt baptiſma. ꝛ ē Raba
nus de iſtitutiōe clericoꝝ. Poſt baptiſma tra
dit' xp̄ianis veſtis cādida q̄ ſignificat innocē
tiā ꝛ puritatē xp̄ianā quā poſt ablutas vete/
res maculas ſtudio ſctē ꝯuerſatōis imacula/
tā ſuare dꝫ ad repn̄tandā an̄ tribunal chriſti.
Sꝫ trina imerſio ſignificat triduanā ſepultu
rā. vt hr̄ de ꝯſe. di. iiij. d' trina. et ē Greg. q̄ in/
quit. De trina merſione baptiſmatis nil ri/
deri ven⁹ pōt qꝫ ꝙ nos qui tercio mergim⁹ tri
duane ſepulture ſacra ſignificam⁹. Itē heri i
miſſa introitus nō dr̄. qꝛ nō redierat ꝑ quem
ad celū trāſeam⁹. nec ad euāgeliū lumē porta
tur. qꝛ diſcipuli ꝛ mulieres adhuc erāt i tene
bris infidelitat'. nec offertoriū dicebat'. qꝛ ob
latio nō ē reuerſa. ſ. xp̄s. Nec agn⁹ dei dicebat'
qꝛ ſeipm̄ verū agnū obtulit qui nō dū reſurre/
xit. Itē pax dicebat' ſed nō dabat'. Rō qꝛ fuit
inchoata ꝑ paſſionē. ſed nō duꝫ ꝯſummata ꝑ
reſurrectōeꝫ. Itē hodie tres pſalmi ꝛ totideꝫ
antiphone ꝛ lectōes legūtur i matutis. et ter
alleluia in inuitatorio legebat'. ꝛ matutine in
cipiebātur a iubilo. qꝛ ab alleluia. ad deſignā
dū ꝙ tres pſone dn̄t letari de reſurrectōe. ſ. in/
cipiētes. pficiētes ꝛ pfecti. vl' virgies vidue ꝛ
ꝯiugati. ¶ Itē apes hn̄t a natura ꝙ exe
unte rege d' alueolo oēs exeūt ꝛ ſonū faciunt.
Sic hodie rex nr̄ exiuit de limbo inferni q̄ ad
aīam. ꝛ d' ſepulcro q̄ ad corp⁹. Idcirco oēs de
bem⁹ cū eo exire d' ſepulcro vicioꝝ. ꝛ ſurſū ten
dere ad regna celoꝝ. Iuxta illd' Colo. iij. Si
ꝯſurrexiſtis cū xp̄o q̄ ſurſuꝫ ſunt querite vbi
xp̄s eſt in dextra dei ſedens. q̄ ſurſum ſunt ſa/
pite nō q̄ ſup terrā. Et oms debemus ſonum
armonie ꝛ laudis emittere. eo ꝙ dicit Gre. in
omē. Indignū ē vt ea die taceat ligua carnis
q̄ caro xp̄i ſurrexit a mortuis. Ideo heri i ve/
ſperis vn⁹ pſalmus lectus eſt tm̄. ſ. Laudate
dn̄m oēs gentes. ad deſignandū vnitatē lau
dis ꝛ iubilatōis ad modū triū pueroꝝ Dan̄.
iij. q̄ q̄ſi vno ore laudabāt dn̄m. Sic et nos
hodie cātantes. Chriſt iſt erſtanden.

De eadē dñica.
Sermo ad idem.

Merūt aroma

ta vt venientes vngerēt ihm̄. Li. ſepul
cro. Pro q̄ ſciēdū xp̄i ſepulcꝝ mltas
hūit ꝯditōes. pmo fuit nouū. ſcdo alienū. ter
cio fuit monumētū iuſti. qrto ſigillatū. qnto
lapideū. ſexto cuſtodibꝫ munituꝫ. Dico pmo
ſepulcꝝ xp̄i fuit nouū. Io. xix. Erat aūt i loco
vbi crucifix⁹ ē ort⁹: et i orto monumētū nouū
i q̄ nōdū q̄ſqꝫ poſit⁹ fuerat. Et fuit nouū tribꝫ
d' cauſ. Pmo ſm Amb. li. d' virginibꝫ. ne q̄ mo
numento veteri ali⁹ ſurrexiſſe crederet. Scdo
ꝓpter xp̄i reuerētiā. De q̄ Aug⁹. Sicut in matris
vtero nemo fuit an̄ eū nec poſt eū. ſic i monu
mēto. Tercio moral'r. ad deſignādū ꝙ q̄ vult
corpus xp̄i ſuſcipe ꝛ in cor ſuū tanq̄ i ſepulcꝝ
ponere: debet nouā vitā hr̄e. Idcirco legit̄ ho
die in ep'la q̄ ſcribit'. i. ad Choꝝ. v. Expurga
te vetus fermētū vt ſitis noua ꝯſpſio. ꝛc. Fer
mentū eſt pctm̄. Iō ap'ls dicit ibidē. Nō i
fermēto malicie ꝛ nequitie. Nā ſicut modicū
fermēti totā maſſaꝫ corrūpit. ita vnū peccatū
mortale ꝯſciam ꝛ aīam inficit. Ideo Colo. iij.
Expoliātes vos veterē hoīem cū actibꝫ ſuis.
ꝛ induētes nouū. et ad Ephe. iiij. Deponite
vos ſm p̄ſtinā ꝯuerſatōem veterē hoīem q̄
corrūpit' ſm deſideria erroris. Renouami ꝯ
te ſpū mētis vr̄e ꝛ induite nouū hoīem q̄ ſm
deū creatus ē in iuſticia ꝛ ſanctitate veritatis
Et hoc figurat' i ſindone mūda i quā inuol
uebat' corpus ihū. ad deſignādū ꝯſciaꝫ purā.
Nā i canone de ꝯſe. di. iiij. nō pōt. dic. Chr̄.
Nō pōt q̄s grām vite celeſtis accipe niſi pur
gat⁹ fuerit ab omi ſorde pctī. Ideo Bñ. i ſer
mone de aduētu. Muta vitā ſi vis accipe vi
tā. ſi nō mutas vitā indigne accipis vitā. qꝛ
ad mortē eternā. vt habet' i cā. de cō. di. ij. Q
diſcordat. Qui diſcordat a xp̄o nō mādūcat
carnē eius nec bibit eius ſanguinē. Et ſic tā
te rei ſacramentū ad iudiciū ſue pdictōis quo
tidie accipit. Iō dixit ap'ls Eph. iiij. Reno
uami ſpiritu mētis veſtre. ¶ Scdo ſe
pulcꝝ xp̄i fuit alienū. Et hoc tribꝫ de cauſis.
Pmo ſm Amb. nō iacuit in ꝓprio ſepul
cro. ad deſignādū qꝛ p alieno moriebat' pctō
Scdo ad oſtendendū ſuā paupertatē. Nā ſicut i
aliena domo voluit naſci ꝛ ꝯuerſari. ſic et ſe
peliri. vt impleret illud Matth. viij. Vulpes
foueas hn̄t ꝛ vo. celi nidos. fili⁹ aūt hoīs ꝛc.
Tercio fuit alienū moral'r. ad deſignādū ꝙ
hō iā nō ſuā ſꝫ dei debꝫ adiplere voluntatē. Dicē
tēdo cuꝫ ſaluatore Mat. xxvi. Nō ſicut ego

lo ſed ſic tu. Nā ſm Aug. Nō ē ſui viuere
ipſi ſʒ dño. ſic ꝛ nos diceres cū aplo Gal.
Viuo autem iā nō ego viuit xo ī me xps
ua propter qui vult ſacrm euchariſtie di/
ī ſepulcro cordis locare: dʒ ꝓpe volūtati
dis renūciare. Eccī. xviij. Poſt cōcupiſ
s nō eas. ꝛ a voluntate tua auertere. Nā di
Bern. Quid odit deˀ aut punit niſi ꝓpriā
ūtatē. ceſſet volūtas ꝓpa et iſernˀ nō erit.
Anſ. ī li. d ſilitudib. Sic volūtas dei eſt
et origo totiˀ boni. ita ꝓpa volūtas ē radix
ˀmali. X Tercio fuit monumētū in/
d deſignādū vt dicit amb. ſup Lu. q ī cor
iſtoꝝ requieſcit nō ī corde auaroꝝ qui deti/
nuiſtū bonū. De talibꝰ dicit Aug. Si te
obolū teneris a diabolo. Nā tales veram
am agere nō pnt. vt hr. xiiij. q. vi. ſi res .et
verba Aug. ī epla ad macedoniū. Si res
leda eſt ꝛ nō reddit pnia nō agit ſed ſilat
arto ſepulcꝝ xpi fuit ſigillatuʒ duobꝰ ſi
Pilati ꝛ iudeoꝝ. ſic cor nrm tiore et amo
illare debemˀ. timore vt pctā caueamus
.i. Timor dñi expellit pctm. De q̄ Fabi/
apa. et hr ī can. xi. q. iij. qui oipotentē. in
Qui oipotentē deū metuit nō ꝯ euāgeli
xpi nec ꝯ aplos nec ꝓphas vl ſctōꝝ patꝝ
tuta agere aliqd vllo mō cōſentit. Itē a/
ut pcepta impleamˀ Deute. x. Audi iſrl
d dñs deˀ tuˀ petit a te niſi vt timeas dñm
uum. ꝛ ambules ī vijs eiˀ. ꝛ diligas eum
ias dño deo tuo ī toto corde tuo ꝛ ī tota
ua. cuſtodiaſq mādata dñi ꝛc. Sregō.
aritas opat magna ſi ē. Jō Eccli. ij. Qui
eī deū diligite illū ꝛ illuminabunt corda
Y Quīto ſepulcꝝ xpi fuit lapideuꝫ
eſignādūꝫ pſeuerātiā ī bono ope. Nā di
hꝰſ. Tolle pſeuerantiā ꝛ nullū obſequi
bebit mercede. Nā ſm Hiero. ſup matt.
incepiſſe ſed pfeciſſe virtutis ē. ꝛ Bern.
ſeuerātia ē ſummi regis filia. nā capit he
atē patris eterni. Mat. x. Qui pſeuera/
vſq in finē hic ſaluˀ erit. Dicit notāter.
ī pſeuerauerit. nam ſm Iſid. li. ij. d ſum.
. Nō inchoantibꝰ dabit pmiū ſed pſeue
. Sexto ſepulcꝝ dei fuit cuſtodibꝰ mu
im. ſic volens digne ſuſcipe hoc venera/
ſacramentū dʒ cuſtodire cor ſuū. Prou.
Omi cuſtodia ſua cor tuū. q ex ipo vita
dit. Et etiā oēm ſenſualitatē. ſ. oculos. au
ꝛ os. Oculos. nā dicit Augˀ. Impudicˀ
lus impudici cordis ē nūcius. Itē aures
li. xxviij. Sepi aures tuas ſpinis et lin/
nequā noli audire. Silr et os. iuxta illd

ps. cxl. Pone dñe cuſtodiā ori meo ꝛ oſtium
circū. la. m. Nā ſcribit puerb. xiij. Qui cuſto
dit os ſuū cuſtodit aiaꝫ ſuā. Ite igit ſicut dr
Mat. xxviij. et cuſtodite ſicut ſcitis.

Feria ſcda Paſce.
Sermo. LXXIX

ſ Vrrexit dñs vere ꝛ appuit ſimoni Lu. xxiiij.
Z In vbis pmiſſis duo innu
unt. pmo veritas reſurrectōis. ſcdo pietas ap/
paritōis. pmū ibi. ſurrexit dñs vere. ſcdm ibi
ꝛ appuit ſimoni. Primo dicit. Surrexit dñs
vere. Pro q ſciēdū xpi reſurrectō pbat exem/
plis naturalibꝰ ꝛ figuralibꝰ. Primo naturali/
bus. de q Fōtinˀ ī delectōibꝰ vniuſi dicit. vas
aureū roꝛe plenū optime coopertū qrūcūq ī
pfūdis terre recōdit. virtute tm ſol ſurgit ſup
terrā et aliqtulū eleuat. Et ſile huic ponit cō
mētator ſup. iij. metheorū de teſta oui in q ſi
ros ſbtiliter includat. ꝛ teſta bene coopiat fer
uori ſolis expoſita tandē ſurſum attollit ꝛ vi
ſibiliter ſbleuat. Spūaliter. p vas aureū vel
teſtā oui ſignificat corpus xpi qd erat ſine oī
macula. Illud fuit plenū roꝛe diuinitatis. iō
ſi p mille annos iacuiſſet corruptū nō fuiſſet
Hoc vas aureū fuit optime coopertū. Matt.
xxvij. Joſeph ab arimathia inuoluit illd ſin
done mūda. et poſuit in monumēto ſuo no/
uo qd exciderat de petra. et aduoluit ſaxū ma
gnū ad oſtiū monumēti. Et licet taliter fue/
rit clauſuꝫ ī ſepulcro. attamē ibi nō potuit de
tineri. q roꝛ deitatiſ qui fuit corpi vnitˀ. et ſol
equitatis. i. pr celeſtiſ ipm mire ſbleuauit. Jō
ps. xv. Qm nō derelinqs aiam meā in infer/
no ꝛc. Refert Phiſologˀ q leo rugitu ſuo ſu/
ſcitat catulos ſuos. Et ſicut h poſſibile ē ī cre
atura irrōnali. multo fortiˀ creatori dño oīm
creaturaꝝ. A Scdo reſurrectio ſua pfi
gurata ē ī multis rebꝰ. Primo ī eductōe ioſeph
de carcere. q veſtitˀ nouo habitu intrauit ad
pñtiam regis. vt hr Gen. xli. Joſeph interp
tat augmētator. ꝛ ſignificat xpm qui auget fi
delibus grām in pñti. ꝛ gliam ī futura eterni
tate. qui ppter mlierē. i. ſinagogā poſitˀ ē ī car
cerē ſepulcri. q noluit ꝯſentire ſinagoge. ſicut
nec Joſeph dñe ſue vxori Phutiphariſ. Jō
reliquit palliū ſue carnis ī māu ſinagoge. qd
laceratū eſt in paſſione et ſanguine aſpſum.
Sʒ hodie virtute diuinitatiſ ſue extractus ē
de carcere mortis et ſepulcri. indutˀ ſtola eter
ne glorie. ꝛ venit ad pñtiaꝫ eterni regiſ. ſ. pris

ꝯſtitut⁹ dñs ſup vniūſuȝ mōm ſicut Joſeph
ſup vniūſam domuȝ Pharaonis. Oroſius.
Xps hȝ ptātē vniūſoꝝ i celo ⁊ i terra. Matt.
vl. Data ē mihi oīs ptās i celo ⁊ i terra. B
Scḋo figurata ē xpi reſurrectio in vaſe luteo
de quo Hiere. xviij. Deſcēdi in domū figuli:
⁊ ecce ipe faciebat opus ſup rotā. et diſſipatū
ē vas qḋ ipe faciebat e luto manibꝫ ſuis. ꝯuer
ſuſqꝫ fecit illud vas alteꝝ ſic placuit in oculis
ei⁹. Spūaliter. Uas de luto ē caro de btā vir-
gine ſumpta coopante ſpūſctō. illḋ vas diſſi
patū ē i ſua paſſione et vulneratū diuerſimo
de. ſed iā celeſtis pr̄ fecit illud alteꝝ: nō in na
tura ſed in glīa. de morte ad imortalitatē trāſ
formās vt aer mutaꝰ i lucē. manēte tn̄ eadem
ſuba: vt dicit Aug⁹. Tercio xpi reſurrectio fi
gurata ē i Jona. q̇ p triduū fuit i vētre ceti. vt
habeꝰ Jone. ij. ⁊ tercia die educt⁹ fuit de pfū
do maris ad litt⁹. Spūaliter. Jonas interp
taꝰ dolens. et ſignificat xpm. De quo Iſa. liij.
Uere lāguores nr̄os ipe tulit. ⁊ dolores nr̄os
ipe portauit. Quarto xpi reſurrectio figurata
ē i ſole ſb nubilo p tres horas. ij. Machab. i.
Refulſit ſol q̇ pus erat ſb nubilo. ſ. mortis. et
ignis accēſus ē magn⁹ i aureos clipeos. i. i cor
dibꝫ fideliū p ſpem. fidē ⁊ charitatē. Quīto fi
guraꝰ in grano frumēti. Joh. xij. Niſi granū
frumēti cadēs in terrā mortuū fuerit ⁊c. Gra
nū frumēti eſt xps deus ⁊ hō in vna pſona. q̇
cecidit p mortē in terrā. ſed dū ſuccreuit i ſua
reſurrectione attulit multos fructus. qꝛ ange
loꝝ et hoīm factus ē cibus Sexto reſurrectō
xpi figurata ē in Samſone. qui dormiuit in
Gaza ciuitate cuȝ muliere meretrice vſqꝫ ad
mediū noctis: inde ꝯſurgēs apphēdit portas
cū poſtibꝫ ſuis et ſeris. et portauit i humeris
ad verticē mōtis qui reſpicit Hebron. vt ha
beꝰ Judicū. xvi. Samſon interptaꝰ fortis. et
ſignificat xpm q̇ adamauit mulierē meretri-
cē. i. hūanā naturā q̇ in pmo parēte trāſgreſſa
eſt fidē et dilectōem eterni ſponſi. et ppter di
lectiōem eius obdormiuit in morte. Mane
autē die dn̄ico ſurrexit ad verticē hebron. qḋ
interptatur viſio ſempiterna. i. ad eternā glo-
riā. C Sed diceres. figura nō corrn̄det
veritati. qꝛ xpus mane ſurrexit. iſte ꝟo media
nocte. Rn̄det Hugo ſup Marcū. et Gorra
ſup Lu. Nō eſt neceſſe ꝙ figura in oībꝫ cor
rn̄deat veritati. ſꝫ ſufficit ꝙ corrn̄det quo ad
factū. licet nō quo ad tps. Itē dicit notanter
ſurrexit vere. Nā i ſacro eloquio triplicem le
gim⁹ reſurrectōem. fictā. impfectā ⁊ verā. Pri
mo fictā vt qn̄ phitoniſſa ſuſcitauit Samu
elē. i. Reg. xxviij. Aug. in li. de ciui. dei. ⁊ habe
tur. xxvi. q. v. Nec miꝝ. circa finē Saul ita
hebes fact⁹ fuit ꝙ dū putauit adorare Sa
muelē adorauit diabolū. ſi eīn Samuel vere
apparuiſſet vtiqꝫ iuſtus adorare ſe nō pmi
ſiſſet. qui pdicauit ſolū deū adorādum. quō
hō dei qui cū Abrahā i refrigerio erat diceret
ad viꝝ peſtilētie dignū ardore gehēne. Cras
mecū eris. His duobꝫ titulis. i. argumentis
ſbtilitatē fallacie ſue pdidit impoſtor ſa
thanas. q̇ ⁊ adorari ſe pmiſit ſb habitu ⁊ no
mie Samuel. et ſic multi ficte reſurrexerunt.
D Scḋo impfectā vt fuit reſurrectio La
zari. Joh. xi. pdyt ligat⁹. Et dr̄ impfecta. q̇
oportuit eū iteꝝ mori. Ad hanc dn̄i dicit
Surrexit dn̄s vere. Et ei⁹ veritas patuit in
ſu ⁊ motu. Sic ⁊ nos videam⁹ vt vere ſur
gamus p intellectum veritatis ⁊ motibꝫ
opatōis. vt. ſ. ſm veritatē agnitā tūc ꝓgre
ciamus de ꝟtute i virtutē. ps. lxxxiij. Ibūt
virtute in virtutē. Scḋo diuerſi
tas appariciōis. ibi. apparuit ſimoni. Nota
in triplici forma dn̄s apparuit. Pmo ſb for
ma ortulani. ſcḋo pegrini. tercio in forma p
pria. Prima forma incipiētes. ſcḋa pficien
tes. tercia ꝯtēplantes reſpicit. Primo ſb for
ma ortulani. ⁊ ſic apparuit magdalene. q̇ re
cte incipiētes pfigurat. Joh. xx. Mulier qd
ploras. que q̇ris. exiſtimās illa q̇ ortulanus
eēt ⁊c. ad deſignādū ꝙ ipe ē q̇ corda ꝯciāȝ bōa
ad fructū ppat. Hiere. xxxi. Erit aīa eoꝝ q̇
ort⁹ irrigu⁹ Idcirco ſpōſa dilectū ſuū ad ſuū
ortū inuitat Cañ. v. Ueniat dilect⁹ me⁹ in or
tū ſuū. E Nā oīa que ad corpalē cul
rā corpal' orti neceſſaria ſunt eadē ſpūaliꝰ ad
ſpūalē ortū ſūt neceſſaria. Primo arbuſtos ex
tirpare. rubeta. ſpinas ⁊ tribulos. Hec ſunt
nr̄a vicia ⁊ oīa alia q̇ pungūt pctīm. Hiere.
i. Cōſtitui te hodie ſup gentes ⁊ ſup regna:
vt euellas. deſtruas ⁊ diſpdas: diſſipes ⁊ edi
fices et plātes. Hiere. iiij. Nouate vob noua
le et nolite ſerere ſup ſpinas. Sed iā aliq̇ ſup
ficialr ſuccidūt vepres vicioꝝ. et ſic recreſcūt
Nume. xxxiij. Diſpdite cūctos habitatores
regiōis illi⁹. q̇ ſi remāſerint erūt vob ē ſi claui
in ocul' vr̄is. ſ. radicit⁹ debēt vicia euelli. q̇ ſi
qn̄ radicit⁹ euulſa fuerint eq̇ bn̄ nōnūqꝫ rena
ſcūt. Gen̄. iij. Maledicta terra in ope tuo
ſpinas et tribulos germinabit tibi. Sic eſt
et de orto cordis nr̄i. Bern̄. Hec maledictō
Ade vt in agro cordis noſtri vbiqꝫ pueniāt.
vtilia ꝟo ⁊ ꝯtruita cū dolore. Ro. vij. Nō in-
uenio i carne mea bonū. F Secūdo ex-

ata ꝺcremare. vt faciũt noualiũ cultores.
to pl⁹ ipa ꝯburũẜ tãto ſeges vbior erit. ſicẜ
repñie ꝯburem⁹ pctã nr̃a. Roma. v. Ubi
dauit delic. ſupabũ. ꝛ grã. Tercio terrã a/
ꝛ ꝯterere. i. p ꝯfeſſiõ3. Iſa. ij. Cõflabũt gla
s ſuos i vomeres et lanceas i falces. i. lin/
s q̃ prius erãt gladij ad occidẽdũ aĩas. pſ̃
Lingua eoꝝ gladi⁹ acut⁹. Sap. i. Os qđ
ẜ occidit aĩa3. Quarto vtilia ſerere ꝛ plã
. ꝛ ſic nos ſup ortũ dñi ꝯſtituti debemus
meritoꝛia plãtare ꝛ ꝯſuetudines bonas.
s. xi. Mane ſemĩa ſemẽt. ꝛ veſpe ne ceſſ3
i⁹ tua. qꝛ neſcꝭ qđ mag⁹ oꝛiaẜ h aut illud.
vtrũqꝫ ſimul meli⁹ erit. Bal. vi. Que. n. ſe
auerit hõ hec ꝛ metet. Bre. Nõ ſatis eſt
a nõ agere niſi ꝛ qđ bonum ẽ fiat. Quito
eria circũdare. hoc ẽ cuſtodia diligenti.
at. vi. Attẽdite ne iuſticiã vr̃a3 faciatꝭ co
ꝯib⁹ vt videami ab eis ꝛc. Et ite3 Tu cũ
eris intra i cubiculũ tuum ꝛ clauſo oſtio
atrẽ tuũ ꝛc. Bre. Depdari deſiderat qui
u3 publice in via poꝛtat. Scđo appuit
o diſcipul' eũtib⁹ i emaus. q̃ tenent figu
icientiũ i ſpecie pegrini. ad denotãdu3 ꝙ
i et pficiẽtes debẽt hr̃e pegrini ꝓpetates
pegrin⁹ p̃mo induit ſe veſte humilitatis
. vij. Humilia valde ſpm̃ tuũ. pſ. l. Coꝛ
ũ et hũiliatũ de⁹ ꝛc. Bern. Inſipiẽs et iſa
ẽ q̃ in alijs vite meritꝭ ꝯfidit et hũilitate3
dit. Scđo ſolũ victũ accipit neceſſitatꝭ
ꝺ i. vi. Hñtes alimẽta et quib⁹ tegamur
ꝺtẽti ſim⁹. Prouidẽdũ ẽ eni ne nimis coꝛ
ndulgeam⁹: ſed vt ſb̃ ſuitute ſpũs tene/
, puerb. xxix. Qui delicate a puericia ſua
it ſuũ ſuũ poſtea ſentiet eũ ꝯtũacẽ. Ter/
ullo retardaẜ ſpectaculo vanitatꝭ vt cho
aſtiludio. et ſic de alijs. Sic et ſpũales
ini in via moꝝ pficere volẽtes nec ꝭ liber
ſiõe a pgreſſu retardenẜ puideãt. Exod.
. Caue ne vnqꝫ cũ habitatoꝛib⁹ terre illi/
ngas amicicias que tibi ſint in ruinam.
b. iij. Nunqꝫ cũ ludẽtib⁹ miſcui me. ne/
his q̃ in leuitate ambulãt pticipẽ me p/
pſ. lxxvij. Defecerunt i vanitate dies eo
ph. iiij. Iã nõ ambuletꝭ ſicut gẽtes am/
t i vanitate ſenſus ſui tenebꝛis obſcura/
ntes intellectũ alienati a via dei p ignoꝛã
Quarto ꝯpẽdioſioꝛẽ viã eligũt et directã
euitatis. ſic et ſpũales pegrini. Deute. v.
ſtodite igiẜ ꝛ facite q̃ p̃cepit dñs de⁹ vob.
declinabitis neqꝫ ad dextrã neqꝫ ad ſini/
ſed p viã quã p̃cepit dñs de⁹ vr̃ ambula/
s. Quarto dietas ꝯtinuãt ſine intermiſſi

one. Spũaliter ſic et aplꝯus hoꝛtaẜ nos. i. ad
Theſ. v. Sine intermiſſiõe oꝛate. Bre. Fru/
ſtra currit q̃ pulſꝫ ad metas veĩt deficiat. Ter
cio apparet ꝯtẽplatiuis et pfectꝭ i ꝓpꝛia foꝛma
vt diſcipul' Lu. vl. Stetit ih̃s i medio eoꝝ ꝛ
dixit. Uidete manus meas ꝛ pedes qꝛ ego ipſe
ſum. Uñ et pficiẽtes ſi pſeuerauerint pfecte:
tandẽ dñm cognoſcẽt. ſicut legiẜ de duob⁹ di
ſcipul' euntib⁹ i emaus. Lu. vbi. ſ. Apti ſunt
oculi eoꝝ et cognouerunt eũ dicẽtes. Nõne
coꝛ nr̃m ardẽs erat ꝛc. G Nota aliq̃ eſt
charitas frigida. ſ. amoꝛ naturaẜ. cũ aliq̃d di
ligimus nõ ꝓpter deũ. ſed naturali q̃dãmo/
do affectu inclinati ſatiſfacere cupim⁹ ꝓpꝛijs
motib⁹ aĩoꝝ. Et dr̃ frigida charitas. qꝛ dũ ſi
ſtit i ſuis termĩs et limitib⁹ p eã nec meremur
nec demeremur. Mat. xxiiij. Abũdabit iniq̃
tas et refrigeſcet charitas multoꝝ. ij. Thim.
iij. In nouiſſimis dieb⁹ inſtabũt tp̃a piculo
ſa ꝛ erũt hoĩes ſeipſos amãtes. Et dr̃ frigida.
qꝛ ꝯpatiẜ moꝛtale pctm̃ Job. xxiij. Quib⁹ nõ
eſt opimentũ in frigoꝛe. qꝛ talis charitas pec
cata nõ opit. Scđa eſt tepida. ſ. cũ amoꝛ na/
turalis terminos ꝓpꝛios egrediẜ. necdũ tñ ple
ne accẽdiẜ ad ignẽ q̃ ẽ deus. ſ. dimittẽdo omĩa
pctã ꝓpter deũ. licet adhuc bona nõ agat. Et
ſicut id dr̃ tepidũ qđ eſt in pte calidũ et in p/
te frigidũ. ſic et ille ẽ tepidus in charitate q̃ ex
vna pte malũ refugit ſed i alia bonũ nõ opaẜ
Et illa adhuc nõ ſufficit. pſ. xxxvi. Declia a
malo et fac bonũ. Iſa. i. Quieſcite pûerſe age
re. diſcite bñ facere ꝛc. Apoca. iij. Scio opera
tua qꝛ neqꝫ frigid⁹ es neqꝫ calid⁹. vtinã frigi/
dus eſſes aut calid⁹. ſed qꝛ tepidus es incipi
am te euomere de oꝛe meo. Eccli. xxxiiij. Un⁹
edificãs et vn⁹ deſtruẽs. quid pdeſt ilẜ niſi la
boꝛ. H Tercio puenitur ad charitate3
calidioꝛẽ. ſ. cũ hõ paulisp pfectus incipit bo
na fideliter agere. ꝛ mala ſollicite deſerere. ꝛ ſic
egrediẜ quodãmodo de calido ꝛ tepido amo
re et puenit ad ignẽ. ſ. deũ. Deuter. iiij. Audi
iſrl' dñs deus tuus ignis cõſumẽs ẽ. q̃to igiẜ
aĩa rõnalis huic igni ꝓpi⁹ acceſſerit. tãto pl⁹
peccata vileſcũt ꝛ ad bona opandũ intẽſius i/
caleſcit. immo tãto calidioꝛ erit q̃to vicinioꝛ
Nã aĩa nõ poterit pfecte caleſieri in amoꝛe ni
ſi ei diuin⁹ ignis miſicoꝛdiẜ ſe cõiungat. Ec/
cleſ. iiij. Melius ẽ duos ſimul eſſe qꝫ vnũ. v/
nus quõ caleſiet. ſic et aĩa ſola deo nõ ꝯiũcta.
Quarto de amoꝛe calido pficim⁹ i feruoꝛẽ. ſ.
cũ aĩa noſtra i deuotiõe ſupꝛa modũ purgaẜ
a vicijs et pctis. qꝛ ſicut olla feruẽs omẽ imũ
du3 et impuꝝ ſurſum euomit. ſic ꝛ talẜ deuo/

tio p feruentē ↄpūctōꝫ oēm imūdiciā pctōꝝ.
Job.xli. Ferueſcere facit q̄ſi ollā ꝓfundū ma
ris.i.cor hoīs. Aug. Qd gutta facit i camio.
hoc pctm̄ veniale in tali feruore. Jſa.i. Exco
quā ad puꝝ ſcoriā tuā. Quito cū p feruētiſſi
mas lacrimas expellit hūidū p̄uū aīa ꝑparatur
ad ardorē. ſicut eīn lignū tūc ꝑmo aptū ē ad
claꝝ ardorē i ſe ſuſcipiēdū cū ſucc⁹ ꝛ humor p
calidas fumigatōes extrahit. ſic aīa ſācta nō
poteſt i ardore pfecte charitat̄ ↄualeſcere ni
ſi ꝑus p calidū exiccet ab oī humido cuiuſli/
bet p̄ue ↄcupiſcētie. Sic igit̄ expletis p̄dict̄
aīa incipit ardere in dilectōe feliciter i ſe ſenti
ens purā ꝛ lucidā flāmā diuini amoris. Nā
tunc ardor ſctē charitat̄ ad plenum ferueſcit
qn̄ ipa aīa dei p̄ntiā p internā degustatōꝫ mō
ineffabili expit̄. Et q̄ꝫ tali ardore aliqn̄ pl⁹
aliqn̄ minus inardeſcit aīa nr̄a. nō ē tn̄ hoc
ex varietate diuini ignis: ſꝫ ꝓpter infirmita/
tē noſtrā ꝛ incōſtantiā humani cordis. Uel
ſm̄ illud apl̄i.i. Chor.xij. Unicuiqꝫ dat̄ ma
nifeſtatio ſpūs ad vtilitatem. ad Ephe.iiij.
Unicuiqꝫ autē nr̄m data ē grā ſm̄ menſuraꝫ
donatōis xp̄i. nūc plus nūc min⁹ ardet. De q̄
ps.xlix. Ignis in ↄſpectu eius exardeſcet. Et
Bern̄. Ignis q̄ deus ē ↄſumit quidē ꝛ nō af/
fligit. ardet ſuauiter. deſolat̄ feliciter. Et ſic ſic
xp̄s in ꝓpria forma apparuit diſcipulis accē
dēs hos i feruore inſeꝑabilis charitatis. ſic ꝛ
q̄buſlibet pfectis ꝛ ↄtēplātibꝫ. ꝛ ſibi p amorē
adherētibus apparebit. iungēs ſe omibꝫ ſen
ſibꝫ coꝝ. Qd ſic ↄtingit. cū enī in igne tria ſūt
ſplēdor. calor ꝛ ardor. p ſplēdorē notificat ſe
intellectui infundēs illi ſciē illuminatōēꝫ. vo
luntati p calorē immutās eā p dilectōēꝫ. p ar
dorē ꝟo notificat ſe mēori inebriās eā ſapien
tie degustatōe. J Sed dī. vn̄ talis ardor
cauſat̄. Rn̄det̄ licet veracit̄ dici poſſet q̄ ex dei
p̄ntia. q: ex dilectōe p̄ris nr̄a dilectio accēdit̄
ex filij ſapīa nr̄a cognitio illuminat̄. ex ſpūſſā
cti clemētia ꝛ dulcedine nr̄a memoria dulco/
rat̄. et ſic ex dei p̄ntia generat̄ ſup oīa cauſalit̄
ꝛ effectiue. tn̄ ſingulariter etiā ex dei collocuti
one ardor diuin⁹ orit̄ diſpoſitiue. Prouer.iij.
Ois ſermo dei ignitus. ps.cxviij. Ignitū elo
quiū tuū vehemēter. Eccli.xlviij. Sermo il
li⁹ q̄ſi facula ardebat. puer.xvi. In labijs illi⁹
ignis exardeſcit. Cū ḡ deus hec ſua eloq̄a ig
nea ad aīam dirigit. tunc aīa inflāmat̄. ſicut
cū q̄s ardentē ſagittā in caſtꝝ vel domū diri/
git. Bern̄. ſup Can̄. Spūs ē deus. ſpūs ē aīa
hn̄t linguas ſuas ſpūales cū quibꝫ alterutrū
loquunt̄ ꝛ p̄ntes ſe indicēt. lingua dei ē fauor

dignatōis eius. aīe lingua feruor deuotōnis.
Et ſequit̄ ibidē. Elinguis ē aīa q̄ hec nō hēt
ꝛ nullatenus pōt ibi ſmocinari cū ver/
bo dei. ido locutio dei eſt infuſio doni. Reſpō
aīe ē admiratio cū grārum actōe. Greg. Boni
maꝝ verba ſunt deſideria. deſiderium magnꝫ
clamor magn⁹. ꝛ ſic patet quō cauſat̄ ardor.
k Sed dī. quid efficit ille ardor. Rn̄detur
feliciſſimā vnionē cū deo. vt patet in natura/
li exemplo. Ignis eni ad virtutē ſuā ↄuertit
rē in quā agit vt illa res in ꝓpria forma non
appareat ſed i forma ignis vt lignū nō ſit
diuerſa ſed vnus ignis. ſic et ignis diuinus
agit i aīam vt vnus efficiat̄ ſpūs. i. Chor.vi.
Qui adheret deo vn⁹ ſpūs ē. Joh.xvij. Pa
ter ſancte ſua eos in noīe tuo q̄s dedisti mihi
vt ſint vnū ſicut ꝛ nos. Sed ne illa orō ſolū
videat̄ intelligi de apl̄is ſbdit. nō p eis ro
tm̄: ſed ꝓ eis q̄ credituri ſunt p verbū eorū in
me vt oēs vnū ſint ſicut tu p̄r in me ꝛ ego in te
vt ꝛ ipſi in nobis vnū ſint ꝛc̄.

De eadē feria. Sermo.LXXX

f Urrexit cri
ſtus vere et apparuit ſimoni
petro Luc.xxiiij.ca. Et legit̄
hodierna die p euāgeliū offi
cio L Pro introductōne orit̄ queſtio
re xp̄s nō ↄtinue ↄuerſatus ē cū diſcipulis
is poſt reſurrectōem ſicut ꝑus fecerat. Rn̄det̄
s. Tho. pte.iij. q.lv. ar.iij. q̄ circa reſurrectōꝫ
duo erāt manifeſtāda diſcipulis. ſ. gl̄ia reſur
rectōis. ꝛ veritas reſurrectōis. Quo ad ꝑmū
ſcꝫ gl̄iam nō decebat eū ↄtinue ↄuerſari cum
eis vt ꝑus: ne videret̄ ad talē vitā rediſſe
qualē ꝑus habuerat. Sed q̄ ad ſcdm̄ ſ. veri/
tatē reſurrectōis. tūc ſufficiebat q̄ plures eis
apparuit. ꝛ cū eis familiariter locutus fuit. co/
medit ꝛ bibit. ꝛ ſe eis palpandū p̄buit. ꝛ ſic ve
ritas reſurrectōis p apparitōem multiplicē
innotuit. In ſumma euāgeliū duo innuū
tur. Primo ipoꝝ ambulantiū collocutio la
crimabil̄. ſcdo d̄ ſe nō credentiū correctō ami
cabilis. Primū pꝫ i ꝑncipio. ſcdm̄ ibi. o ſtul
ti ꝛc̄. De ꝑmo dicit. In illo tpe. ſ. i die reſurre
ctōis tūc duo ex diſcipulis. ecceliicet eſſent fi
ne mgr̄o. tn̄ adhuc ſuabāt impium illi⁹ boni
ambulātes. hoc eni docuit dn̄s. ꝑmo ad ſola
tium mutuū vt alter alteri ſuueīt. Eccle.iiij.
Melius eſt duos eſſe ſimul q̄ꝫ vnū. hn̄t enī ꝫ
emolimentū ſocietatis ſue. Si vn⁹ ceciderit
ab altero fulciet̄. et nomē vnius ↄuit infra q̄

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ocabaṫ Cleophas. alter⁹ nomē euangeliſta
ticuit. Et credit vt di. Theophil⁹ q̄ fuit lu
s euāgeliſta. q̄ ꝓpter hūilitatē ſe nō noiat.
tħ videṫ ſentire Gre. i p̄n. mo. Sꝫ Amb.
ꝑ Lu. dicit q̄ fuit alter noīe amaō. q̄ꝛ lucas
it vn⁹ diſcipuloꝝ aploꝝ. vt dicit Hiero. i ꝓ
go ſup Lu. Et iſti diſcipli ibāt iſto die. ſ. re
rrectōis i caſtellū qd̄ erat i ſpacio ſtadiorū
ab hirlꝫ noīe emaus. ſꝫ poſtea p⁹ vaſtatōꝫ
lee ſb marco aurelio reſtaurata dictū ē ne/
olis. ⁊ ipſi loq̄bantˀ ad inuicē de his oībꝫ q̄
iderāt. ſ. de traditōe iude. d̄ fuga diſciploꝝ
aptōe. verberibꝫ. illuſiōibꝫ ⁊ paſſiōibꝫ ⁊ d̄
iſſiōe ſpūs. Theophil⁹. loq̄bantˀ nō q̄ſi cre
es. ſed ſicut ſtupētes i rebꝫ extraneis. q. d.
ō potuit eſſe tāta malicia iude vt eū trade
n q̄ tāta bona ſuſcepit. ⁊ quō poſt tāta dile
s ſigna q̄ diſcipulis exhibuit ipſi nihilo/
⁹ reliq̄rūt eū ⁊ fugierūt. o q̄tus timoꝛ fu/
s vt eū nō defenderēt. Itēꝫ loq̄bantˀ. o q̄ꝫ
er fuit ꝯſput⁹ ⁊ flagellat⁹ ⁊ nullā ꝯpariaꝫ
it ſcribe ⁊ phariſei. Itē q̄rebāt ad quē de/
e recurrere. Et factū ē dū fabularentˀ. Fa/
n dr̄ ꝯpoſituꝫ ex mir̄ ⁊ incredibilibꝫ. Et ſic
mirabantˀ nec plene credebāt. ⁊ maxīe d̄ re
ectiōe. Et ſecū q̄rerēt. ſ. cū ipe oībꝫ hec illa
ra ꝑus p̄dderit. cur nō aufugit. vl̄ capiē
ſe nō reſtitit. Et itē q̄rebāt forſitā. Quid
demū agere deberēt q̄ꝛ erāt q̄ſi pupilli ſine
Et vltimo q̄rebāt an poſſibile eēt ipm re
ere. ⁊ ſic ſil' loquētibꝫ. ⁊ intrīſec⁹ i amoꝛe ⁊
oꝛe xp̄i ardētibꝫ ipe ih̄s appropiq̄ns ibat
lis. nā q̄rebāt. ſed q̄ſtōes nō ſoluebāt.

Ex hoc pꝫ quibꝫ dn̄s appet. p̄mo p̄ce
dei ſuātibꝫ. Et ſic iſti p̄cepta xp̄i ſuabāt.
duo ſil' ambulauerūt. iuxta illud Lu. x.
ſit illos binos an̄ faciē ſuā. ad ſignifican
uplicē charitatē. ſ. dei ⁊ p̄ximi i q̄bꝫ cōſi/
dei p̄cepta. De q̄ Gre. Quicq̄d p̄cipitˀ in
charitate fūdaṫ. Et ad p̄cepta ſuātes ꝑ/
ſeuētuꝝ. Exo. xx. In oī loco in q̄ mēoꝛia
r noīs mei p̄ obſeruatōꝫ. ſ. mādatoꝝ. ve/
d te ⁊ bn̄dicā tibi. Scd̄o xp̄s appet p̄ q̄/
ſe loq̄ntibꝫ. vn̄ Mat. xviij. Ubi em̄ ſut
vel tres ꝯgregati i noīe meo ibi ſū in me/
oꝝ. Et dicit in noīe meo. iō hoꝛtamur. i.
iiij. Si q̄s loquitˀ q̄ſi ſmōes dei nō inuti
o q̄ ſcribitˀ Mat. xij. Dico aūt vobis q̄m
erbū ocioſū qd̄ locuti fuerint homies red
ōeꝫ de eo i die iudicij. Nō ſcurilia loqui
m⁹. q̄ꝛ dicit apl̄s. i. Coꝛ. xv. Coꝛrūpunt
os moꝛes colloquia mala. nō detractoꝛia.
ri cañ. di. l. pōderet. Pōderet vnuſq̄ſq̄

ſermōes ſuos. et qd̄ ſibi loq̄ nō vult alteri nō
loquitˀ. idcirco ſermo nr̄ dꝫ eē de deo. et maxīe
placet dn̄o de paſſiōe ſua loqui. Un̄ Crīſ. po
nit exēplū de dn̄is tp̄alibꝫ quibꝫ valde placꝫ
q̄n fit mētio de coꝝ victoꝛia erga inimicos re/
tēta. ſic ē ⁊ i ꝓpoſito. q̄ꝛ apl̄s hoꝛtaṫ nos ad re
cogitādū ſuā paſſiōꝫ. ad Heb. xij. Recogita
te eū qui talē ſuſti. a pec. aduer. ſemet. ꝯdictōꝫ
Jō dixit euāgeliſta. appropinq̄ns ibat cū il/
lis. Et ſbdit. Oculi coꝝ tenebantˀ ne eū agno
ſcerēt. ¶ Pro quo ſciendū q̄ dn̄s ab ip
ſis cognoſci noluit ꝓpter tres rōnes p̄ncipa/
les. Primā tāgit Theophil⁹ d. Jō tenebantˀ
coꝝ oculi vt ipſi totā ſuā intentōem reuelarēt
⁊ vt ſic vulnus detegētes reciperēt medicinā.
Scd̄a rō Tho. iō hoc dn̄s fecit vt ipſis cla/
rificati coꝛpis q̄litatē inſinuaret. qd̄ ⁊ oſtēdit
ſe ſicut vult. cognoſcibiliter vel incognoſcibi
liter. Tercia rō Greg. in ca. i. q. i. q̄ quidā. §.
itē dn̄s i patria. vt i hoc qualitatē ipoꝝ cordi
um inſinuaret. q̄ꝛ dn̄s talē oſtēdit ſe eis qual'
erat apud eos. ipſi. n. oꝛe bn̄ loq̄bantˀ d̄ eo. ſed
coꝛde i eū nō crediderūt. vn̄ poſtea dixerunt.
nos ſꝑabam⁹ q̄ꝛ ipe eēt re. iſ. Nō igitˀ dn̄s vt
ſatiſfaceret coꝝ locutōi eis appuit. ⁊ cū ipſis
ambl'auit. ſꝫ vt frigiditatē ⁊ incredulitatē coꝛ
dis coꝝ eis inſinuaret. vt tūc increpātē de his
ſe agnoſcerēt. ⁊ ſolidati i fide foꝛti⁹ adhererēt.
In hui⁹ rei figurā etiā dicitˀ hic q̄ h̄ caſtelluꝫ
emaus diſtabat. lx. ſtadijs ab hirlm. Ubi ſci
endū ſm̄ Bedā. Stadiū ē octaua ps milia/
rij. vn̄ pꝫ q̄. lx. ſtadia faciūt. vij. miliaria ⁊ di
midiū. i quo ſignificaṫ q̄ hi duo diſcipuli p̄fe
cte crediderūt ea q̄ facta fuerūt circa humani
tatē xp̄i. vtputa ſui natiuitatē. paſſionē. moꝛ/
tē ⁊ reſurrectōem. ſed octauū. vtputa reſurre/
ctionē q̄ p̄ octauā ſignificaṫ p̄fecte nō credide
rūt. ſꝫ imp̄fecte. imo de ipa dubitauerūt. et h̄
hic ponitˀ medietas octaui miliarij. ¶
Sꝫ q̄d fecit poſtq̄ꝫ eis appropinq̄uit h̄ ſbdit
Lu. di. Et ait ad illos. qui ſunt hi ſermones
q̄s ꝯfer. ad in. am. et eſtis triſtes. Pro q̄ ſcien
dū. licet oīa nuda ⁊ apta ſunt oculis eius. ad
Heb. iiij. tn̄ ſepe ad diſcipulos interrogatōꝫ
feciſſe dr̄ ſeu legitur. Et h̄ ꝓpter tres rōes p̄n
cipales. Primo vt hr̄et occaſionē miracl'a fa/
ciēdi. ⁊ ſic interrogauit Joh. vi. cū p̄ q̄nq̄ꝫ pa
nes. v. milia hoim ſatiare vellet d. ad philip/
pū. vn̄ emem⁹ panes vt hi man. Et ſequitur.
hec aūt d. tēptās eū. ipe em̄ ſciebat q̄d factur⁹
eēt. ſil'r Jo. xi. interrogauit marthā ⁊ magda/
lenā de Lazaro di. vbi poſuiſtis eū. Et ſeq̄tur
quō miracl'oſe p⁹ illā interrogatōꝫ ſuſcitauit

eū. Scđo interrogauit vt fidē i eū credētiū re
uelaret. ⁊ ſic Mat. ix. poſtq̄ʒ mulierē illā a flu
xu ſanguis ſanauerat q̄ intra ſe di. ſi tetigero
fimbriā veſtimēti eiꝰ ſalua ero. dixit. q̄s me te
tigit. p̄ h̄ volēs fidē ſecretā illiꝰ mulierꝫ manife
ſtare. Ac ſiliter interrogauit diſcipulos ſuos
Mat. xvi. di. Quē dicūt hoies eē filiū hois.
Et cū rn̄derūt. Quidā helyā. q̄dā hieremiā ꝫ
aut vnū ex ꝓphetꝭ. Tūc ſbdit. Uos aūt quē
me eē dicitꝭ. p̄ h̄ volens fidē petri manifeſtare
Un̄ ſequit᷑. Rn̄dēs ſimō petrꝰ dixit. tu es xp̄s
filiꝰ dei viui. Tercio interrogauit vt occaſiōꝫ
docēdi h̄ret. recte ſic magiſtri ſcholares inter
rogāt. nō q̄ ipſi ignorēt. ſʒ vt occaſiōꝫ iformā
di ſcholares accipiāt. ſic dn̄s fecit h̄ qn̄ iterro
gauit dn̄s hos duos di. Qui ſunt hi ſmōes
q̄s ɔfertꝭ ad inuicē ambulātes ⁊ eſtꝭ triſtes. vn̄
ſeq̄t᷑. Rn̄dēs vnꝰ ex eis cui nomē c. cophas di
xit ei. Tu ſolꝰ pegrinꝰ es in hirl'm. ⁊ nō cogno
uiſti ea q̄ facta ſunt his diebꝫ. q. d. mirꝫ ē val/
de cū ꝓpriū eſt pegrinoꝝ multa ſcrutari. ⁊ qn̄
q̄ʒ plura q̄ʒ expedit vt domū veniētes ſolū mi
rāda h̄eant dicere. Et q̄ꝛ tu etiā pegrinꝰ es vt
habitꝰ tuꝰ oſn̄dit: quō neſcis ea q̄ facta ſunt in
hirl'm tā manifeſta q̄ ſol terra petre et monu/
mēta iſta facta cognouerūt. Pro q̄ ſciēdū
dn̄s appuit i habitu pegrino ꝓpter tria pn̄/
cipaliter. Primo ꝓpter diuſa hoſpitia que i
carne aſſūpta habuit Un̄ ſic pegrini d̄ hoſpi
tio ad hoſpitiū vagant᷑. ſic ⁊ ipe. vn̄ p̄mo ho/
ſpitatꝰ fuit nouē mēſibꝫ in vtero v̄ginis. dein
de triginta annis ⁊ ampliꝰ i h̄ mūdo. deinde q̄/
draginta horis i ſepulcro. Ecce diuſa hoſpi/
tia. Scđo ꝓpter multiplices adūſitates. ſic
eni pegrinꝰ multas aduerſitates patit᷑. iā ab
imbribꝫ. iā a canibꝫ. iā a latrōibꝫ ſic dn̄s p̄ to
tū tp̄us vite ſue aduerſitatibꝫ fuit ſbiectꝰ. In
cuiꝰ figurā cū natꝰ ē ſtatim fleuit. iuxta illud
Sap. vij. Primā vocē ſilem oibꝫ emiſi plo/
rans. Tercio ꝓpter inſignia. nā pegrinꝰ ɔſue
uit h̄re pileū perā ⁊ baculū. ſic dn̄s p̄ pileo ha
buit coronā ſpineā Joh. xix. p̄ pera lanceam
Joh. xix. Unꝰ militū lācea latꝰ eiꝰ apuit. p̄ ba
culo crucē quā ipemet in locū caluarie porta/
uit: vt p̄ʒ Joh. ibidē. Itē i hoc q̄ ſb habitu pe
grino appuit: docuit nos oēs eē pegrinos. iu
xta illud Heb. vl. Nō habemꝰ hic manentē
ciuitatē. ⁊ Jaco. iiij. hec apte declarat apl's d.
Que ē vita veſtra. vapor ē ad modicū parēs.
⁊ deinceps exterminabit᷑. et q̄ntūcunq̄ʒ hic va/
por modicꝰ ſit. tn̄ quotidie cū morte eū diui/
dimꝰ. eo q̄ q̄tidie morimur. ſm illud. ij. Reg.
xiiij. Oēs morimur et quaſi aq̄ dilabimur in

terrā q̄ nō reuertunt᷑. Un̄ ad pegrinatōꝫ no
ſtrā ſi ſecura eē debet reqrunt᷑ tria pncipaliter
Primo veſtis hūilis. ad quā hortāt q̄libet
noſtꝝ ſapiēs di. Ecci. vij. Hūilia valde ſpū
tuū. In hoc dn̄m ſeq̄ntes q̄ i ſignū pfcte hu
militatis pedes diſcipuloꝝ lauit. Johis. xiij.
Scđo reqrit᷑ modeſtꝰ ſumptꝰ. iuxta illd Lu.
xxi. Attēdite vob ne forte grauent᷑ corda vr̄a
crapula et ebrietate. Un̄ neceſſaria nō ſuper/
flua ſumere debemꝰ. Et in huiꝰ figurā Salo
mō orauit puer. xxx. di. Mēdicitatē ⁊ diui
tias ne dederꝭ mihi. tribue tn̄ victui meo ne
ceſſaria. Tercio requirit᷑ a ſpectaculis auerti. vn̄
p̄ iſto q̄tidie in pſona noſtra orat eccl'ia di.
pſ. cxviij. Auerte oculos meos ne videāt va
nitatē. q̄ꝛ viſio oculoꝝ multa mala facit. Un̄
ꝓpha ɔq̄ritur Treñ. iij. d. Oculꝰ meꝰ depde
tus ē aiam meā. Et ſic patet q̄re dn̄s oſtēdit
ſe peregrinū. Et poſtq̄ʒ dn̄s ſic eos interroga
uit. ⁊ cleophas ei rn̄diſſet. Tu ſolus pegrinꝰ
es i hirl'm et nō cognouiſti q̄ facta ſunt in ea.
hec dicēs dn̄s ſbiūxit. que. Tūc ambo dixe
rūt de ihu nazareno qui fuit vir ꝓpheta potēs in
ope ⁊ ſmōe corā deo et oī pplo. ⁊ quō tradide
runt eū ſūmi ſacerdotes i dānatōem mortꝭ. ⁊
crucifixerunt eū. nos aūt ſpabamus q̄ ēēt re
demptur iſrl'. ⁊ nūc ſup hec oīa tercia dies eſt
hodie q̄ hec facta ſunt. Dicūt duo diſcipu
li pfecte ſuā intētōem expſſerūt: vt puta q̄ ad
huc xp̄m amarēt. ſed fidē nō h̄rent. Un̄ q̄ntū
ad p̄mū laudauerūt ipm̄ di. fuit vir ꝓpheta po
tēs i o. ⁊ ſer. co. deo et o. po. Quātū ad ſcḋm
xerūt. Nos ſpabamꝰ q̄ eēt redēptur iſrl'. q. d.
ſed nos ſpe illa fruſtrati ſumꝰ. P Poſt
ſciendū q̄ hi duo laudauerūt dn̄m ſ[...] rebus
bus. Primo in vite puritate ⁊ ſcītatis ve.
ipe em̄ erat plenꝰ virtute. Jo. i. plenꝰ ꝫ veri.
Et i h̄ eū laudarunt. q̄ꝛ peccm̄ nō fecit nec do
lus iuētꝰ ē i ore eiꝰ. i. Pe. ij. Un̄ de ſe inimi
cis ſuis dixit. Quis ex vob arguet me d̄ pctō.
Joh. viij. Scđo laudauerūt eū i intellectꝰ p
ſpicuitate: q̄ꝛ ꝓpha oīa ſciēs. Un̄ Joh. iiij. di
xit ad eū ſamaritana. dn̄e vt video ꝓpha es:
et ſcis oīa. et Joh. vi. poſtq̄ʒ refecit q̄nq̄ milia
hoim per. v. panes ordeaceos ⁊ duos piſces.
turba d. hic vere ē ꝓpheta q̄ v̄eturꝰ ē i mundū
Tercio laudauerūt eū i opeꝝ efficacia. ibi. po
tēs i ope ⁊ ſmōe. q̄ꝛ corā deo ⁊ oī pplo. Un̄ ſo
lo v̄bo q̄cquid voluit fecit. ipe dixit ⁊ facta ſūt
pſ. cxxxij. In huiꝰ figurā tres mortuos ſuſci
tauit. de q̄bꝰ di. i. h̄. deniq̄ʒ. v. tres ſꝫ. vt puta
filiū vidue. filiā archiſinagogi ⁊ lazaꝝ
Itē q̄ſdā cecos illumiauit: vt colligit Mat.

xij.xv.⁊.xx. Vñ turba ĩ hoc ihm laudās di
.Bñ omia fecit. ſurdos fecit audire:et mu
s loqui. Mar.vij. Sic et illi hic dixerunt
ut vir ꝓpheta potẽs ĩ ope et ſermõe coram
ꝛ omi pplo. fides autẽ extincta erat in eis
ſeqtur. nos autẽ ſpabamus ꝛc. Sed tñ ea
e ad fidẽ iuuare potuerũt ſiſr expſſerũt di/
es. Sed ⁊ mulieres quedã ex nr̃is terrue/
t nos. dicit glo. Merito dicunt terruiſſe
quibꝫ de nõ inuẽto corpe plus meſticiaꝫ
diderunt qꝫ de nũciata reſurrectõe gaudiũ
recrearẽtur. que añ lucẽ fuerunt ad mo/
nentũ: ⁊ nõ inuẽto corpe eius venerunt di
s ſe etiã viſionẽ angeloꝝ vidiſſe qui dice/
ũ viuere. qſi dicãt. ipe dixerũt. ſed nos nõ
lim⁹. Et abierũt qdaꝫ ex noſtr̃. ſ. Petrus
ohes. vt patet Joh. xx. et ita inuenerũt vt
eres dixerũt. ipz ꝟo nõ inuenerũt. Ecce ſi
rrnctio. ℚ Dixi ſcdo inuit̃ de ſenõ
entiũ correctio amicabilis. ibi. O ſtulti ⁊
i corde ad credẽdũ ĩ omibus q̃ locuti ſũt
ete. Hic docuit dñs corrigere ⁊ maxĩe er
s circa fidẽ vbi maximũ eſt piculuꝫ. eo ꝙ
fide impoſſibile ẽ placere deo. Heb. xi. vn
als correctio debꝫ eſſe lenis. ſm illud ad
l. vi. Fr̃es ſi poccupat⁹ fuerit hõ in aliq̃ de
: vos qui ſpũales eſtis hmõi inſtruite in
lenitatis. tñ ĩ materia fidei: ⁊ maxĩe cũ q̃s
lice errat. correctio debꝫ eẽ acris ⁊ ſeuera.
c eſt ꝙ etiã heretici ↄtumaces igni tradũ
uxta illud Matth. vij. Arbor q̃ nõ facit
r⁹ bonos excidet et in ignẽ mittet. Sic ⁊ ĩ
ſito dñs ait. O ſtulti ⁊ tardi corde ꝛc.

Circa qd̓ ſciendũ ꝙ q̃tuor ſunt genera
m q̃ ſunt ſtultiores hui⁹mdi. Primi ſunt
in tali ſtatu viuunt ĩ q̃ mori nõ auderẽt.
pbat. nunq̃ꝫ enĩ habuerũt nec habebunt
itudinẽ vnius hore pñtis vite. nec ſciunt
vtꝝ mane vel veſpe. die vl̓ nocte moritu/
r. vtꝝ vel in igne vel in aqua vel in terra.
facili quis põt cadere ĩ plana terra. et ſic
. Bern. ĩ meditatõibꝫ. Certũ ẽ ꝙ morie/
incertũ eſt quõ qñ et vbi. qm̃ vbiq̃ꝫ mors
pectat. Tu q̃ꝫ ſi ſapiẽs fueris vbiq̃ꝫ expe/
ca. Iſid. ĩ ſinodis. Quid ĩ rebꝫ humanis
⁹ morte. q̃d incerti⁹ hora mortis. Inueni
quippe qui in tali ſtatu. xx. vl̓. xxx. annis
erũt ĩ quo mori nollẽt. Et tales ſp piculis
ximis ſe expoſuerũt qui ſic ſciẽter in pctis
talibꝫ ſteterunt. q: ſp fuerũt in ptãte dia
i. ſi de⁹ eis ſuã miſcdiam ſbtraxiſſet. et ſi ſic
in tali ſtatu mori pmiſiſſet. ſtatim ĩfernũ
raſſent. Vñ de pctõribꝫ in pſ. cvi. Appro/
pinq̃uerunt vſq̃ꝫ ad portas mortis. Ergo ma
gnã audaciã oñdit qui ſciẽter p noctẽ in vno
pctõ mortali dormit. niſi ad min⁹ ↄtritus ſit.
Aug. d̓ verb dñi. Audacior ẽ qui ĩ vno pctõ
mortali dormit qꝫ qui cũ. vij. hoſtibꝫ de mor/
te ſua inuicẽ obligatis ↄfligit. Heu h̓ nõ ad/
uertunt adulteri ⁊ alij luxurioſi. nec ipſi ſupbi
vſurarij ⁊ luſores. et itẽ nec ipſi guloſi q̃ ĩ ebri
etatibꝫ et comeſatõibꝫ viuũt. Sic ⁊ alij oms
qui ſine oĩ timore dei peccãt. nõ ex ignorantia
aut infirmitate: ſꝫ ſciẽter ex certa malicia. Et
tales q̃nq̃ꝫ timẽt damna rez. ſed nõ timẽt de/
um nec ſalutẽ ꝓpriã. ↄ q̃s dñs in euãgl̓. vt hr̃
Mat. x. dicit. Nolite timere eos qui occidũt
corp⁹. aiam aũt nõ pñt occidere. Glo. multo
min⁹ qui tpalia requirũt. ſꝫ poti⁹ timete euꝫ q̃
põt et aiaꝫ et corp⁹ pdere ĩ gehẽnã. q̃ꝫ quilibet
pl⁹ dꝫ timere pdere aiam qꝫ corp⁹ ꝓpriuꝫ vel
res tpales. ⁊ h̓ ꝓpter pcioſitatẽ aĩe. Aug. ma/
ius ẽ damnũ ĩ amiſſione vni⁹ aĩe qꝫ mille cor
porũ. Bern. Tot⁹ mũds ille ad pciũ vnius aĩe
eſtimari nõ põt. ℌ Sciendũ igit̃ ꝙ q̃li
bet prudẽs hõ nec vnũ diẽ nec aliquã horã ĩ
ſtatu tali viuere deberet in q̃ mori nollet. h̓ ꝑ
pter incertitudinẽ mortis. Lu. xij. Eſtote pa
ti. q: q̃ ho. nõ pu. ſi. ho. ve. Et mat. xxv. Ne/
ſcitis diẽ neq̃ꝫ horaꝫ. Quilibet igit̃ ſic viuere
deberet q̃ſi iã mori deberet. ſ. a pctis ſe abſtinẽ
do ⁊ bona opa faciẽdo. Sen. ĩ epl̓a. Oms di
es velut vltima ordinãdi ſunt. q: de felicitate
hois vltim⁹ dies indicat. Scdo ſunt ſtulti q̃
q̃runt qd̓ inuenire nõ pñt. i. diu viuere. et ne/
gligũt q̃rere qd̓ faciliter poſſet inuenire. ſ. bñ vi
uere tã ĩ pñti qꝫ ĩ futuro. Sen. ĩ epl̓a. Nemo
qꝫ bñ viuat ſꝫ q̃ꝫdiu curat. cũ oĩbꝫ poſſit ↄtin
gere vt bñ viuãt. vt diu nulli. q: null⁹ in pñti
lõgã vitã hr̃e põt. vt oñdit Job. xiiij. di. Bre
ues dies hois ſunt. Itẽ. xiij. Hõ nat⁹ de muli
ere breui viuẽs tpe replet̃ mult̃ miſerijs Hoc
iã nr̃is tpibꝫ verꝫ eſt. q: ſum⁹ breuis vite reſpe
ctu antiq̃ꝝ patꝝ. ſ. adã q̃ vixit nõgẽtiſtrigita
annis Gen. v. Noe añ diluuiũ fuit ſexingen
tis Gen. vij. Et poſt diluuiũ vixit trecẽtiſq̃n
quaginta annis. et impleti ſunt oms dies ei⁹
nõgẽtoꝝ quinq̃ginta annoꝝ Gen. ix. Sꝫ iã
nr̃is tpibꝫ pauci ꝑueniunt ad ſexageſimũ vel
ſaltẽ octogeſimũ. imo forte plures moriunt̃ i/
fra. xxx. annos añq̃ꝫ illũ numeꝝ attingũt. Itẽ
vita nr̃a reſpectu eternitatis nihil ẽ aut hora
breuiſſima. Scdo pꝫ ꝙ vita noſtra breuis ẽ.
⁊ null⁹ vitã longã acquirere põt ſed bonã vitã
acquirere põt. q: de⁹ ſp paratus ẽ idulgere pctã
⁊ dare graꝫ. q: nullũ ſpnit. eo ꝙ venit pctõres

redimere. Et iõ Iſa.xxx. Expectat dñs vt mi/
ſereat͛ vr̄i. Criſ.ſup Matt. Nõ em̄ cū pecca/
uerūt hoies ſtatim punit eos de⁹ ſʒ expectat i
multas generatiões. ⁊ de⁹ vult miſereri cuili/
bet pctõꝝ. etiā qtūcūqʒ magnis ſit pctis in
nolut⁹: ſi ↄterit͛ ⁊ grām q̄rit. Bern̄. Maior ē
dei pietas qʒ quis nr̄a iniquitas Ezech.xviij
In q̄cūqʒ hora igemuerit pctõr ⁊c. O qʒ ſto
lidi ſunt illi qui multa laborioſa faciūt. ⁊ q̄rē
tes pitos medicos ⁊ plerūqʒ magnā pecuniā
expēdūt ad plõgatõeȝ vite pn̄tis: qui vix de/
nariū ad bn̄ ⁊ ſalubriter vivēdū p aiaꝝ ſuaꝝ
ſalute exponere auderēt. Itē aliqui pati eēnt
ducēta vl' mille miliaria trāſire vt poſſent lō/
gā vitā adipiſci. ſʒ ꝓpter bn̄ viuere nolūt ad
ꝓximā eccl'iam vel ſmonem accedere. Tercij
ſunt q̄ hn̄t malā vitā. ⁊ volūt hr̄e bonā mor/
tē. Et tales nõ intelligūt q̄ vita mala ⁊ mors
mala ↄcordāt et comitant͛ ſe. Oēs quidē qʒ/
tūlibet etiā perſi mortē bonā deſiderāt. h̄ pa
tet. qꝛ ſi peruerſi ⁊ peſſimi interrogarent͛ vtꝝ ſal
uari vel bn̄ mori vellēt. Rn̄derēt vtiqʒ ſic. qꝛ
hoc ē naturale. Vn̄ Ariſto.i.eth. Oia bonuȝ
appetunt. Vn̄ Boe.in.iij. de ↄſola.phie. Eſt
em̄ mētibus hoim veri boni naturaliter inſer
ta cupiditas. Sed raro ↄtigit q̄ illi qui puer
ſam vitā ducūt bn̄ moriant͛. et ecōtra. Unde
Aug'. de doct. xp̄iana. Nõ pōt male mori q̄
bn̄ vixerit. Ariſto.iij.eth.c.ix. Qualis vnuſ/
quiſqʒ ē talis debet͛ ſibi finis. Ex quibꝫ ſequi
tur q̄ illi ſtulti ſunt qui ducūt malā vitam. ⁊
volunt hr̄e bonā mortē. Quarti ſunt qui in/
tēdunt bn̄ facere. ⁊ tn̄ ad effectū illā intētiõeȝ
nõ ꝑducunt. ſed tn̄ multi ſunt q̄ dicūt ſe hr̄e
bonā voluntatē bn̄ faciēdi ⁊ emendādi ſe ad
huc an̄ mortē. ſed lõgius ſibi terminū ꝑfigen
tes ⁊ ſtatuētes. vltra.ſ. viginti vel triginta an/
nos: ſʒ nõnūqʒ deficiūt viribꝫ anq̄ʒ incipiunt
h̄ bonū ꝓpoſitū ꝑficere. ⁊ q̄nqʒ ſic moriunt͛ q̄
nūq̄ʒ incipiūt. ſed tales ſtulti ſunt. qꝛ xp̄s qui
dedit eis bonū ꝓpoſitū i h̄ eis nõ exhibuit ce/
leſte regnū. paratus ē tn̄ eis dare executõeȝ bo/
ni ꝓpoſiti. ⁊ ↄſequenter regnū celi. ſed illi ple
rūqʒ reſiſtūt ei ⁊ ſuffocāt bonū ꝓpoſitū. Non
ne ſtultus eſſet ille paup cui rex exhiberet re/
gnū vnū. ⁊ ex negligētia ⁊ pigricia nollet ac/
cipe. ſic ⁊ tales ſtulti ſunt ⁊c.

De eadē feria. Sermo LXXXI

Onne opor

tuit xp̄m pati ⁊ ſic intrare in
gloriā ſuā. ¶ Queſtio
orit͛ ex quo optebat xp̄m pati. videt͛ q̄ nõ pec
cauerūt qui eū crucifixerūt. Rn̄det Iſido. q̄
diuinū ꝓpoſitū de paſſione xp̄i erat ex ↄpaſſi
one ⁊ ineſtimabili charitate ad gen⁹ huma/
nū. Sed executio hui⁹ ꝓpoſiti fuit impia et
crudelis. qꝛ non ex charitate ſed ex inuidia ⁊
odio iudei occiderūt xp̄m. vn̄ non excuſant͛ a
culpa. deus em̄ licet malignitate eoꝝ vſus ſu
it ad bn̄ficiū generis hūani. ſicut medic⁹ ve/
periniis carnibꝫ vtit͛ ad antidoti ſalutiferi ↄ
fectõem. Et ſi dr̄ optebat eū occidi. g̃ nõ pec
cauerūt occiſores. dicēdū ē q̄ nõ valet ↄſeq̄n
tia. licet em̄ neceſſe ē euenire ſcandala. veruñ
ve homi illi p quē ſcandaluȝ venit. Ideo s.
Tho. parte.iij.q.xlvi.arti.i. dicit. Oportuit
xp̄m pati nõ neceſſitate coactõis: ſed neceſſi/
tate ↄgruitatis vel finis. Cõgruū em̄ fuit
ſicut pm⁹ ꝑuaricator adā ap̄petendo ſcīam
totā naturā infecit et a glīa electus ē: ita ſcḋs
reſtaurator patiēdo opprobria ſanaret natu
rā humanā vt ſublimaret͛ in glīa. Vn̄ aplus
Philip.ij. Hūliauit ſeipm fact⁹ obediēs vſ
qʒ ad mortē. ꝓpter qḋ exaltauit illū deus ſm
humanitatē. ⁊ dedit illi nomē qḋ ē ſup omne
nomē: vt qui ē hõ etiā dr̄ de⁹. qḋ nulli creatu/
re ↄuenit. qꝛ i eo duplex ē natura.ſ. deitatis ⁊
hūanitatis. Iō paſſus eſt i natura hūana ⁊
meruit immortalitatē ⁊ impaſſibilitatē ↄſū
mate glīe reſurrectõis. De quo aplſ Hebꝛ.
Videm⁹ ihm p paſſionē mort' glīa ⁊ honore
coꝛõatū. De q̄ thema. Nõne optuit xp̄m pa
ti. In ſumma ſbōꝝ euāgelij ſubſequentiū
duo innuunt͛. Pmo optunitas xp̄i paſſiõis.
ibi. Nõne optuit ⁊c. Scḋo veritas reſur/
rectõis. ibi. apti ſunt oculi eoꝝ. De pmo dicit.
nõne optuit xp̄m pati. ¶ Poſſitiuen/
dū xp̄s in ſe nõ habuit cām patiēdi. ſi tn̄ op
tuit ipm pati. Pmo ex preſcientia patris
paſſionē ⁊ mortē xp̄i ꝑordināis. Nā dic hu
go ſup aplm ad Heb.ij. De' ē cā efficiens
⁊ finalis oim reꝝ. et p ↄſeqns hꝫ ꝓuidentiā
de oibꝫ ducēdo i finē vltimatū. nā aplſ dicit
q̄m ipſi ē cura de vobis. Et mgr̄ i pmo di.xx
ix.c. vlti. Quāuis de oibus curā ħeat. tn̄ ſpe/
cialiter habet curā de electis ſuis quibꝫ dedit
ꝑcepta ſua recte viuēdi. ⁊ pmiſit illis pmia
eterne vite ↄſequēdi. Ideo ſpeciali mõ deus
pater habet ꝓuidentiā de electis. Sed mo/
dus ↄuenientiſſim⁹ reducendi electos ad eter
nā vitā eſt. vt xp̄s qui eſt verus deus ⁊ hõ in
humana natura paſſus ſit. vt ſic remoueret
dedec⁹ culpe ſine iniuria iuſticie. et homo qui
p culpā ab eterna ſalute deuiauerat p penam